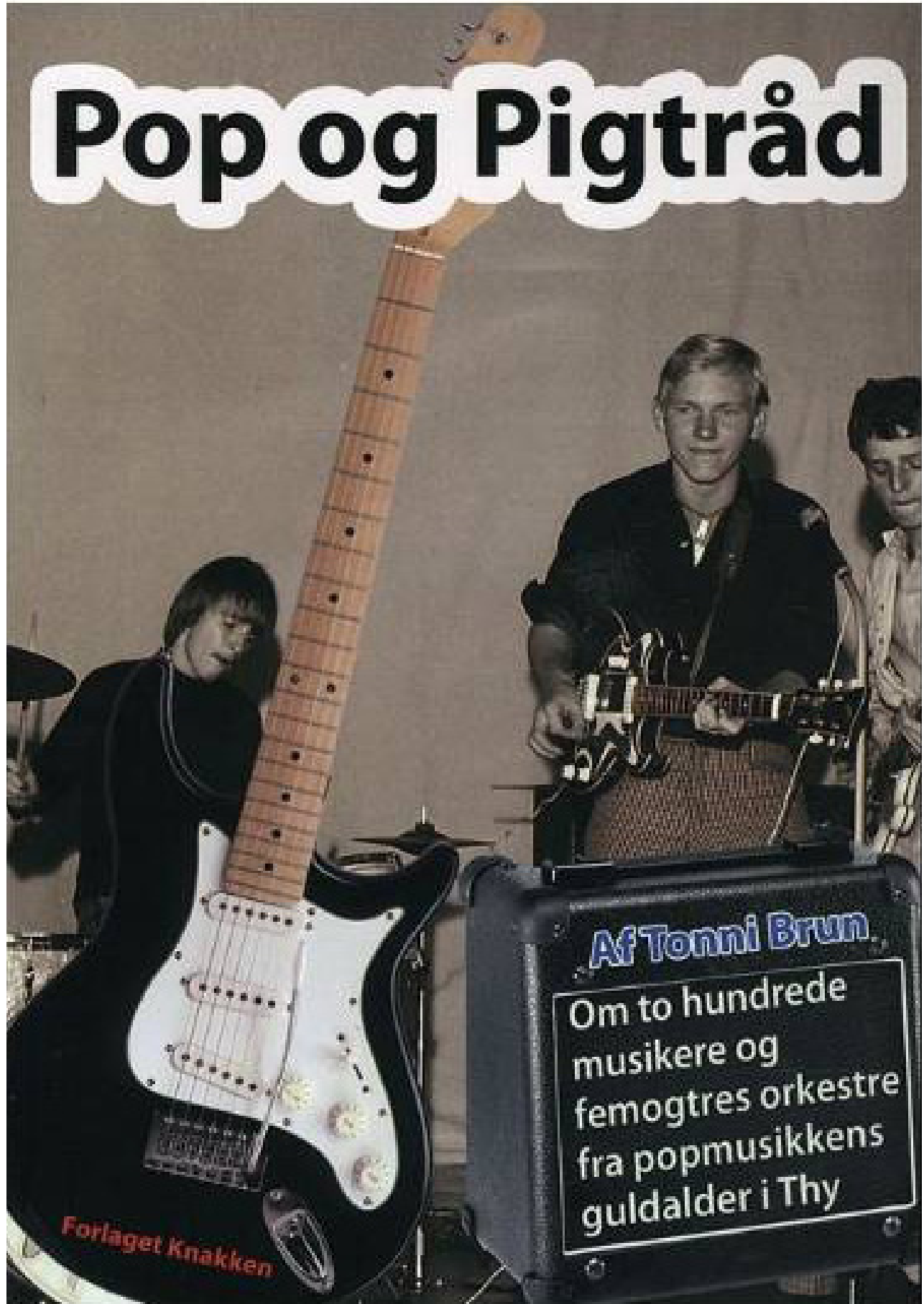

Pop og Pigtråd

Af Tonni Brun

Om to hundrede
musikere og
femogtres orkestre
fra popmusikkens
guldalder i Thy

Forlaget Knakken

Forord

Projektet med denne bog startede allerede, da der var noget, der hed ”Radio Thy”, hvor jeg en gang om ugen lavede programmet ”Rockens hovedvej” primært med min yndlingsmusik fra 50’erne og 60’erne. På et tidspunkt tænkte jeg, at det kunne være spændende at høre om de lokale orkestre fra dengang i begyndelsen af 60’erne, hvor den elektriske musik for alvor kom til Thy.

Det blev til 8 udsendelser under titlen ”Pop fra Thy”, hvor en del musikere fortalte om deres orkestre. På et tidspunkt ringede Kaj Touborg fra ”Hot Mixers”, om de måtte bruge optagelserne med dem på en CD sammen med gamle optagelser af deres musik. Han og senere Thomas Gjurup fra ”Frost Records”, der genudsender musikken fra Jack Fridthjof’s æggebakkestudie i Nykøbing Mors, opfordrede til at få historierne skrevet ned.

Det har jeg forsøgt ved snak med og besøg hos næsten 100 lokale musikere. Det overraskede mig, at jeg kunne finde frem til næsten 60 orkestre fra det, jeg vil kalde ”Den levende populærmusiks guldalder i Thy” fra 1965 – 1985.

Der skal lyde en stor tak til de musikere der har fortalt deres historie og udlånt deres dyrebare billeder og scrapbøger, og jeg håber, de vil tage godt imod bogen.

Spillestederne

En del orkestre eksisterede kun kort tid, men rigtig mange af musikerne har aldrig kunnet få det ud af blodet og kører, trods de grå hår, stadig på for fuld kraft i forskellige sammenhænge.

Dengang i begyndelsen af 60'erne var der ikke så mange muligheder for at lære at spille musik. Ganske få fik undervisning, men de fleste måtte lære sig det selv ved at lytte til radio og grammofon, og det var også herfra man måtte lære sig tidens melodier og tekster. De der lå placeret på diverse hitlister, skulle man jo helst kunne spille den følgende lørdag i forsamlingshuset.

Når man så fik noget stablet på benene, der lignede et orkester og med en radio eller en båndoptager som forstærker, var der god hjælp fra skoler og fritidsklubber, hvor de kunne vise deres kunnen. Her skal især fremhæves Thisted Fritidsklub, der havde til huse i Kirkegårdsvej 11. Klubleder Knud Nielsen gjorde et stort arbejde for at beskæftige de unge mennesker med bøger, bordtennis og ikke mindst musik.

Utallige er de unge, der har startet deres musikalske karriere her. Orkestre som Matadors, Ole & De Andre, The Spoons og The Tigers

slog deres første akkorder her. De forskellige klubber lavede fælles musiksammenkomster, og man spillede i hinandens klubber.

Deres færdigheder kunne de også få afprøvet på de mange amatørkonkurrencer, der blev afholdt rundt omkring.

Dengang afholdt Orkesterforeningen en del Musikfestivaler, hvor man præsenterede de musikere, man havde som medlemmer. Det foregår stadig, men nu hedder det Dansk Musiker Forbund, hvis Thistedafdeling i 2005 blev slået sammen med Skiveafdelingen under navnet DMF Nordvestjylland, og festivalerne hedder PR. Show. Musik Centeret, det der nu hedder Musik Event, afholdt også noget lignende flere gange i 70'erne i Sjørring Hallen.

Når de fik nogenlunde styr på tingene, var der jo masser af spillesteder. På de fleste kroer og forsamlingshuse, var der bal med levende musik, og da var der jo ikke computere og hundredvis af TV-programmer at konkurrere med, så da kunne der godt være bal 5-6 steder i Thy samtidig og med flere hundrede gæster hvert sted.

Thisted Orkesterforening ved 60 års jubilæumsfesten i 1976 på Hotel Royal, fra venstre: René Nørskov, Steen Jeppesen, Anders Sørensen, lokalformand Ole Kvist, forbundsformand Ejler Christensen og Ove Kanstrup.

Herover og til højre, Thisted Fritidsklub hvor musik havde en stor rolle, og hvor utallige musikere har startet deres karriere.

Hotel Phønix

Morup Mølle Kro

Ashøje

Falsbjerg

Sjørring Vold

Restaurant Kystvejen (Makrellen)

A

Airport

Startede omkring 1973 som The Mubbies, og medlemmerne var fra starten:

Bjarne Andersen trommer
Arne Hundahl Jensen sang, guitar
Rigo Briand Nielsen basguitar
Knud Erik Pedersen guitar

Rigo:

"Vi mødtes i Sennels skole, hvor vi var med i et sangkor, og Mads Hove var herude om eftermiddagen efter skoletid. 3 af os gik så til guitarspil hos Mads, så det er faktisk ham, der har os på sin samvittighed.

Så havde vi René Nørskov ude at høre os på et tidspunkt, da jeg arbejdede sammen med ham i en musikforretning hvor Verner Schytte var stoppet for at starte Musikcenteret, og vores første optrædener var ved skolefester i Sennels og byfest i Østerild."

Mubbies 1974: Rigo Briand Nielsen, Knud Erik Pedersen, Arne Jensen, (skjult Bjarne Andersen)

I 1977 blev gruppen udvidet med Esben Boesen på keyboard, og derefter øvede de en gang om ugen hos Esbens forældre i Hovsør, hvor de også havde alt deres grej stående, og det var efterhånden ikke så lidt. For at komme omkring anskaffede de en kæmpe stor Mercedes kassevogn, og når de spillede rundt om på natklubberne, sov de enten i den eller på billige vandrehjem. Sommetider havde de chauffør og

hjelper med, så de kunne sove bagi på vejen hjem. Til sidst havde de endda så meget grej, at der yderligere blev koblet en stor trailer på.

I 1978 stoppede Knud Erik, og han blev erstattet af Peter Iversen, der netop var kommet til byen for at bo hos sin moster og onkel, da hans forældre var blevet dræbt ved en bilulykke.

Peter var en utrolig dygtig musiker, så da tog det rigtig fart. Det meste af 1978 spillede de hver fredag hos Jens Chr. Sørensen på Hjarde-mål Klit Hotel.

I 1979/80 skiftede de navn til Airport og samtidig skiftede de stil og publikum. Mubbies havde mest været for "de unge på 40", nu skulle det mere være for de unge, og de var meget populære, så kalenderen var fyldt godt op.

Det var ikke usædvanligt, at de kunne samle 1500 mennesker både i Nors Hallen og i Hurup Hallen. De kom også længere væk til f.eks. Århus og Odder, men også længere syd på til Esbjerg, Kolding, Aabenrå, Haderslev og endda helt inde på Strøget i København. Ofte var de backing for kendte navne som Snapshot, Bdr. Olsen, Laban og Laid Back. Rigo fortæller i øvrigt, at de fleste af dem mødte deres kommende kone, mens de var ude at spille.

Rigo:

"I 1982 rejste Peter til Aalborg. Arne Nielsen, der havde en musikforretning både i Frederikshavn og Aalborg havde sådan set tilbudt mig en læreplads, men det måtte jeg ikke for mine forældre, jeg skulle være student og så fik Peter pladsen i stedet for og flyttede derop og begyndte at spille i noget der hed "United."

Airport 1982: Arne Jensen, Espen Boesen, Bjarne Andersen, Rigo Briand, David Hughes

I stedet kom englænderen David Hughes med på guitar. David boede i Gl. Bedsted og var kommet hertil med den engelske gruppe "SOS". Han havde så mødt en dansk pige og bosatte sig her.

I sommerferien 1985 gik David ud og blev erstattet med Johnny Hansen og han var med indtil, de sluttede på Hotel Tømmergården d. 31. dec. 1988.

Airport 1985: Øverst: Bjarne Andersen. I midten: Arne Jensen, Johnny Hansen. Nederst: Espen Boesen, Rigo Briand.

Rigo havde en enkelt aften spillet med Penuts og kom der til at kende Gerhard Mark, og de bestemte, at hvis Airport engang skulle stoppe, ville de lave et orkester sammen, og det gjorde de.

Først dannede Gerhard og Rigo en duo og senere gruppen Tonight.

Peter Iversen ejer i dag Puk-studierne og laver plader med Kim Larsen, Bamse, Shubidua og har endda lavet plader med Elton John. Han spiller i dag sammen med bl.a. Benny Bach og Søren Bundgård i gruppen "Danband".

Johnny Hansen kom sammen med den suc-

cesfulde duo Jens Erik & Torben, der blev til gruppen Kandis og han gik nærmest i faderen Bjørn Hansens fodspor, idet de allerede i 1989 begyndte at spille til enkebal på Hotel Phønix i Thisted.

David Hughes dannede ca. 1987 sammen med nogle lokale fra Sydthy en ny udgave af gruppen SOS. Han er nu udtrådt af gruppen, men den eksisterer stadig i bedste velgående.

Atlantic Express

Blev egentlig dannet omkring 1970 som Atlantic Kvartetten. I 1972 kom Verner Schytte med, og han kunne så samtidig reklamere for dem gennem sit nye bureau "Musikcenteret" i Thisted. De blev enige om, at navnet lød for kedeligt, så de omdøbte det til Atlantic Express, og da så gruppen sådan ud:

<i>Svend Christensen</i>	<i>orgel, singleguitar</i>
<i>Holger M. Larsen</i>	<i>rytmeguitar, sang</i>
<i>Henry Overgård</i>	<i>trommer</i>
<i>Verner Schytte</i>	<i>basguitar, forsang</i>

Atlantic Kvartetten 1972: stående: Verner Schytte, Holger Munck Larsen. Siddende: Henry Overgård, Svend Christensen.

A

Om musikken sagde Verner dengang til avisen:

"Vi holder os til det lettere. Dansktopmusik med lidt islæt af beat er det, folk vil have, og derfor er det den slags musik, gruppen mest excellerer i. Her på egnen er folk ikke indstillet på swing og jazz, når de går til baller, så den genre holdes udenfor repertoire. Gruppen lytter til nye melodier og optager dem på eget program. Det tager en aftenstid at indøve et nyt nummer."

De gik meget op i at spille numrene så godt som muligt, men også at lyden skulle være i orden, det afspejlede sig også, i at de havde investeret hele 110.000 kr. i udstyr. Men det var hårdt slid, der skulle øves og øves. Tirsdag og torsdag aften, og en del af natten gik med at indøve de nye numre, for dem ville folk jo høre om lørdagen. Inspirationen kom for dem som for mange andre fra "Dansktoppen" og "Top ti"

I sommeren 1972 deltog gruppen i en konkurrence på "Hovedgård" i Horsens med mange sangere og musikere. Her valgte en dommerkomité med TV-produceren Steen Bramsen i spidsen Atlantic Express som én af de bedste. De udtalte, at gruppen spillede hård kontant beat uden de store ud-sving, men de kan deres kram, og de fik en flot 2. plads, kun overgået af en gruppe fra Vejle. Præmien var et gavekort på 400 kr.

Verner Schytte:

"Det var i de år, Ole & De Andre og Atlantic Express spillede på skift hver anden fredag på restaurant "Kystvejen" i Thisted, en tid hvor der sjældent var under 400 gæster - jo, det var tider!"

Restaurant KYSTVEJEN

Ungdomsbal nu hver fredag

På fredag er det ATLANTIC der gi'r den på alle tangenter

★ ★ ★ ★ Stedet, hvor de unge morer sig ★ ★ ★ ★

I 1973 blev Henry Overgård først på året udskiftet med Peter Christoffersen, og i oktober blev Svend Christensen på grund af studier er-

stattet af Bjarne Ryming, der var skiftet til orgel fra at være trommeslager i The Gamblers.

I 1973 havde gruppen stor succes med et 3 ugers job på "Ambasadör" i Porsgrunn i Norge, så stor at de skulle derop igen i 1974. Samme år i oktober blev gruppen udvidet med bassisten Per Bredahl, og de efterfølgende 3 år var Verner Schytte kun forsanger.

I 1974 meldte ønsket om pladeindspilninger sig også for dem, og 17. december var de i studiet hos Werner Dornhoff og Wedo-records i Glyngøre for at indspille deres debutsingle "Mette"/

"Tog jeg fejl" med både tekst og musik af Flemming "Bamse" Jørgensen. På B-siden medvirker i øvrigt René Nørskov på saxofon.

I 1975 var de i studiet hos Country-Palle. Det blev til singlen "Gør det så godt du kan" et gammelt Ned Miller hit med dansk tekst af Peter Mynte, B-siden var "Kaj", et nummer igen skrevet af Bamse.

Senere i 1975 blev Holger Larsen udskiftet med Jan Povlsen, og så bestod gruppen af:

Bjarne Ryming	orgel, clavinet, sang
Jan Povlsen	singleguitar
Peter Christoffersen	trommer
Verner Schytte	forsang
Per Bredahl	basguitar, sang

Atlantic Express i Sjørringhallen 1976: bagerst: Verner Schytte, Bjarne Ryming, Per Bredahl. Forrest: Peter Christoffersen, Jan Povlsen

Verner Schytte:

"Det var en periode på ca. 3 år, hvor Ole & De Andre, The Basemen og Atlantic Express totalt hærgede Nordvestjylland, dog mest Thy, og hvor man flere gange kunne opleve de tre orkestre spil-le til bal samme sted samme aften, således var rekorden vist omkring 1600 mennesker i Sjørring Hallen. På daværende tidspunkt var gruppens repertoire sammensat af de bedste tresser rock'n'roll hits, Creedence Clearwater og stort set alle ShuBiDua's kanonhits. En periode hvor gruppen var helt på toppen og lå på mellem 80 og 100 jobs om året"

I april 1976 tog de hele turen til Klaus og Servants studie i Præstø, et af Danmarks mest moderne studier, hvor de indspillede singlen "Hej min skat"/"Jeg er der som et lyn", bygget over Creedence-numrene "Hey tonight" og "It came out of the sky" med dansk tekst af en af de mest produktive lokale tekstforfattere Mads Hove Jeppesen. Den afveg en del fra de første plader ved at være hårde, kontante, iørefaldende melodier.

SHOW-BIZ

Kleinerts Musik Forlag as

Sidste nye single!

Indspillet på KEY SOUND STUDIO Præstø

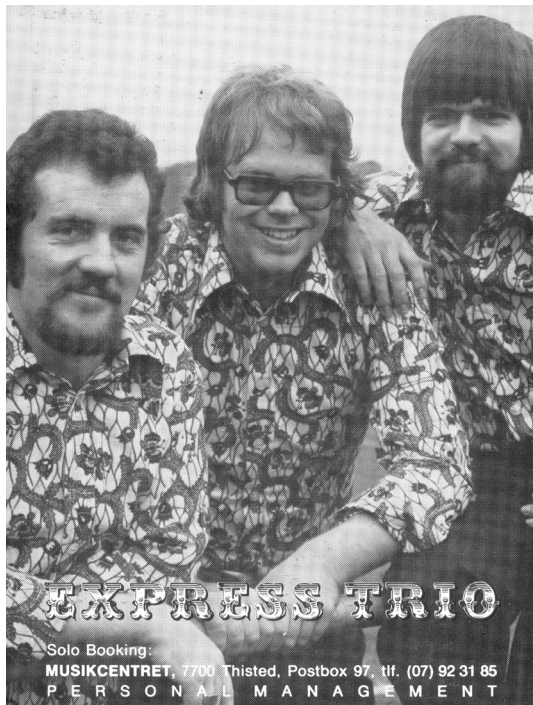

Udsendes ca. 1. august
Bestil den allerede nu hos forhandleren!

Senere i 1976 måtte Peter Christoffersen desværre tage orlov for at aftjene sin værnepligt, han blev i den periode erstattet med Ole Bækhøj.

I marts 1977 opløstes gruppen, og den blev gendannet som Express Trio

Bjarne Ryming	orgel
Peter Christoffersen	trommer
Verner Schytte	sang, basguitar

Det meste af 1977 spillede de på "Strandhotellet" i Thisted, hvor de næsten blev betragtet som husorkester. I 1978 spillede de overalt både lokalt og i resten af landet, men i 1979 spillede de igen en del på "Strandhotellet". På deres plakate stod, at de spillede alt fra rock 'n' roll over danskpop til "Skæve Thorvald".

Verner Schytte (til avisen i 1977):

"Det blev for hårdt ræs at køre med en kvintet, der skulle for meget og dyrt udstyr til, for at kunne konkurrere, og endvidere er der mere efterspørgsel på trioer for tiden. Trioen har et bredt repertoire. Den er ikke helt så poppræget som den gamle gruppe, men spiller mere for det voksne publikum. Skal det være kan vi spille næsten hvad som helst."

Denne besætning kørte i 3 år indtil 1980, hvor trioen blev opløst.

B

Verner Schytte var derefter med til at danne Mallebandet, der bestod af Dorthé Græsborg (harmonika, sang), Sven Dahl Christensen (harmonika, fra 1984 keyboard) og Verner Schytte (basguitar og sang). Denne gruppe bestod uændret frem til 1994.

The Basemen

The Basemen startede i begyndelsen af 1963 og bestod da af:

<i>Erik Pedersen</i>	<i>trommer</i>
<i>Simon Jørgensen</i>	<i>rytmeguitar – sang</i>
<i>Salmon Fink</i>	<i>basguitar</i>
<i>Flemming Bovbjerg</i>	<i>singleguitar, orgel</i>

Salmon Fink:

”For mig startede det med, at jeg meldte mig til et kursus i rytmeguitar på Hurup Missionshotel. Der mødte jeg Simon og Flemming, der i øvrigt kendte hinanden fra skolen. Allan Høyer, der stod for kurset, gjorde hvad han kunne for at lære os nogle akkorder.”

Flemming Bovbjerg:

”Navnet skulle bare være noget, der var helt vildt, noget der sagde spar 2 til alt andet. Vi hørte pladen ”Mr. Baseman”, som vi syntes lød ret frisk. Vi anede ikke en pind om, hvad det betød, men syntes da godt om melodien.”

The Basemen debuterede på Hørdum Kro d. 13. dec. 1964 kl. 21. Gruppen spillede i starten mest lokalt i Bedsted, Heltborg, Morup Mølle, Hurup og Ashøje, senere også Mors og Salling. Efterhånden kom de også helt til Holstebro, Aalborg og Horsens og tit både fredag og lørdag.

Gruppen spillede også midt i tresserne til de populære Pop-baller, der foregik flere steder søndag eftermiddag som alkoholfrie baller for de helt unge.

Da Salmon var den eneste, der havde kørekort, og det hele ikke kunne være i en folkevogn, hyrede de vognmand Johannes Pedersen fra Bedsted, der kørte for dem i mange år. Når de var ude at spille, var de altid ulastelig klædt i blå smoking med sort silkevers og skjorter med sløjfer og flæser på bryst og håndled.

Deres lysanlæg var også et kapitel for sig. I starten havde de kun en 100 W grisevarmerpære, så de stod i næsten mørke. Senere fandt de ud af, at opfindergeniet Jens Chr. Enggård fra The Gamblers havde lavet et virkeligt flot lysanlæg, så de fik ham til at lave en kopi af det. I nogle af de små forsamlingshuse kunne installationerne ikke bære anlægget, så måtte de tage sølvpapiret fra en cigaretpakke og paksikring ind i det.

Der var nogle få udskiftninger. I 1967 blev trommerne overladt til Birger Christensen (barbereren fra Vestervig), der senere på året blev udskiftet med Alex Degn. I dec. 1968 overlod Flemming Bovbjerg singleguitaren til Poul Sasser Jensen. I 1969 forlod Simon Jørgensen gruppen, og i stedet kom Hans Ravn.

Så i 1969 så gruppen sådan ud:

<i>Alex Degn</i>	<i>trommer</i>
<i>Hans Ravn</i>	<i>rytmeguitar – sang</i>
<i>Salmon Fink</i>	<i>basguitar</i>
<i>Poul Sasser Jensen</i>	<i>singleguitar</i>

Hans Ravn

Poul Sasser Jensen

Salmon Fink

Alex Degn

Flemming Bovbjerg var igen med i en kort periode i 1969.

Når de skulle øve, foregik det rundt om hos forældrene. Det var noget besværligt, når udstyret skulle slæbes op på første sal, og trommerne måtte jo heller ikke ødelægge gulvet, men forældrene glædede sig hver gang. Højdepunktet var aftenkaffe og hjemmebag, derefter kunne de så øve videre til meget sent. Alex var en utrolig dygtig trommeslager, men hvad de færreste ved er, at han også var en utrolig dygtig mundharmonikaspieler, men kunne han kun lokkes til det i øvelokalet.

Hans Ravn:

"Toget gik fra Hurup kl. 23,55, og vi øvede til kl. 23,45, så Salmon, der var den eneste som havde kørekort, måtte drøne over stok og sten for at nå toget, ellers måtte han jo køre helt til Thisted. Der var som regel ikke så mange med, så vi kunne få et helt sæde hver. Tit faldt vi søvn og vågnede først, når rengøringskonen skramlede med kost og spand.

Så man kom tit noget klatøjet i skole. Heldigvis havde vi nogle såkaldte læsetimer. Vi havde et bredt bord langs den ene side, der kunne man så få lov at ligge og læse, og der har jeg "læst" inde mange gange."

Gruppens forbillede var bl.a. The Spotnicks, der spillede noget godt instrumentalmusik.

Desuden var de også stor fan af The Shadows.

Hans Ravn:

"Jeg var vildt betaget af, at Flemming var så god til at efterligne den "Spotnicks-sound", for det var jo næsten før, jeg havde fået bleen af. Da var jeg nemlig "basemen-fan". Da spillede de ofte i Hillerslev Forsamlingshus, og det var jo ikke længere væk, end at jeg kunne komme derud på cykel. Jeg syntes, det var helt utroligt, da jeg så fik tilbuddet om at komme med, og jeg kom af sted med min spæde barnestemme."

Gruppen fortsatte til 1973. Simon Jørgensen spillede bl.a. senere med sine sønner i The Simons. Hans Ravn kom med i Okay Kvartetten og har senere været med i et utal af grupper.

Medlemmerne så overhovedet ikke hinanden før 15 år senere, da de blev opfordret til at spille til familiefest i Hurup Hallen.

Hans Ravn:

"Vi lånte dog forinden instrumenter og øvelokale fra Climax. Der blev talt 1-2-3, og i løbet af 2 minutter kørte det igen som i gamle dage. Det, der ligger i rygraden, glemmer man vist aldrig."

Blue Jacks

Gruppen blev startet omkring 1961 af en flok unge mennesker, dels fra Ræhr og dels fra Hamborg.

Blue Jacks på Hansted Kro 1962: Tage Nielsen, Hans Chr. Pedersen, Preben Bjerregård, Svens Poulsen, Jens Yde, Gerhard Jeppesen.

B

Hans Chr. Pedersen:

"Blue Jacks var sådan set et Ræhr-orkester. Det var faktisk Jens og Kræn's Tage og Preben, der havde lavet et bitte orkester og spillede bl.a. til juletræ i Ræhr skole. Også i Hamborg forsøgte vi at starte noget, men så slog vi os sammen."

Gruppen kom til at bestå af:

Tage Nielsen	harmonika
Hans Chr. Pedersen	saxofon
Preben Bjerregård	guitar
Svend Poulsen	banjo
Jens Yde	trompet
Gerhard Jeppesen	trommer

Gruppen eksisterede kun i et par år, men nåede at spille enkelte steder, bl.a. på Hansted Kro.

I 1965 under et ophold på skole i Ladelund dannede Hans Chr. sammen med kammeraterne Vagn, Andy og Tage en gruppe med det gode danske navn "The Wakkel Worns."

Senere var Hans Chr. sammen med Jens Yde med til at starte gruppen Lana.

The Wakkel Worns i Ladelund 1965

Blue Moons

Blue Moons fik sin spæde start i 1967 i familien Ottenses køkken i Højstrup mellem Øsløs og Frøstrup, der virkede som øvelokale det første års tid, og det måtte husets gæster så pænt finde sig i. Køkkenets trægulv led også lidt ved at have jernstativerne fra trommerne hoppende rundt.

Orkesteret bestod fra starten af:

Kaj Ottesen	harmonika
Jens Ottesen	trommer
Søren Kloster	guitar

Deres første optræden var, så vidt Jens husker, til noget "eftergilde" til en konfirmation (det var på grund af, at man manglede musik til dette, at orkestret startede) og derefter i 1968 til skolefest i Vesløs, hvor Jens stadig gik i skole.

Da ingen af dem havde kørekort, Jens var f.eks. kun 14 år, hyrede de Hans Mølbæk, Frøstrup Lillebil. Senere fik de Hans Chr. Mikkelsen som fast chauffør, hvis folkevognsbus på gule plader sagtens kunne rumme både instrumenter, musikere og diverse "gæster".

I 1969 blev orkesteret udvidet med Jørgen Poulsen (Møller Jørgen) fra Vesløs der både skulle synge og spille bas og da så besætningen sådan ud:

Kaj Ottesen	orgel
Jens Ottesen	trommer
Søren Kloster	guitar
Jørgen Poulsen	bas

Blue Moons: Jens Ottesen, Jørgen Poulsen, Kaj Ottesen, Søren Kloster

Senere i 1969 blev Jørgen Poulsen afløst af Kim Leebeck fra Vojens (han arbejdede i Engelsk Beklædnings Magasin i Thisted sammen med Kaj og Jens). Han havde spillet i et orkester i Vojens.

Fra 1968 fik de også fast øvelokale i Øsløs Forsamlingshus, mod at de spillede gratis til jule- og høstbal.

I 1970 blev Kim Leebeck afløst af Arne Morsing fra Thisted på bas, og Søren Kloster blev afløst af Niels Nielsen fra Frøstrup, guitar og sang, og da kom der virkelig gang i det.

”Blue Moons” spillede et ret bredt repertoire, da der var 4 om at synge. Kaj, Jens og Niels tog sig af vocal på skift, og Arne var kor. Repertoiret spredte sig fra contry & western over Svenn Ingvars, Creedence, dansk top til egne sange. Kaj tog sig af numre fra ”Bjørn & Okay”. Jens sang Svenn Ingvars (som han ”prøvede” på svensk ellers dansk undersættelse). Niels var god til country, og så skrev han selv nogle melodier og tekster.

De nye numre, der kom på ”Dansktoppen” om lørdagen, skulle jo helst spilles lørdag aften. Det var ikke altid, det lykkedes lige godt, den første gang de blev spillet, men publikum var ikke så kræsne dengang. Ligeledes spillede orkestret de melodier, der blev spillet på ”Radio Luxemburg”.

Uniformen bestod i nogle år af en rustrød fløjls habit og lyserød skjorte.

Der skulle også noget bedre udstyr til, bl.a. købte Jens et trommesæt til 6.000 kr., og der blev købt en mikrofon til 1400 kr. Det var jo mange penge, når de tilsammen fik 800 kr. for at spille en aften, og en månedsløn var 600 kr. De spillede selvfølgelig en del i Øsløs Forsamlingshus, men derudover var det mest østpå, de spillede. F.eks. spillede de i 2 år fast en gang om måneden på ”Grand Hotel” i Fjerritslev. Det var lidt specielt, idet der var en meget aktiv bokseklub, ”Orion”, de lavede et arrangement, hvor der var boksekampe til kl. 22. Så blev bokseringen fjernet, og Blue Moons spillede op til bal indtil kl. 0.30. Der var ofte nogle af gæsterne, der så ikke rigtig kunne finde ud af at boksningsen var forbi. Især var det en flok fiskere fra Thorup strand mod en flok ”flipperer” fra en filmskole i Gøttrup.

Musik til alt -

Musik for alle

Så ring Amtoft 1

Omkring 1971 flyttede Niels Nielsen til København for at læse videre. Det var egentlig meningen at videreføre orkestret med lidt omrokering. Jens skulle forlade trommerne og spille guitar og stadig synge. Man prøvede forskellige trommeslagere, men det blev ikke

rigtig til noget. Kaj havde fundet en pige, der boede i København, og det trak lidt mere end musikken, så han flyttede derover.

I foråret 1971 blev der afholdt en såkaldt ”afskedskoncert” i Øsløs Forsamlingshus, hvor det hele startede, og orkestret blev opløst.

Jens og Arne var i 1972 med til at starte orkesteret Focus.

Cantilena

Gruppen blev startet omkring oktober 1966 med base omkring Skinnerup. Karlo Sekkelund og Jens Andersen havde kendt hinanden fra første skoledag og havde indtil da været med i gruppen The Excitings, hvor de dog ikke havde helt de samme holdninger til musikken som de øvrige medlemmer, så de ønskede at starte noget andet og fandt sammen med 3 andre. Navnet ”Cantilena” er italiensk og betyder: En strofe eller en lille melodi.

<i>Leif Møller</i>	<i>sang</i>
<i>Peder Pedersen</i>	<i>rytmeguitar</i>
<i>Karlo Sekkelund</i>	<i>trommer, sang</i>
<i>Arne Kiel Andersen</i>	<i>orgel</i>
<i>Jens Andersen</i>	<i>bas, sang</i>

Efter jul i 1966 blev Peder Pedersen udskiftet med Gunner Maertens,

Cantilena 1966: Jens Andersen, Leif Møller, Arne Kiel Andersen, Gunner Maertens, Karlo Sekkelund

C

Jens Andersen:

"Første gang, vi øvede, var hos Peders forældre på "Korsgård" i Hou. Vi øvede første gang en mandag og var ude at spille den følgende lørdag i Sennels Forsamlingshus til et bal, arrangeret af en af lærerne ved Sennels Skole der hed Per Skanderby. Det var ikke den helt store succes, men vi fik vel næsten heller ingenting for det. Det hang nok ved os i lang tid. Derefter fik vi øvet noget mere og fik bedre grej."

Da Gunnar Maertens kom med gav det lidt frynsegoder, idet hans far, der var elinstallatør i Nors, havde en folkevognsbus, gruppen kunne låne til at køre grejet i. Senere blev der mere stil over det, da fik de vognmand Henry Andersen fra Hou som fast chauffør.

Karlo Sekkelund:

"En aften Henry skulle hente os i Nykøbing, kunne han ikke finde stedet og kørte rundt det halve af natten. Vi var blevet smidt ud af hotellet og sad i gården på vores grej. Til sidst kom Henry til fods: "Æ ku' denme et fin' jæ". Og han havde endda kørt os derover."

I begyndelsen af 1968 stopper Leif Møller og orkesteret fortsætter som kvartet med Karlo Sekkelund som forsanger.

Cantilena på Sjørring Vold 1968: Karlo Sekkelund, Jens Andersen, Gunner Maertens, Arne Kiel Andersen

I 1970 stopper Gunner Maertens, da han skulle på seminarium. I stedet fik de Niels Yde med der indtil da havde spillet med Bubbi. Samme år fik de fast hyre hos Margit og Tage på "Kystvejen", i de første sommermåneder op til 4 gange om ugen.

Efter de første travle måneder stopper Arne Kiel Andersen og han blev erstattet af Arne Morsing. Han var dygtig og havde noget godt udstyr, så da kom der rigtig stil over musikken.

Cantilena 1970: Niels Yde, Jens Andersen, Arne Morsing, Karlo Sekkelund

Hidtil havde de øvet rundt om hos forældrene, men i de 3 år de havde fast hyre på "Kystvejen" stod grejet der bortset fra Arne Morsings tunge hammondorgel, som han var meget øm over. Det skulle slæbes op og ned fra 2. sal hos hans forældre på Grønningen, og så øvede de blot de første par timer, inden der kom gæster.

Deres musik var mest tidens dansktop aflyttet fra radioen. Før de fik fast engagement på "Kystvejen", spillede de fortrinsvis i Thy og på Mors, og ofte non-stop med Dahls' Kvartet samt Blue Starlights fra Mors, men fik bl.a. gennem bekendte enkelte arrangementer udenfor hjemstavnen, eksempelvis i en hal i Frederikshavn, og så spillede de også som flere andre lokale grupper i Thyboforeningen i København.

Jens Andersen:

"Vi spillede en aften i Frøstrup med Birthe Kjær, og hun kiggede ved en senere lejlighed Karlo ud på Storvorde Kro, hvor han var som gæst, da han var soldat i Aalborg. Birthes trommeslager blev pludselig sur og stoppede, men så fik hun lige øje på Karlo, så han kom op at spille og fik endda 20 kr. for at spille de

10 minutter til hendes numre, det var jo en hel uges soldaterløn”.

Omkring april 1973 stopper gruppen, da Arne Morsing skulle med i Okay. Det blev dog aldrig til noget, men da var gruppen opløst og blev ikke samlet igen. Karlo Sekkelund kom hen på sommeren 1973 med i Lana.

Climax

Gruppen hed oprindeligt Okay og bestod af:

Per Andersen	bas
Steen Jeppesen	trommer
Knud Erik Pedersen	orgel
Hans Ravn	guitar

I 1974 blev gruppen tilbudt en pladekontrakt med Werner Dornhoff og Wedo-records, så for at undgå forvekslinger med Bjørn og Okay skiftede de nu navn til Climax. Pladen hed ”I morgen er det lørdag”/”Trine”, til lejligheden havde de suppleret sig med gode lokale kræfter, nemlig René Nørskov fra Four Danes på fløjte og sax og Bjarne Ryming fra Atlantic Apress på klaver, og som på flere andre plader er tekst og musik af Mads Hove Jeppesen.

Climax 1975: Knud Erik Pedersen, Hans Ravn, Steen Jeppesen, Per Andersen

De kom over det meste af landet, og ofte gav det ventetider ved færgerne.

Per Andersen:

”En gang holdt vi ved Sallingsund og Knud Erik og Hans sad altid og sov, så Steen og jeg kedede os og der holdt kun én bil foran os, hvor manden også sad og sov. Steen tog en kasket i bilen, bankede på bilruden og sagde:” Bare kø ombord” mens jeg løftede bommen. Manden startede bilen, men der var ingen færge. Vi fik ham da stoppet i tide. Da broen var ved at blive bygget, kunne vi for et par bajere og et Anders And blad få en zig-zag tur mellem bropillerne.”

I 1976 kom Hans Ravn og Steen Jeppesen med i Ole og De Andre, derefter var gruppen:

Ole Kvist	trommer
Per Andersen	bas
Knud Erik Pedersen	orgel
Ove Kanstrup	guitar

Climax 1977: Øverst: Knud Erik Pedersen. Nederst: Per Andersen, Ove Kanstrup, Ole Kvist

C

Med den besætning blev der i 1977 indspillet et kassettebånd i M.V. Lydstudie. Den indeholdt en masse Beatles-numre, nyere ting som "Be my boogie woogie baby" og ældre ting som "You never can tell" og så et enkelt dansksproget nr. "Mælkedrengen". Her hører man allerede den fine flerstemmige sang.

Per Andersen:

"Vi var i Pandrup for at indspille et bånd. Ole havde indsunget noget først og Ove og jeg skulle lægge 2. stemme på nummeret "Mælkedrengen". Men vi var blevet tørstige, så vi havde taget en øl med ind i den her boks, så da vi var færdige og båndet stadig kørte, kom vi til at sparke til de tomme flasker. Da vi sad og hørte det bagefter, så kom den kliren med. Nogen mente at det skulle renses væk, men det var ind over musikken, så det var ikke så let. Så kørte vi det igen og blev enige om, at det jo var mælkeflasker."

BAL I LADEN

Lørdag den 28. januar kl. 21.00–02.00.

Musik:

Climax

Arr. Boddum – Ydby Idrætsforening.

Medlemskort kan bestilles på tlf. 95 60 44.

Omkring 1979 blev gruppen udvidet til en kvintet, idet René Nørskov kom med, han havde efter sin tid i Musikministeriet et års tid været med i Dahls Kvartet.

Efter nogen tid gik gruppen lidt i opløsning, hvorefter Ole Kvist og Knud Erik Pedersen fortsatte som duo, og de spillede bl.a. en del på Hotel Agger Tange, men hurtigt kom René med igen. På et tidspunkt fik de så et arrangement på Grand i Aalborg, og ejeren her forlangte, at der skulle være 4 mand på scenen enten så fjerde manden kunne spille eller ej. Så kendte René

den i øvrigt meget dygtige bassist Jens Villadsen, som kom med. De havde masser af jobs i de år, i kalenderen fra 1982 kan man se, at der ikke var en eneste fredag-lørdag ledig.

Climax har været på næsten samtlige spillesteder i landet, og i 1984 blev de endda, med radiomanden Georg Schulin som mellemmand, hyret af Tjæreborgpræsten til at spille på Lanzarote, hvor de skulle spille 3 dage om ugen for gæsterne på Club La Santa.

Climax 1990: Ole Mygind, Jens Villadsen, René Nørskov, Ole Kvist

I 1985 blev Knud Erik erstattet af Ole Mygind, der håndterede både keyboard, flygel, guitar, trompet og sang.

Gruppen blev kendt for deres 4-stemmige sang, og især deres Mills-Brothersprogram blev meget populær, og med det optrådte de flere gange både på det landsdækkende TV og på flere lokale TV-stationer. Ellers spændte de vidt, de skrev også på deres visitkort: "Gælder det nutidens rock- og diskorytmer, evergreens, dansktop eller måske en rigtig go' gang swingmusik, så er der frit valg."

I 1987 udsendte Climax LP'en "Evergreens" med en stor del Mills-Brothers hits, men der har da også sneget sig et enkelt beatlesnummer med, nemlig "Yesterday" og inst. nummeret "In the mood".

Gruppen blev opløst ved årsskiftet 1995/96, herefter kom René Nørskov med i Tonight.

Cosmos

Solvejg Kold og veninden Elin Jensen begyndte i 1963 at optræde som duo med sang og guitar. Samme år meldte de sig til amatørkonkurrencen i Vildsundhallen og vandt. Året efter i, 1964, stillede de op igen, denne gang blev de nr. 2 efter Hans Ravn og i øvrigt med søsteren Tove Ravn på 3. pladsen.

I begyndelsen af 1966 var de med til at starte gruppen Cosmos:

<i>Jens Bjerre</i>	<i>banjo</i>
<i>Solvejg Kold</i>	<i>guitar, orgel</i>
<i>Peder Christensen</i>	<i>trommer</i>
<i>Elin Jensen</i>	<i>bas</i>

Cosmos: Jens Bjerre, Solvejg Kold (Thorup), Peder Christensen, Elin Jensen (Kjærgård)

Elin havde til dels lært sig guitarspillet ved at købe ”Jørgen Ingmanns guitar-skole”, og gruppen øvede fast hos Elins forældre i Vester Vandet hver søndag eftermiddag. Og det blev lidt af et tilløbsstykke for egnens andre unge, så der stod gerne 15-20 cykler i gården, når der blev øvet.

Efter at have øvet et stykke tid lagde de ud 1. april på Klitmøller Kro og spillede derefter fast der hver lørdag i 3 måneder fra 20 til 24 og fik for det 75 kr. hver pr. aften.

Efter at have spillet rundt omkring om sommeren og hen på efteråret i 1966 blev gruppen opløst. Solvejg var med til at starte gruppen Kondorerne og Elin var med til at starte gruppen Lana.

Dacabo

Niels Chr. og Leif havde fra 1969 spillet sammen med Eluf Christensen i ”Luffes Trio”, og Finn havde spillet sammen med nogen i Ydby.

Leif Grønkjær:

”Ingen af os havde lært at spille så en dag kom Jens Barber (Vestergård) fra Morup Mølle og spurgte, om han ikke skulle lære mig at spille guitar og det ville jeg da gerne. Det viste sig, at han kunne 3 akkorder, så dem fik jeg hurtigt lært.”

I 1972 fandt de så sammen med Peter Christoffersen og dannede Dacabo, og rollerne blev fordelt således:

<i>Peter Christoffersen</i>	<i>trommer</i>
<i>Leif Grønkjær</i>	<i>guitar, sang</i>
<i>Finn Birger Christensen</i>	<i>bas</i>
<i>Niels Chr. Løystrup</i>	<i>el-harmonika</i>

Dacabo 1972: Peter Christoffersen, Leif Grønkjær, Finn Birger Christensen, Niels Chr. Løystrup

De var godt klar over at Dacabo skulle staves med p, men de syntes, deres stavemåde lød mere jysk. Så blev der ivrigt indøvet repertoire og købt bedre udstyr. Leif købte bl.a. en VOX AC30 forstærker og en ”Fender Telecaster” guitar. Sidstnævnte kostede dengang over 3.000 kr.

Påklædningen skulle også være i orden, og det de valgte var da i hvert fald til at få øje på. Det var gule bukser, gult slips

D

og så enten grønne eller koboltblå skjorter. Gruppen spillede i de fleste forsamlingshuse og haller i Thy og på Mors samt en del kroer og hoteller med enkelte afstikkere søndenfjords bl.a. til Skive.

For transporten stod altid vognmand Per Sigh fra Ydby, og alt udstyret kunne lige akkurat stoppes ind i hans vw-”rugbrød”, og han blev også en slags ”roadie” og hjalp gerne med at slæbe grejet ind og ud. På de lidt længere ture blev han på stedet og hyggede sig med kaffe og en cigar i køkkenet hos kokekonerne. Der var blot én betingelse, og det var, at der skulle sidde én foran hos ham, når de kørte hjem for at holde ham vågen, og skubbe til ham, når han begyndte at nikke, så det blev der trukket lod om.

I 1973 skete der det pudsige at Atlantic Express og Dacabo faktisk byttede trommeslager, så Dacabo i stedet for Peter Christoffersen fik Henry Overgård på trommer.

Dacabo 1974: Finn Birger Christensen, Niels Chr. Løystrup, Leif Grønkjær, Henry Overgård

Dacabo fortsatte på en måde samarbejdet med Atlantic Express, der gennem Verner Schyttes musikbureau i længere tid havde spillet på Hotel Ambasadör i Porsgrunn i 1973 og 1974. Verner Schytte havde da sørget for, at Dacabo kunne overtage dette job. De rejste til Norge og var der den sidste aften, Atlantic Express spillede, og de gik ind på et hotellet og bestilte

almindelige svinekoteletter, men da fandt de ud af, hvor dyrt det var i Norge, og de måtte spille 2-3 dage for at tjene til regningen. Heldvis var de på kost og logi fra næste dag. De boede på øverste etage af et nabohotel sammen med 3-4 andre orkestre.

Leif Grønkjær:

”Vi boede bl.a. sammen med en italiener, der havde medbragt sin røde Fiat 128-rally med sort nappa-tag. Han havde fundet en købmand uden for byen, der ville sælge øl til ”rimelige” penge, og jeg skulle med ham. Da var jeg virkelig bange og frygtede for mit liv, for han kørte som død og djævel, men vi fik da bjærget et læs øl, som vi så kunne sælge til de øvrige.”

I september 1975 stopper Leif Grønkjær, og i stedet får de Ejvind Schuster med. Han havde tidligere spillet orgel i POJO og efter kort tid bliver Niels Chr. Løystrup erstattet af Kuno Frost. Samtidig bliver der byttet lidt om på instrumenterne:

<i>Henry Overgaard</i>	<i>trommer</i>
<i>Finn Birger Christensen</i>	<i>guitar</i>
<i>Ejvind Schuster</i>	<i>bas</i>
<i>Kuno Frost</i>	<i>keyboard</i>

Gruppen stopper helt i slutningen af 1976. Finn Birger Christensen kommer i 1978 med i Peanuts, Kuno Frost spiller derefter bl.a. duo med Torben Andersen. Efter 23 års pause fra musikken begyndte Leif Grønkjær igen, anskaffede sig en ”Fender Stratocaster” og kom sammen med Ib Kærgaard og Kuno Frost i ”Drengene”. I 2007 dannede han sammen med Palle Andersen duoen ”Leipa”.

Dahls Kvartet

Startede helt tilbage omkring 1960 som Veston Boys, og i begyndelsen af 1963 skiftede de navn til Dahls Kvartet og bestod da af:

<i>Orla Cederholm</i>	<i>sax, trompet</i>
<i>Erland Blaabjerg</i>	<i>vibrafon, harmonika</i>
<i>Knud Jørgen Gregersen</i>	<i>guitar, bas, sang</i>
<i>Jens Dahl</i>	<i>harmonika</i>

Dahls Kvartet 1963: Erland Blaabjerg, Hans Jørgen Gregersen, Jens Dahl, Orla Cederholm

Senere i 1963 udgik Orla Cederholm, og der kom 2 nye med. Navnet ændredes samtidig til Dahls Kvintet:

<i>Finn Bunk</i>	<i>trommer</i>
<i>Erland Blaabjerg</i>	<i>vibrafon, harmnika</i>
<i>Jens Villadsen</i>	<i>guitar</i>
<i>Knud Jørgen Gregersen</i>	<i>bas, sang</i>
<i>Jens Dahl</i>	<i>harmonika</i>

I 1964 måtte Erland Blaabjerg desværre holde en pause på 18 måneder p.g.a. militærtjeneste. Han blev i de måneder afløst af Holger Christensen (sax og harmonika) og Bertha Thorhauge (vibrafon).

I løbet af 1965 var Erland tilbage, Knud Jørgen gik ud, og der kom ny trommeslager og så blev det igen indskrænket til Dahls Kvartet:

<i>Torben Andersen</i>	<i>trommer</i>
<i>Jens Villadsen</i>	<i>guitar</i>
<i>Erland Blaabjerg</i>	<i>bas</i>
<i>Jens Dahl</i>	<i>harmonika, orgel</i>

Torben fik sin debut på Klitmøller Kro, og han tjente lige så meget på en enkelt spilleaften som en månedsløn som maskinarbejderlærling. De var efterhånden blevet så populære at de spillede fast der gennem 6 år.

I 1967 blev det atter til en kvintet, idet de udvidede med Erik Torp (guitar), der siden 1962 havde været med i Rytme Mixers. På den tid overtog Tage Jensen "Markedshallen" (Restau-

rant Marina) og der skulle lægges hårdt ud med musik, så de blev hyret til at spille der 5 dage om ugen i 5 uger. Efter de 5 uger viste det sig, at der trods alt ikke var kunder til det.

I 1969 gik Erik Torp ud igen, og gruppen var tilbage som kvartet. Samtidig blev Jens Villadsen afløst af Lisbeth Pedersen på guitar.

Dahls Kvartet 1970: Jens Dahl, Lisbeth Pedersen, Torben Andersen, Erland Blaabjerg

Fra 1969 til 1979 blev de fast husorkester på "Strandpavillonen" i Nykøbing. Den største dag var nytårsdag, hvor man begyndte til middag med spisning, hvorefter man fortsatte resten af dagen, aftenen og det meste af natten.

Med den besætning fortsatte de indtil 1976, hvor Lisbeth går ud, og de fortsætter som indtil julen 1979, hvor også Torben går ud for at spille duo med Kuno Frost på Hotel Hanstholm. I en periode 1978-79 er René Nørskov med.

Herefter fortsatte Erland og Jens som duo til 1985, da måtte Erland i hast lære sig at være trommeslager. I de senere år har Else Marie og Erland Blaabjerg sammen med Jens Dahl underholdt på plejehjem med danske sange bl.a. gør musikken fra "Sommer i Tyrol" altid lykke.

Dem I Ved

John "fra Vorupør" Pedersen havde gennem flere år spillet bas på Klitmøller Kro i en kvintet fra Mors, der hed Blue Starlights, men i 1979 var den skrumpet ind til en trio. John ville helst spille 4 mand, så han henvendte sig til Ove Kanstrup, der netop var udtrådt af gruppen Climax.

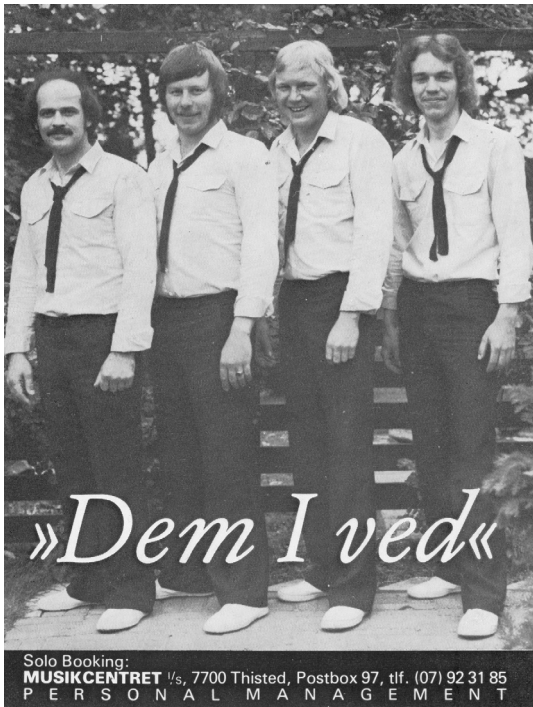
D

Ove Kanstrup:

"Jeg var stoppet p.g.a. et håndled, men John fik mig overtalt, og så fik vi skovløberen fra Stenbjerg plantage, Poul Erik Bjerregård med. Så manglede vi en trommeslager, men så fik vi Per's lillebror med, han var noget yngre end os og blev kaldt Benjamin."

Så den første udgave af Dem I Ved fra 1979 var:

John Pedersen	bas
Ove Kanstrup	guitar
Poul Erik Bjerregård	orgel
Erik Andersen	trommer

Dem I ved 1980: John "fra Vorupør" Pedersen, Poul Erik Bjerregård, Ove Kanstrup, Erik Andersen

De fortsatte hvor Blue Starlights slap med at være husorkester på Klitmøller Kro, dog med enkelte afstikkere hvert år. Gæster på kroen spurgte Victor Storm om, hvad de hed, dem der nu skulle spille på kroen, og han svarede: "Jamen, det er da dem I ved", og det navn hængte ved.

I 1980 gik John Pedersen ud, så Ove kontaktede Per Andersen, som han jo kendte fra både

Spoons, POJO og senest Climax. Han havde gået og været irriteret over ikke at skulle spille om lørdagen, så han ville gerne være med.

SÅ ER DET NU!
Hvis du i år skal nå at opleve det festlige
JULEBAL
MED
»DEM I VED«

**KØKKENET TAGER IMOD BESTILLINGER
PÅ A LA CARTE OG JULEMAD**

Klitmøller Kro BORD bestilling Tlf. 97 97 50 08
el. tlf. 97 97 55 22

Så gik snakken jo, at så snart Poul Erik finder en pige, så stopper han, og det holdt stik, så i 1982 blev han erstattet af Hanne Møller, en dygtig organist fra Randers.

Ove Kanstrup:

"Hanne var god nok. Hvad hun stod imod fra os 3 knægte, var ikke småting. Jeg råbte en aften til hende, medens vi spillede: "Kvinder kan ikke improvisere". Næste dag ringede hun, og jeg troede, at nu stopper hun nok, men nej, hun havde taget det helt alvorligt og snakket med Anne Linnet og Lone Kellermann, som hun engang havde været i en pigegruppe med, og de var enige om at det var rigtig nok. Kvinder kan bedre udtrykke deres følelser ved at sige: "Jeg elsker dig", det kan en mand ikke, han skal udtrykke sig med musikken, derfor kan han bedre improvisere."

Fra Climax' tid havde de forbindelse til Hellesens, så dem spillede de gennem flere år for på deres årlige "ryste-sammen weekends", og det var dels i Falsbjerg, men også i Søborg og Køge.

I 1985 stopper Hanne Møller, hvorefter de kører en tid med forskellige afløsere på orgel, bl.a. Jørgen Alstrup og Bjarne Ryming. Lige efter nytår i 1986 kom Bjarne Ryming fast med, men han var desværre syg, og mere syg end de

andre vidste, og han døde i juni samme år. I stedet fik de igen Poul Erik Bjerregård med.

Samtidigt flyttede Erik Andersen til Sønderjylland. Han blev erstattet af Steen Jeppesen, så derefter så gruppen sådan ud:

<i>Ove Kanstrup</i>	<i>guitar</i>
<i>Per Andersen</i>	<i>bas</i>
<i>Poul Erik Bjerregård</i>	<i>orgel</i>
<i>Steen Jeppesen</i>	<i>trommer</i>

En af afstikkerne fra kroen var, at de gennem flere år spillede for de psykisk handikappede på ”Æ Verdens universitet” i Skyum, det såkaldte ”Bjerggøgl”.

Ove Kanstrup:

”De spillede med og var glade og taknemmelige. Jeg kunne ikke forstå, hvad der var i vejen med min forstærker, den hylede og tudede, jeg skruede ned, men den blev ved. Så viste det sig, at der stod én bagved og spillede med på mundharpe, han spillede hele aftenen så han var helt rød og hudløs om munden. Det var egentlig sjovere at spille for dem end for de fulde folk på kroen.”

Ove Kanstrup:

”I 1991 stopper Poul Erik Bjerregård. Så ringede Arne Morsing, at han godt ville prøve at spille med, hvis det var uden bajere, men vi var nu, som vi plejer. Han spillede da i en duo med Mads Hove. Han ringede, at de lige skulle spille i Agger, som de havde kontrakt på, så ville han godt være med, og han var da med til vi stoppede i efteråret 1997.”

Per Andersen:

”Vi øvede aldrig. Vi mødtes bare, så var der én, der talte 4 for, så spillede vi 5-6 timer og så gik vi hjem. Kom der nye numre, prøvede vi dem fra starten, hvor der ikke var så mange folk og når de så kom godt i løftet stemning, fyrede vi dem af, så vi øvede sådan set hver lørdag på kroen. Hvis Arne fandt et nummer, vi skulle have med, havde han øvet hjemmefra og så skrevet tekster med becifringer til os andre, så sagde han: ”Hæng lige på”, og så kørte det.”

Steen stoppede i 1995 p.g.a. arbejde hos ”Laniel”, hvor han skulle rejse meget. Han blev de sidste 2 år erstattet af Alex Degn.

Sideløbende spillede Ove Kanstrup og Per Andersen sammen med Jørgen Sastrup og Albert fuldstændig akustisk musik i gruppen Bådsmændene.

Exitings

Blev startet i 1964 af Verner Schytte sammen med en flok meget unge gutter.

<i>Verner Schytte</i>	<i>bas</i>
<i>Chr. Laursen</i>	<i>singleguitar</i>
<i>Karlo Sekkelund</i>	<i>trommer</i>
<i>Tage Pedersen</i>	<i>rytmeguitar</i>

I 1965 deltog de i en orkesterkonkurrence i hallen i Vildsund Dyrehave, som de endda vandt.

Karlo Sekkelund:

”Der var også nogen der hed ”Rabarberne”, og Preben Østergård, der styrede det hele, sagde: ”Og så skal vi fotograferes, åh, ku’ I ikke lige rykke ned på den anden side af rabarberne.”

Senere i 1965 kom Verner Schytte med i The Others. I stedet kom Jens Andersen med på bas. Senere blev det til en kvintet med sangeren Helge Jørgensen.

De spillede mest lokalt, dog med enkelte jobs på steder som Sæby og Ringkøbing.

F

Exitings 1965: Karlo Sekkelund, Jens Andersen, Chr. Lauersen, Helge Jørgensen, Tage Pedersen

I 1966 deltog de igen i orkesterkonkurrencen i Vildsund. Denne gang blev de nr. 2 efter The Others.

De spillede rendyrket pigtråd, og det, sammenholdt med det specielle miljø der fulgte med, passede ikke helt Jens og Karlo, de havde ikke helt hjertet med i det, så efter en aften at have spillet i Skinnerup Forsamlingshus, tog de beslutningen om at stoppe og prøve noget andet. Herefter opløstes gruppen og Jens og Karlo var efter kun 14 dage igen på banen med Cantilena.

Felix

Startet i 1975 af bl.a. Albert Dragsbæk, der kom fra det netop opløste Zona. Den første besætning var:

<i>Albert Dragsbæk</i>	<i>orgel, sang</i>
<i>Knud Harald Henriksen</i>	<i>guitar</i>
<i>Vagn Åge Haaning</i>	<i>trommer</i>

Så mødes vi igen til **STORT KROBAL** på
STENBJERG KRO
 MUSIK FOR ENHVER SMAG lørdag kl. 20.30 – 02.00
 Musikken leveres af det populære orkester
Felix
 der bl. a. spiller harmonika med gamle kendte melodier. Fri entré indtil kl. 21.00.
 Vi serverer smørbrød og spiritus til rimelige priser. Suppe fra kl. 23.30.
 - Husk bordbestilling på telf. 93 80 65.
 Venlig hilsen: GERDA OG PETER KAAS ISHOY.

Det gik rigtig godt, og de spillede rundt om til byfester og i forsamlingshuse. Musikken, de spillede, var dansktop og tidens hits. Efter nogen tid skulle Vagn Åge flytte, og i stedet kom Finn Bunk med på trommer

Felix 1976: Finn Bunk, Knud Harald Henriksen, Albert Dragsbæk

Albert Dragsbæk:

"Finn stoppede pludselig en aften vi spillede på Stenbjerg Kro. Så havde vi jo et problem med vore kon-trakter, men så fik vi fat i Lasse Smed, der havde spillet duo med Mads Hove. Vi fortsatte under navnet Felix. Dog fik vi ved et arrangement på Strandgården i Agger det gamle navn Lasses Trio, men det fik Lasse lavet om, det mente han ikke vi skulle hedde."

I 1978 fandt Knud Harald en kæreste, så havde han ikke tid til at spille mere, hvorefter de fortsatte som duoen "Albert og Lasse", hvor de næsten udelukkende spillede til den såkaldte øl- og vinfest på Strandgården i Agger, der dengang ejedes af Anders Møller, der også havde Møllekroen i Hurup.

Albert Dragsbæk:

"Man kunne få alt det, man kunne spise og drikke fra 19 til 21, og folk kom langvejs fra i busser. Senere blev stedet bortforpaktet, men vi fortsatte. I 1983 begyndte vi at tage løse arrangementer ind, for vi blev selv lidt trætte af at spille samme sted, vi skulle jo bare køre ud og tænde for kontakten."

I 1985 stoppede Lasse, og Albert ville egentlig også stoppe, men så ringede nogen og ville have ham til at spille, så han har siden taget ud som solomusiker.

I 1980 var Albert sammen med Ove Kanstrup og Per Andersen med til at danne den akustiske trio "Bådsmændene", der havde debut ved 5 års jubilæet på "Guldfasanen" i Snedsted.

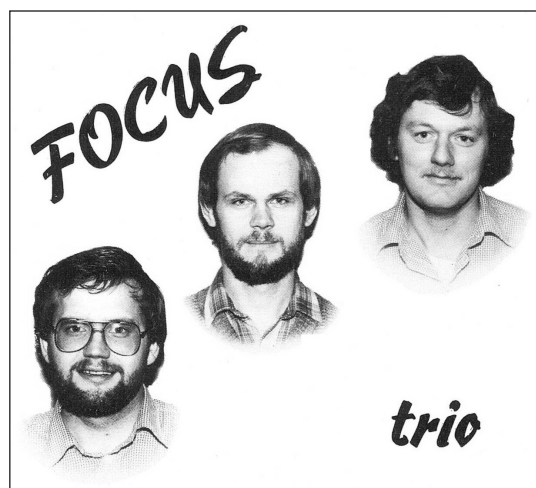
Focus

Gruppen stiftet i 1973 og bestod fra starten af:

<i>Jens Ottesen</i>	<i>trommer</i>
<i>Åge Nilsson</i>	<i>bas</i>
<i>Arne Morsing</i>	<i>orgel</i>

Åge Nilsson startede sin karriere sammen med Lollypops fra Vestervig, og kom senere med i Okay Kvartetten. Jens Ottesen spillede i mange år i The Blue Moons fra Øsløs.

Senere i 1973 blev Arne Morsing erstattet af Lone Madsen fra Bjerget på orgel.

Jens Ottesen, Åge Nilsson, Jørgen Alstrup

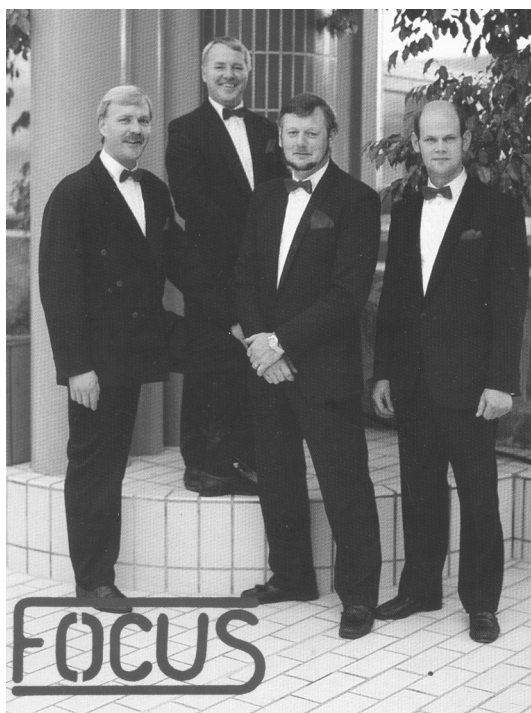
I 1974 blev hun udskiftet med Arne Andersen fra Vestervig på orgel. I 1975 blev Arne Andersen erstattet af Jørgen Alstrup fra Koldby, han havde været medlem Peanuts fra Koldby i flere år.

Åge Nilsson dog tog et års "sabbat" og var da afløst af Robert Pejtersen fra Koldby.

Besætningen med Jens Ottesen, Åge Nilsson

og Jørgen Alstrup forblev uændret i hele 15 år, indtil Jens i 1990 kom ud for en faldulykke, der ødelagde hans ryg. Her fik man så fat i Åges søn Peter Nilsson som overtog trommerne, og Jens kunne så nøjes med at synge, men han blev så erstattet af Finn B. Christensen. Peter havde så mange andre musikalske gøremål, så han blev i 1991 erstattet af Torben Andersen, der netop var stoppet i gruppen "Kandis". Da var besætningen:

<i>Åge Nilsson</i>	<i>bas</i>
<i>Finn B. Christensen</i>	<i>sang, guitar</i>
<i>Torben Andersen</i>	<i>trommer</i>
<i>Jørgen Alstrup</i>	<i>sang, keyboard</i>

Focus 1991: Finn Birger Nielsen, Torben Andersen, Jørgen Alstrup, Åge Nilsson

Torben Andersen:

"Jeg var med i Focus samtidig med Tonight. Gerhard Mark og Rigo Briand spillede altid til julebal på Andels Pavillonon i Holstebro. Da spillede Focus til julebal på Vigsø Feriecenter, og der kom jeg med. Jeg kom med i Tonight fordi Hugo på Phønix sagde: "Jeg vil ikke have en duo, jeg skal have en trommeslager med", og jeg var så med til enkebal på Hotel Phønix hver

F

onsdag, og de spillede så duo i weekenderne, medens jeg var med i Focus. Efter 3 år var der kommet flere jobs for Tonight i weekenderne, og Focus var ved at stoppe, så kom jeg fast med i Tonight og var med der til 2005.”

I 1994 bliver Finn B. Andersen erstattet af Per Andersen, og Torben Andersen bliver for en periode erstattet af Steen Jeppesen. Efter en tid stopper også Åge Nilsson, og de bookedede jobs bliver spillet ved forskellige ”gode venners hjælp”, hvorefter men vælger at stoppe helt.

Focus spillede glad dansemusik. De spillede både til privat ”suppe, steg og is” og på restauranter. De nåede at spille fredag aften til byfesten i Koldby i 23 år i træk. De prøvede at lave repertoire så bredt som muligt. Det var nok mest over mod country. The Shadows var deres foretrukne forbillede, når der skulle spilles instrumentalt.

Så vidt Jens husker, var det første arrangement på Fur Kro. Til transport havde man selv en trailer, som især blev trukket af Åge Nelson's Skoda (det skal siges, den var på hårdt arbejde). Focus havde den store fornøjelse at prøve, at spille for et bredt udsnit af danske kunstnere igennem de mange år, så som Birthe Kjær, Bjørn Tidmand, Bamse, Keld & Hilda, Jodle Birger, Dorthe Kollo med flere.

I flere år øvede de i Nors Forsamlingshus mod at spille gratis til et par arrangementer om året.

Four Danes

FOUR DANES

et nyt, professionelt navn
inden for Thy-poppen

Blev dannet i april 1971 af resterne fra POJO. Ejvind Schuster og Mogens Vestergård gik ud, men Per, Ole og René syntes, det kunne være sjovt at spille hele tiden og leve af det, så de dannede Four Danes, og det betød farvel til

René Nørskou, Christian Therkelsen, Ole Kvist, Per Bredal = FOUR DANES.

faste stillinger og en investering i instrumenter på omkring 60.000 kr., heraf alene 21.000 kr. til et nyt hammondorgel, der blev betjent af den nye 4'ede mand, Christian Therkildsen fra Vejle. Efter kort tid stoppede Per Bredal og blev erstattet af Per Folke.

Romantica

Dancing - Dæmningen - Vejle

Hver tirsdag er der enkebal med store præmier
Hver torsdag en aften med overraskelser

Hele april måned spiller det i hele
Skandinavien kendte orkester

FOUR DANES

Onsdag den 25. april
optræder det fra radio og fjernsyn kendte par
GUSTAV WINCKLER og BENT WERTER

Romantica

I hele april måned 1973 spillede de på ”Romantica” i Vejle, hvor også Gustav Winckler og Bent Werter skulle optræde.

Gustav Winckler kom hen til dem og sagde: ”I skal lave en plade”, og sådan blev det, de kom i studiet hos ham og indspillede et nummer, Gustav havde fundet, der hed ”Kæmpetorsk”, b-siden hed ”Regn-evige regn”

Per Folke blev afløst først af Erling Roest fra Randers og senere igen af Poul Sørensen.

Four Danes 1974: Erling Rasmussen, Poul Sørensen, René Nørskov, Ole Kvist

I begyndelsen af 1974 blev Christian Therkildsen erstattet af Erling Rasmussen, da så orkesteret sådan ud:

<i>Ole Kvist</i>	<i>trommer og sang</i>
<i>René Nørskov</i>	<i>sax</i>
<i>Poul Sørensen</i>	<i>bas</i>
<i>Erling Rasmussen</i>	<i>hammondorgel</i>

Deres musik var almindelig dansemusik og tidens hits. De blev utroligt populære, og der var ikke mange hjørner af Danmark, de ikke kom i, men efterhånden kom uddannelse og andre ting på tværs så i august 1975 blev orkesteret opløst.

René Nørskov kom med i Ole og De Andre og senere sammen med Ole Kvist i Climax.

Gamblers, The

Startet i begyndelsen af 1963 af medlemmer fra Thisted Garden, som Erik Gam's far var med til at starte i 1957. Orkesteret bestod fra starten i 1963 af:

<i>Erik Gam</i>	<i>guitar, trompet, sang</i>
<i>Knud Erik Hvelplund</i>	<i>guitar</i>
<i>Jan Smærup</i>	<i>Basguitar, trompet</i>
<i>Peter Mølgård</i>	<i>trommer</i>
<i>Jens Chr. Enggård</i>	<i>trompet, basun</i>
<i>Arne Jensen</i>	<i>klaver, orgel</i>

Gamblers helt store forbillede var den franske sopransaxofonist Sidney Bechet, og deres kendingsmelodi var da også en af hans kompositioner ”Le marchand de poison” som de altid indledte med iført bowlerhat, og de var faktisk så vilde med netop den melodi, at Erik malede noderne på væggen i deres øvelokale.

For som alle andre orkestre dengang skulle de jo også have et sted at øve deres musik. Forældrene var meget velvilligt indstillet over for den her musikudøvelse, så de spurgte om der var nogen af forældrene der havde et lokale de måtte bruge.

Fra reklamefesten 1964 i Hillerslev Forsamlingshus: Gam, Peter Mølgård, Knud Erik Hvelplund, Arne Jensen, Jan Smærup, Jens Chr. Enggård

G

Jens Chr. Enggård (også kaldet ”Kræn”) var søn af uddeleren i Hillerslev Brugsforening, som sagde: ”I kan da bruge den gamle kulkælder her i brugsforeningen.”

De var så nede at kikke på det, og det så ikke alt for godt ud, der var mørkt og skummelt og kun 2 m til loftet. Det ville kræve en kæmpeindsats for at få det brugeligt, men de var jo unge mennesker, så de gik i gang med krum hals og fik det med håndkraft gravet ud, så der blev en loftshøjde på 2,40 m. De fik ryddet op og malet, og så blev der øvet på livet løs.

Erik Gam og Peter Mølgård i øvekælderen 1964

Inden da foregik øvningen rundt om hos forældrene. Ikke mindst hos Erik Gams forældre var de meget gæstfrie, selv om der var så lidt plads, at instrumenterne måtte anbringes under og mellem møblerne. Jan Smærup var foruden bassist også en habil trompetist dog kun efter noder, men det var intet problem, for Erik kunne skrive noder ud, som andre skriver et brev.

De var ikke så gamle, så de havde ikke kørekort, og det gav problemer på deres øveaftener. F.eks. skulle Erik Gam af sted til Hillerslev på cykel, men det var ikke engang det værste, det var, at han skulle have båndoptager, forstærker, guitar og noder bag på den her cykel.

For at få gang i forretningen fik de trykt en reklamefolder, hvori den ikke fik for lidt, der stod bl.a.:

”Et helt nyt toporkester indenfor showbranchen herhjemme. Orkesteret er ikke som det sædvanligvis er tilfældet, hæmmet af den ensrettethed, som for tiden synes at være på mode

indenfor forlystelsesbranchen, og som nok tør siges at være et minus for arrangører af næsten al slags underholdning. Dette orkester behersker derimod så godt som alle genrer indenfor dans og show.”

Disse foldere blev så udsendt til alle foreninger i hele området med invitation til formændene med fruer til en kæmpe reklamefest i Hillerslev Forsamlingshus og det gav også flere jobs.

Orkesteret er af ret ny dato, men har haft en rekordagtig opblomstring, så det nu er et præsentabelt og underholdende orkester ved Deres fest! Navnet er:

Knud Erik Hvelplund:

”Jens Chr. meldte os også til en amatørkonkurrence Tivoli Karolinelund i Aalborg, hvor vi fik en 1. plads med vores kendingsmelodi. Så skulle vi derop igen for at spille i en finale, men vi sagde, at det kunne vi desværre ikke, fordi vi nu var blevet professionelle, men sandheden var nu nærmere, at vi ikke havde råd til det. Vi havde investeret en formue i udstyr, vi skulle jo have ”vox-forstærkere” ligesom The Beatles, det havde vi købt i Thorups Musikhandel, som var det eneste sted, vi kunne få lov at skyldte.”

At de var blevet professionelle, var for så vidt rigtig nok, idet de for at kunne spille hos Pedersen på Hotel Aalborg, skulle være medlem af musikerforbundet.

Foruden at være musiker så var Jens Chr. også noget af et opfindergen, så han stod for alle opfindelser og snedige indretninger, der kunne bruges på scenen, f. eks. noget af det første lysanlæg der var set her på egnen.

Det blev endda så berømt, at han måtte lave en kopi af det til gruppen The Basemen. Han var også fuld af skøre indfald, han kunne finde på, midt under et nummer, at sætte et skilt op med ”Strømper sælges” og så gå rundt blandt publikum og sælge nylonstrømper.

Og når de var ude i forsamlingshusene, var han heller ikke bleg for at kravle op i elmasterne og skifte en sikring, hvis deres anlæg skulle overbelaste installationen. Hvis installationen slet ikke kunne trække deres anlæg, holdt han sig heller ikke tilbage for at kravle op i masten og lave en direkte tilslutning til luftledningerne. De der stod for forsamlingshusene, blev i begyndelsen lidt sure over det, indtil de så fandt ud af, at det jo så heller ikke kostede noget, når det kørte uden om elmåleren, men det er så mange år siden, så det er der nok ingen, der har ondt af i dag.

Gamblers 1965: Bent Bundgård, Jens Chr. Enggård, Bjarne Ryming, Arne Jensen, Jan Smærup, Erik Gam

Knud Erik Hvelplund:

”Vi havde også lavet en forhøjning til trommeslageren, og Jens Chr., der var i lære som elektriker, havde skaffet en gammel motor og havde lavet det sådan, at trommeslageren kunne dreje frem og tilbage. En gang vi var ude at spille, vist nok i Bøvlingbjerg, fik vi noget samlet helt forkert, så vi mørklagde hele området. Vi skyndte os at samle det rigtigt og lod som ingenting, og dem der stod for det undskyldte mange gange forsinkelsen.”

Men senere ændrede stilen sig og de gik fra Sidney Bechet og mere over til Shadows, og i 1965 kom de første udskiftninger i gruppen. På trommer kom Bjarne Ryming med i stedet for Peter Mølgård og guitaristen Bent Bundgård kom med i stedet for Knud

Erik Hvelplund, der rejste til Sønderjylland.

Gruppen kom længere og længere væk at spille og det gav større og større problemer med transporten, så for ikke at blive ved med at belaste forældrene lavede de en kontrakt med vognmand Henry Andersen fra Hou om at køre til deres arrangementer, og det var jo overalt i landet. Som før nævnt flyttede Knud Erik til Sønderjylland, og han var med til at skaffe dem jobs der, ja sågar i Tyskland, men ellers spillede de lokalt meget på Hotel Hurup og en del på Hotel Aalborg i Pariserhaven. Her kunne de spille både onsdag og lørdag og hver gang samle op til 800 mennesker. Dengang var der også meget gang i den i hallen i dyrehaven i Vildsund og der spillede de meget nonstop bal. Her kunne de godt gøre de andre orkestre misundelige, for der krævedes mere lyd end i et forsamlingshus, men det betød ikke noget for Gamblers, de skruede bare lidt op for forstærkerne. De andre orkestre forsøgte selvfølgelig også at skrue lidt op, men Gamblers gav den så bare lige en tand til, og så forsøgte de andre ikke mere, for så var deres anlæg alle-rede så forvrænget, at det lød helt forfærdeligt. Gamblers spillede bl.a. en del non-stop med Rytme Mixers.

Gamblers 1967: Søren Rask Pedersen, Bjarne Ryming, Bent Bundgård og nederst Erik Gam

H

I 1967 skete der igen udskiftninger i gruppen. Jens Chr. Enggård, Arne Jensen og Jan Smærup gik ud og derefter så gruppen sådan ud:

<i>Erik Gam</i>	<i>guitar, keyboard, sang</i>
<i>Bent Bundgård</i>	<i>guitar</i>
<i>Bjarne Ryming</i>	<i>trommer</i>
<i>Søren Pedersen</i>	<i>bas</i>

Gruppen gik mere over i pigtrådsstilen og deres helt store favoritter hed The Caretakers og ikke mindst numre som "I lost someone".

Som alle andre orkestre skulle de jo også reklamere og lave visitkort, så de fik fotograf Tage Jensen til at tage en fotoserie, der for en stor del foregik i en robåd i Thisted havn, hvor de roede rundt mens Tage Jensen knipsede løs.

Så fandt de på at ro ud til en fortøjningspæl, hvor Erik Gam så skulle hænge på tværs og flagre med armene for at reklamere for et eller andet bestemt nummer, men så snød de andre ham, for mens han hang der, roede de stille og roligt ind til land og satte sig i ro og mag til at nyde en pilsner, og Erik måtte hænge på pælen i 20 min.

Gamblers 1967: I Båden øverst: Jan Smærup, Bent Bundgård. Nederst: Søren Rask Pedersen. På pælen hænger Erik Gam

Gamblers havde som regel røde habitter på, og de fik syet karryfarvede habitter hos Engelsk Beklædningsmagasin og ved nogen lejligheder sågar sribede. Det flotteste var et hvidt smokingsæt, der blev syet hos skrædder Senius Pedersen i Thisted.

Jeg har omtalt deres avancerede lysanlæg, men det blev faktisk mere avanceret endnu,

idet de fik installeret det første ultraviolette lysanlæg, der var set her omkring. Det var der jo en masse muligheder i, for så iførte de sig helt sort tøj, hvide handsker og hvide døningemasker og det gav en fantastisk effekt.

Der var masser af spillesteder, og gruppen var meget populære i slutningen af 60'erne.

Erik Gam:

"En gang vi spillede i Klim, var der stuvende fuldt og samtidig spillede selveste Arne Lambert i Falsbjerg, og der var der efter sigende ikke et øje. Om det så var fordi de alle var i Klim for at høre The Gamblers, ja det kan man jo kun gætte på."

Men i 1968 skete der udskiftning igen. Ud gik trommeslageren Bjarne Ryming (han kom jo med i Okay), og ind igen kom Jan Smærup, og nu lyder det jo lidt mærkeligt, han havde jo spillet bas, men han kom med på trommer.

Men så kunne The Gamblers ikke holde gejsten oppe ret meget længere, så de stoppede, og det blev med et gigantisk nytårsbal d. 4. januar 1969 i Sjørring Gymnastikforening.

Erik Gam blev i 1970 dirigent for Thisted Garden og spillede samtidig lidt med i Rytme Mixers.

I 1982 opstod der ønske fra en del både nuværende og forhenværende musikere i Thy om at danne et big band, og det blev Erik Gam også meget involveret i. Her var bl.a. René Nørskov, Jens Villadsen og Erik Thøgersen med.

I 1989 blev Thisted Brassband startet af medlemmer fra Thisted Garden, plus at de selv oplærte nye musikere selv om de slet ikke havde spillet før. Erik Gam begyndte selv at arrangere og komponere musik og de arbejdede meget på både turné og pladeudgivelse, foruden at de i vid udstrækning spillede gratis rundt om på plejehjem og lignende.

Harmony Boys

Holger Christensen stammer fra Midtjylland og var soldat på Flyvestation Karup. Her kom han hurtigt med i et orkester af soldaterkammerater, og de kaldte sig meget apropos

for "Jet-Band". Det gav visse friheder, især når de havde spillet i officersmessen. På spillestedet "Blue Sky" i Herning spillede de meget dygtige "Malihini Hawaiian", som blev et forbillede for ham, og han havde en ide om selv at starte noget lignende.

Holger Christensen:

"Jeg kom til Thy ved et tilfælde, da jeg skulle være i Thisted Arbejderforening som vikar i 3 måneder. Da jeg havde været i byen i en måned ringede en ældre spillemand der hed Jens P. Thorsted og spurgte, om ikke jeg kunne tage med ud at spille. Det gjorde jeg så 2-3 gange. Kaj, der var kommis i Arbejderforeningen og jeg kom så til at spille sammen nogle søndage".

De fik så fat i Hans Mølgård fra Frøstrup, og besætningen fra starten i 1957 blev så:

<i>Holger Christensen</i>	<i>sax, klarinet, harmnika</i>
<i>Kaj Mathiasen</i>	<i>klaver, sang</i>
<i>Hans Mølbæk</i>	<i>trommer</i>

Harmony Boys 1957: Kaj Mathiasen, Holger Christensen, Hans Mølbæk

Som det var skik dengang, fik de syet fine uniformer. Efter at have øvet i 4-5 måneder gik de i gang, og det første sted, de spillede var Falsbjerg. Derefter blev det faktisk samtlige forsamlingshuse i Thy og på Mors.

Da de også spillede meget til private fester, skulle musikken være meget alsidig, idet den thylandske tradition stadig bød, at man kunne en lang række specielle turdanser.

Dertil kom, at man også skulle kunne datidens slagere i alle former, vals, polka, foxtrot og de nyere italienske og latinamerikanske ryt-

mer, men da de alle var ret nodestærke, kunne de oftest spille "lige fra bladet".

Holger Christensen:

"Vi blev af den lokale musiker Poul Jensen anbefalet til direktør Mikkelsen fra Hotel Royal, som manglede nogen til at spille på Strandhotellet. Det var ham, der havde de skrappe krav til bajere, men Poul Jensen havde sagt: "Det er nogle pæne unge mennesker, dem kan du regne med." De år vi spillede for Mikkelsen, var en fornøjelse, der var ikke vrøvl med nogen ting."

Det betød ingen bajere og rygning på scenen. 2 indlagte pauser og den første med smørebrød og øl.

Helt uden strøm spillede de ikke. I starten havde de kun én mikrofon koblet til en gammel B&O båndoptager, de havde lånt i Musikhuset, og så en lille højttaler, der hang på en krog nede i salen. Det var jo hårdt dengang, for salen skulle jo spilles op, så man kunne ikke spille stille og roligt.

På Strandhotellet spillede de fra maj til oktober 3 gange om ugen. Da det var kommet godt i gang, købte Kaj en noget bedre forstærker, og Holger købte en god Philips mikrofon med stativ for at forstærke lyden fra sine instrumenter, så blev det lidt lettere.

I 1959 blev Hans Mølbæk erstattet af Erik Torp Nielsen fra Mors.

Harmony Boys 1959: Erik Torp, Holger Christensen, Kaj Mathiasen

H

I 1960 blev de udvidet til en kvartet med Richard Nielsen, der tidligere havde spillet med bl.a. Allan Høyer.

Holger Christensen sax, klarinet, harmnika
Kaj Mathiasen klaver, sang
Erik Torp Nielsen trommer, sax, trompet
Richard Nielsen guitar, violin

Harmony Boys 1960: Kaj Mathiasen, Richard Nielsen, Erik Torp, Holger Christensen

Der var rigtigt gang i den. Holger fortæller, at i de år var der kun én lørdag, han havde fri, og det var, da han blev gift, og det gav da også lidt hjælp til økonomien.

Holger Christensen:

"Vi fik 120 kr. pr. aften til deling, det blev 250-300 kr. om måneden, og min månedsløn var omkring 900 kr. dengang. Vi havde hus i Thisted dengang, og hvis vi ikke havde haft de ekstra penge, tror jeg ikke, vi kunne have sid-det i det."

Harmony Boys blev på en måde overhalet af den elektriske musik og valgte at stoppe og spillede sidste gang d. 26. juni 1962. Hans og Kaj stoppede, Erik kom med i Rytme Mixers, og Holger tog på handelsskole. Holger var derefter i en periode med i Dahls Kvartet.

Hot Mixers, The

Efter konfirmationen i 1961 kom elever fra flere naboskoler sammen i 8. klasse og 1. real på den nye centralskole i Koldby.

En lørdag i "klassens time" skulle post Gadebergs Ole og uddeler Touborgs Kaj fra Skyum

levere lidt musikalsk underholdning på henholdsvis violin og harmonika. Kaj hørte her at 4 Koldby-drenge havde dannet et orkester. Han bad forsigtigt Ole om lov til at være med, og det måtte han heldigvis.

Der kom så meget gang i den, at én hurtigt faldt fra, så den første faste besætning var:

Ole Gadeberg violin
Kaj Touborg harmonika
Aage Larsen trommer
Poul Hvass Hansen trompet Øv-

Hot Mixers til Koldby skolefest 1961: Ole Gadeberg, Poul Hvass, Kaj Touborg. Siddende: Aage Larsen

ningen foregik på skift i de forskellige hjem og som 13-14 årige måtte de transportere sig selv og instrumenterne på cykel. Repertoiret var den dansemusik, der blev spillet i radioen som f.eks. "Giro-413" iblandet lidt traditionel jazz. Hos post Gadeberg abonnerede man på ugebladet "Tempo" hvor der i hvert nr. var en tå-ud midterside med 4 aktuelle refrænsange, og de blev flittigt benyttet.

Debuten var om efteråret 1961 ved den årlige skolefest på Koldby centralskole, hvor eleverne skulle stå for underholdning og servering, mens søskende og forældre var publikum. Til lejligheden var orkesteret udvidet med Sønderhå-præstens søn Jørgen Nebe Nielsen på klaver. Mens der blev gjort klar til næste optrin, underholdt orkesteret og bidrog meget til festens succes og blev bagefter omtalt som "festens bærende kraft".

Ole havde nu fået lyst til at lære at spille på den guitar, som Kaj havde fået i konfirmationsgave, og da Kaj efter kun ½ år byttede den til en rød elektrisk "Hoyer", som kunne forstærkes gennem familiens radio, varede det ikke længe, før Ole havde købt sin egen guitar og droppede nu helt violinen. Måske var allerede her spiren lagt til det senere "pigråds-orkester".

Herefter blev der øvet ihærdigt, og foråret 1962 meldte de sig til amatørkonkurrencen "Humør-raketten" i Hurup. Ole spillede på Kaj's guitar forstærket gennem Touborgs radio. De opnåede en hæderlig 4. plads med beskedne 15 kr. i præmie.

Senere i 1962 blev de kontaktet af en fra Thyholm, der havde overværet amatørkonkurrencen, og som ville høre om de ville komme til Lyngs og spille til høstfest.

Jo tak, det ville de skam gerne, og hyren blev aftalt til 250 kr. Deres professionelle debut var i Lyngs forsamlingshus d. 6. okt. 1962, men forinden skulle et par praktiske ting dog klares. Foruden familien Touborgs radio til Oles guitar blev der i Skjoldborg lejet et lille anlæg til forstærkning af Kajs harmonika, og der blev lejet en omformer fra jævnstrøm til vekselstrøm hos Hurup Elværk. Aages far, bager Larsen, transporterede hele det "enorme udstyr" i sin Volvo 544- herregårdsvogn.

I nov. 1962 spillede de igen til skolefest og denne gang suppleret med "den kloge mand fra Hørdum" P. Lauridsens søn Holger på ventilbasun og igen med succes.

Hot Mixers 1963: Poul Hvass, Kaj Touborg, Ole Gadeberg, Aage Larsen

I 1963 begyndte der at komme flere engagementer, og Aage skiftede spejdetrommen ud med et rigtigt "Trowa" trommesæt, Ole købte en naturfarvet "Hoyer" guitar, og doktor Hvass-Hansens Poul supplerede trompeten med en saxofon.

Under navnet »Hot-Mixers« stillede de d. 23. feb. 1963 igen op i "Humørraketten" i Hurup. Forinden havde Aages mor, der var ferm med en symaskine, syet smarte turkis-farvede veste, så de kunne optræde "uniformeret". Om det var på grund af vestene, Oles guitar eller Pouls saxofon, vides ikke, men denne gang blev de en flot nr. 1 og fik hele 50 kr. i præmie. Bagefter blev de bedt om at spille op til bal for de fremmødte, og det bal varede over 1 time.

Nu skulle der satses. Der blev annonceret i Thisted Amts Tidende, købt en 10 W Philips forstærker, to 10" højttalere og en B&O mikrofon. Ole fabrikerede to reklameskilte, den ene endda med indbygget lys.

I starten spillede de mest på Thyholm og omkring Hurup, men da ingen havde kørekort, havde de et problem, men heldigvis kunne bager Larsen køre dem, når han alligevel var oppe lørdag nat for at bage rundstykker.

Da de stadig gik i skole og lommepenge ikke var opfundet, skulle alt udstyr finansieres af det, de tjente ved spilleriet. Instrumenterne skulle imidlertid være i top, så det var en stor og dyr beslutning, hver gang de besøgte bl.a. Alfred Christensens Musikhus i Holstebro.

De var meget bidt af instrumental guitarmusik. I begyndelsen var Jørgen Ingmann (med lag på lag indspilningerne) deres idol, men han blev snart overhalet af Cliff & The Shadows, der var fantastiske med deres fender-guitarer,

H

Det første beskedne udstyr til forstærkning og aflytning af tidens hits.

vox-forstærkere og ikke mindst deres uniformer og sceneoptræden. Og da The Beatles i 1963 for alvor røg til tops på de danske hitlister og tilmed også brugte Vox-forstærkere, var det kun et spørgsmål om tid og penge.

Her opstod ideen om at omdanne orkesteret til et pigtrådsorkester, som det dengang hed med 3 guitarer og trommer. I Thisted Musikhus købte Ole og Kaj hvide Höffner-guitarer (Fender Stratocaster kopier), og det blev pålagt Poul snarrest at anskaffe sig en ordentlig bas-guitar. I begyndelsen af 1964 købte han så den eftertragtede hvide Höffner-bas (den første i Thy), og så var pigtrådsorkesteret en realitet:

<i>Ole Gadeberg</i>	<i>rytmeguitar, sang</i>
<i>Kaj Touborg</i>	<i>singleguitar, kor</i>
<i>Aage Larsen</i>	<i>trommer</i>
<i>Poul Hvass Hansen</i>	<i>basguitar, kor</i>

Så skulle der øves beatles-hits, som blev aflyttet fra radio/grammofon. Kneb det med teksten blev nummeret købt på single-plade (45 o/m), som så blev afspillet på LP-hastighed (33½ o/m), så var det lettere at høre hvad der blev sunget og spillet.

Selv om gruppen havde skiftet stil, blev Kaj ved med at medbringe sin harmonika, dels til at stemme guitarerne efter og dels som helgardering, hvis nogen skulle ønske en vals eller en folkedans. De var faktisk ret alsidige, de kunne f.eks. spille til julearrangement med dans om juletræet, sanglege for børnene og dans bagefter for de voksne.

Deres musik var foruden Beatles også de øvrige engelske "60'er bands" iblandet gamle

rock navne som Chuck Berry, Elvis og Carl Perkins. Instrumentalt spændte de foruden Shadows også over bl.a. amerikanske Ventures, svenske Spotnicks og danske Clifters.

I 1964 var det på tide at forny garderoben, så Aages mor syede flotte uniformer i knaldrødt fløjl hvortil der blev købt hvide blondeskjorter med bindesløjfe samt hvide sokker.

Og så var der endelig blevet råd til også at forny det øvrige udstyr. Aage fik et flot "trixon" trommesæt. Ole og Kaj fik deres længe ønskede "Vox" forstærkere nøjagtigt mage til dem Shadows og Beatles brugte. Poul fik endda en flot opretstående "Vox" basforstærker nøjagtigt mage til den, Poul McCartney brugte.

Sidst på året i 1964 blev der yderligere investeret i en "Dynacord Echolette" ekko- og rumklangsenhed, der foruden at forskønne sangen også gav Kaj's guitar en næsten autentisk "shadows-lyd", men for at leve drømmen helt ud købte Kaj nogle dage senere en vaskeægte siesta-rød "Fender Stratocaster" nøjagtigt som den Hank B. Marvin spillede på i The Shadows. Scenebelysningen begrænsede sig til 2 røde "grisevarmer-pærer", og noget egentligt sanganlæg fik de aldrig råd til.

Kaj Touborg:

"Senere opgraderede Ole sin "Höffner" til en 12-strengt guitar, det gjorde ganske vist ondt i fingrene at trykke 12 strenge i et barré-greb – men hold kæft hvor det lød godt. Nu var der virkelig knald på, når Hot-Mixers fyrede den af til stor fryd for det ungdommelige publikum, der jublede: "Skrud' op, skrud' op", hvilket vi gerne gjorde. Men det var til lige så stor fortrydelse for de sædvanligvis ældre bestyrelsesmedlemmer, der solgte billetter, de kom få øjeblikke senere farende og råbte: "Skrud ned for f...!!!", og det var jo dem, der senere på natten skulle udbetale vores velfortjente spillemandsløn. Det krævede efterhånden både megen strøm og mange stikkontakter, når vi skulle optræde, hvilket stort set ikke fandtes på spillestederne. Vi medbragte derfor altid tilstrækkeligt "el-materiel" til at kunne nøjes med én stikkontakt, hvilket af og til kostede en sikring."

1964 havde været et succes-år, hvor det havde gået rigtig stærkt, men kort før jul kom Aage med den chokerende melding, at han og familien skulle flytte til Herning, og så stod de uden både trommeslager og chauffør.

Hot Mixers 1964: Poul Hvass, Kaj Tovborg, Anders Christoffersen, Ole Gadeberg

Der var jo stadig engagementer, der skulle overholdes, så problemet med trommeslageren måtte løses omgående. Her var de så heldige at kunne hyre Peter Mølgård fra The Gamblers som vikar, og så blev der annonceret efter en ny fast trommeslager. Det gav en del henvendelser, som alle kom til "optagelsesprøve" i deres faste øvelokale i Skyum Brugsforening.

Valget faldt på Anders Christoffersen fra Lønnerup, der hidtil havde spillet i Stjernekvartetten. Det gjorde det, dels fordi han var bedst og havde et fint "Sonor" trommesæt, men også fordi han var en smule ældre og havde en lille bil, en "Lloyd Alexander TS", som han kunne transportere sig selv og sine trommer rundt i, dog ved først at fjerne alle sæder undtagen førersædet.

Anders havde også en B&O båndoptager med indbygget forstærker og højtaler. På den optog Kaj alle deres numre, så Anders hurtigt kunne lære dem. Anders fik også lavet en forhøjning til trommerne, så han kom på højde med resten af orkesteret, som "Beatles" og de andre store grupper havde det.

Anders debuterede i Arup d. 20. feb. 1965.

Problemet med chaufføren løste Ole, da det lykkedes ham at indgå aftale med Koldby's mælkeemand Henning Pedersen om, at han

fremover ville køre dem rundt til spillestederne i sin Ford Taunus "rugbrød".

Sidst i 1965 opstod et nyt problem. De havde besluttet at stoppe den 1. maj 1966, fordi Ole og Kaj skulle læse til studentereksamen og bagefter studere videre i København.

Poul, der var lidt yngre, havde sagt ja til at komme med i The Matadors. Heldigvis gik Kaj i klasse med elværksbestyrer Skou Christensens Niels fra Hurup, der spillede i The River Ramblers. Deres musik var ganske vist mere jazz-præget, men Niels var også begejstret for "pigtråden", han kendte repertoiret i forvejen, så han sagde ja til at træde til som ny bassist og anskaffede sig straks en rød "Höfner" bas og gik i hast i gang med at bygge en 35 W rør-forstærker. Den blev ikke færdig til hans debut på Hotel Aalborg d. 7. nov. 1965, men han kunne låne Poul's forstærker, så efter en tur hos skrædder Senius Pedersen i Thisted var han klar. Så den sidste besætning var:

<i>Ole Gadeberg</i>	<i>guitar, sang</i>
<i>Kaj Touborg</i>	<i>single-guitar, kor</i>
<i>Anders Christoffersen</i>	<i>trommer</i>
<i>Niels Skou Christensen</i>	<i>bas-guitar, kor</i>

Ole Gadeberg og Niels Skou Christensen

Før de skulle stoppe til maj 1966, besluttede de i sidste øjeblik at få lavet nogle optagelser af deres musik. De lånte en glimrende Grundig 2-spors båndoptager, og de fik så lavet en sindrig opstilling i deres øvelokale, og ved det uigenkaldeligt sidste job d. 4. april 1966 i Breum Sognegård var båndoptageren også med og det blev til 2 timers live-optagelser.

Senere, i slutningen af 60'erne, mødtes de fire guitarister igen under studierne i København.

J

Grejet havde de stadig, og Ole havde endda købt et rigtigt "hammond"-orgel. Så da Niels' studiekammerat Jes trådte til som trommeslager, købte Niels resolut et "Pearl"-trommesæt, og så spillede Hot-Mixers igen, men nu kun for sjov og med lidt ændringer på instrumenteringen:

<i>Ole Gadeberg</i>	<i>orgel, sang</i>
<i>Kaj Touborg</i>	<i>guitar, sang</i>
<i>Niels Skou Christensen</i>	<i>guitar, sang</i>
<i>Poul Hvass</i>	<i>bas-guitar, sang</i>
<i>Jes Østergård</i>	<i>trommer</i>

Efter at Aage Larsen flyttede til Herning kom han hurtigt med i gruppen Woodoos og senere i kvartetten Campari indtil 1976.

Poul Hvass har i de senere år bl.a. spillet i duoen PS2. Efter nogle års pause fandt Kaj i 1989 sammen med Niels Skou og et par arbejdskolleger sammen i noget, de kaldte "Skou's kapel", fordi Niels' bofællesskab stillede "Trørødhed" kapel til rådighed som øvelokale. De blev øget til 5 mand og øvelokalet blev "Bygning 353" på DtU, og bandet kalder sig "PJANK".

Jens Erik & Torben

De mødte hinanden på Hotel Hanstholm hvor Torben Andersen spillede trommer i en duo med Kuno Frost. Jens Erik Jensen, optrådte trods sin unge alder, som en lovende og dygtig soloorganist. Jens Erik havde da allerede spillet solo i 7 år, idet han debuterede som 11-årig på Øland Kro. Torben havde inden samarbejdet med Kuno Frost været med i Dahls Kvartet i 16 år. I marts 1982 blev de enige om at spille sammen og investerede 200.000 kr. instrumenter, og et stort lys- og lydanlæg.

Jens Erik & Torben blev hurtigt utroligt populære og efterspurgt over hele landet og fik endda forespørgsler fra Norge. Allerede i efteråret 1982 kom Tewa-musik med et tilbud om at lave og udsende et bånd med dem. Det tog de imod og de 12 numre blev indspillet i Viborg, hvor et syngende publikum hjalp med at lave partystemning.

Deres forbillede var bl.a. svenske "Vikingarne", og de indledte et frugtbart samarbejde med

Jens Erik & Torben 1982

en anden kendt musiker Rigo Briand, kendt fra Airport og senere Tonight. Han satte dansk tekst til en lang række melodier ikke mindst netop fra "Vikingarne".

Da de i 1985 meldte sig til Radio Midt og Vests talentkonkurrence, var det da også med nummeret "Det' alright", som Rigo havde skrevet dansk tekst til. Ud af 76 deltagere blev det Jens Erik & Torben, der vandt og fik dermed en LP-kontrakt. Den kom til at hedde "Det' alright" og blev indspillet hos STC i Ringsted. Rigo Briand og Johnny Hansen, spillede også med på pladen.

Jens Erik & Torben sender os mange smil

I 1987 rejste Jens Erik & Torben rundt til de fleste lokalradioer for at promovere deres 2. LP. Også som her, på Radio Thy, hvor de blev interviewet af Jimmi Krøjgaard.

I foråret 1987 udsendte de deres 2. LP, "Send mig et smil", og de havde absolut grund til at smile, for der var forudbestilt ikke mindre end 16.000 eksemplarer, så de 100.000 kr., de havde satset, var allerede hjemme. Kurt Kristensen fra JK-Sound, hvor indspilningen er lavet, udtalte ved receptionen på Møllekroen i Hurup, at 80%

af danskerne var vilde med den slags musik. På denne plade medvirker igen Rigo Briand og Johnny Hansen foruden Leif Hansen (fra Woodoo) på bas, Henning Kock på steelguitar, René Nørskov på sax og tværløjt. Desuden udgør koret Leif Winter Pedersen, Lilian Sørensen og Gitte Vammen. Teksterne var alle undtagen én skrevet af Rigo Briand, som sagde: ”De handler om sol, sommer, kærlighed, kildevand, fest og farver.”

I november 1987 gik de igen i JK-Sound studiet i Vildbjerg for at lave deres 3. Lp ”La’ os leve i fred”, igen med tekster af Rigo Briand. Titelnummeret herfra blev i øvrigt udsendt som en forløber på singleplade.

Jens Erik & Torben spillede lige gerne til

private fester som for 1200 mennesker i Vejlbj-Risskov Hallen, og de var utallige gange afløserne til enkebal på Phønix.

Duoen fortsatte indtil 1989, hvor de sammen med Rigo Briand og Johnny Hansen dannede gruppen ”Kandis”. Her er Jens Erik fortsat medens Torben fra 1991 til 2005 var med i ”Tonight”, samtidig med at han fra 1991 til 1993 var med i Focus.

Klør 5

Blev dannet i 1973 som Beeks orkester og omdannet i 1975, hvor de 3 førstnævnte fortsatte:

Erik Thøgersen harmonika, guitar, basun
Knud Børge Jensen orgel
Anders Melchiorsen guitar
Sten Melchiorsen bas
Benny Kongensgård trommer

Klør5: Erik Thøgersen, Knud Børge Jensen, Sten Melchiorsen, Benny Kongensgård, Anders Melchiorsen

Klør 5 spillede alle mulige steder, også til private fester og i lang tid fast på Bedsted Kro, men ellers over hele Jylland. Der var absolut liv og glade dage, når Klør 5 spillede op. De brugte meget med udklædninger og kunne godt finde på før ballet at gå rundt i gaderne i mexikanertøj.

I 1981 dannedes Thy Big Band, hvor Erik Thøgersen var med sideløbende.

K-L

I Februar 1988 indspillede de et kassettebånd i deres eget studie "Træf Lydteknik" med Jens Villadsen som producer med kendte danske evergreens som "Jeg vil bygge en verden", "Tre hvide duer" og "To brune øjne"

De fortsatte indtil 1990, da Erik Thøgersen sammen med Søren Strandgård danner duoen "Havgus".

Kondorerne

Blev startet sidst på året i 1966 og bestod fra starten af:

<i>Bent Ole Kofoed</i>	<i>trommer</i>
<i>Solvejg Kold (Thorup)</i>	<i>guitar, orgel</i>
<i>Anton Thorup</i>	<i>bas</i>
<i>Bent Ole Serup</i>	<i>guitar</i>

Kondorerne 1966: Bent Ole Kofoed, Solvejg Kold (Thorup), Anton Thorup, Bent Ole Seerup

De købte instrumenter, øvede og fik lavet visitkort, og så var de ellers klar til at spille rund om i Thy og nærmeste omegn. Efter et par år rejste Bent Ole Serup, og han blev erstattet af Anders Sørensen der hidtil havde spillet i Okay.

Solvejg Thorup:

"Anders, ham fik vi fat i, og så spillede han orgel med én hånd, for han var vant til at spille harmonika. Han var fra Sebbersund, og han fik det lavet sådan, at vi kom derned at spille, og der var vi nok ret berømte."

Det var den helt store forestilling. Vi skulle af sted om eftermiddagen, og vi havde bil og chauffør og det hele. Vi spillede det halve af natten og skrev autografer. Vi var bare berømte i Sebbersund, som det eneste sted overhovedet."

Gruppen blev opløst i 1969. Solvejg og Anton kommer med i Lana.

Lana

Gruppen blev startet i 1966 i Hanstholm med:

<i>Jens Yde</i>	<i>trommer</i>
<i>Jens Lindby Sørensen</i>	<i>trompet, orgel, sang</i>
<i>Hans Christian Pedersen</i>	<i>saxofon, singleguitar</i>
<i>Lisbeth Pedersen</i>	<i>bas, sang</i>
<i>Elin Jensen</i>	<i>rytmeguitar, sang</i>

Jens Yde og Hans Chr. kendte hinanden fra Ræhr skole og havde begge tidligere spillet i gruppen Blue Jacks. Lisbeth og Hans Chr. var søskende og kom fra Hamborg. De to havde ikke musikaliteten fra fremmede, idet deres far Viggo fra begyndelsen af 1940'erne havde spillet harmonika i en spillemandstrio. Elin var fra Vester Vandet, men var kommet i lære i Brugsen i Hanstholm. Hun havde tidligere spillet i gruppen Cosmos og hun havde mødt Lisbeth, da de gik på handelsskole.

Lana 1966: Hans Chr. Pedersen, Elin Jensen, Jens Lindby Sørensen, Lisbeth Pedersen, Jens Yde

Jens Lindby Sørensen:

"Jeg var kun 15 år dengang og spillede trompet i Thisted Garden. Det havde de hørt om og ville have mig med, men jeg skulle også spille orgel, så det måtte jeg jo så lære. Da jeg ingen

kørekort havde, måtte min far køre udstyret i slagterbilen.”

Efterhånden fandt de sammen og dannede gruppen Lana. I starten øvede de hos Jens Lindby's far Slagteren i Hanstholm.

Lisbeth Pedersen:

”Da vi øvede hos Hanstholm slagteren, kom han præcis til pausen med det flotteste smørrebrød og kaffe til os.”

Senere lånte Lana et lokale i Hanstholm Hallen til at øve i, hvor de ofte kom til at spille non-stop med et andet nystartet orkester fra byen nemlig Mexicana. Derudover spillede de meget på Phønix og Strandhotellet i Thisted.

Strandhotellet

LANA kvartetten

Dansant lørdag kl. 20.00

FOR DE UNGE PÅ 40

Bordbestilling:
Telf. 92 40 11
Privat tlf.: 92 00 45.

Elin Jensen blev senere erstattet af Leo Jensen, som desværre ikke var så stabil, så der måtte ofte en afløser til.

Lisbeth Pedersen:

”Jeg husker engang, Leo blev væk, og vi fik en afløser med ved navn Michael Møller. Han var en ærlig mand og fortalte os, at han kun kunne tre akkorder. Det tog vi god, for de fleste af numrene, vi havde på repertoire, kunne sagtens spilles med tre akkorder. Michael lærte hurtigt flere akkorder og kom senere med i Mexicana.”

Efter nytår i 1969 skete der en del ændringer. Elin skulle på uddelerskole, Hans Chr. skulle på skole igen og kom til at bo i England i mange år, og Lisbeth kom med i Dahls Kvartet.

Så stod Jens Yde og Jens Lindby alene tilbage. De ville gerne fortsætte, men manglede folk.

Solvejg Thorup:

”I februar 1969 stod Jens Lindby og Jens Yde og manglede folk, de andre var forsvundet, og der var noget med en fastelavnsfest. De ville så have en bas med og havde spurgt Anton Thorup, men da var vi så nyforelskede, at vi ikke kunne adskilles, så de var nødt til at tage mig med også.”

Lana på Strandhotellet 1969: Anton Thorup, Jens Yde, Solvejg Thorup, Jens Lindby Sørensen

Den eneste udskiftning derudover var i 1974, da Jens Yde blev erstattet med Karlo Sekkelund, der kom fra det netop opløste Cantilena. Derefter var besætningen:

Anton Thorup	bas
Solvejg Thorup	guitar, banjo, sang
Jens Lindby Sørensen	orgel
Karlo Sekkelund	trommer

Solvejg Thorup:

”Lige efter vi var startet der i '69, havde vi fået klemt et arrangement ind på ”Makrellen” (Restaurant Kystvejen), hvor vi spillede 5 aftener om ugen i en måned, men én af de aftener vi havde fri var Mortensaften, så da spillede jeg lige på Strandhotellet, så den måned var jeg ude 23 gange foruden at passe mit arbejde så nogenlunde.”

L

Lana blev hyret til permanent at spille på Strandhotellet hver lørdag som husorkester, så her stod deres instrumenter fast. De øvede hver onsdag og spillede om lørdagen. De havde selv nøgle til stedet, og var der en enkelt gang et selskab midt på ugen, de ikke skulle spille til, havde de deres eget værelse hvor de så anbragte udstyret.

Solvejg Thorup:

"Per Kirk Andersen, der drev Strandhotellet, var uddannet tjener fra Hotel Phønix og vidste, hvordan han ville have det, så vi fik at vide, at det var mest velset hvis herrerne var i smoking. Vi måtte godt ryge på scenen, men vi måtte ikke drikke øl på scenen. Senere blev uniformen blå jakker og gule skjorter. Jeg var mere frit stillet, men brugte som regel en kjole der matchede, men en gang imellem også den nye trend "Hot pants", men en aften fik jeg dog at vide, at de var lidt for små."

Musikken de spillede var dansk pop for de unge på fyrrer, men også gamle valse, hvis der var ønske om det. Dog fik de forbud mod at spille "Skæve Thorvald" når der var rigtig mange folk, for så endte det med, at borde, stole, flasker og glas blev væltet rundt i lokallet. De væltede til tider også op på scenen, men det fik Anton, der var tømrer, sat en stopper for ved at lave et lille stakit på scenekanten.

Lana 1974: Karlo Sekkelund, Anton Thorup, Solvejg Thorup, Jens Lindby Sørensen

Solvejg Thorup:

"Der er for resten en sjov lille krølle på det med musikken. På et tidspunkt kom hende der

Susanne Lana frem med sine "Søde sommerminder" og "Hvis tårer var guld". Dem sang jeg selvfølgelig også, og så begyndte folk at kalde mig Susanne for vi hed jo Lana, så troede de at det var mig der var Susanne Lana!"

Det blev ikke til mange arrangementer ud over Strandhotellet. Dog var juledagene fri, hvor de så spillede til julebal 2. og 4. juledag i Hansthalm Hallen og kunne så lige nå 3. juledag i Snedsted.

Gruppen blev opløst i maj 1979 efter ikke mindre end 10 år fast på Strandhotellet. Herefter fortsatte Karlo og Solvejg som duo i 3½ år. Herefter har Solvejg spillet solo foruden at være involveret i bl.a. Thy Spillemandsdrag.

Lasses Trio

Gruppen blev dannet i slutningen af 1969. Lasse og Verner kom fra det opløste River Ramblers. Besætning var fra starten

*Lars Smed Christensen trommer; sang
Verner Schytte basguitar, sang
Poul Erik Larsen elharmonika/orgel*

Lasses Trio 1969: Verner Schytte, Poul Erik Larsen (Polle), Lars Smed Christensen (Lasse)

Verner Schytte:

"Fra starten i 1969 blev Lasses Trio fast husorkester på restaurant "Hou Odde" hver lørdag og fra april-maj og hele sommeren blev der spillet for fulde huse hver onsdag, fredag og lørdag. Og tænk at det kunne lade sig gøre helt derude ved Hovsør-dæmning !! – Det var en utrolig skøn periode."

Hou Odde

Fredag den 19. ds. afholdes

HØSTFEST

i vore hyggelige lokaler til tonerne fra

Lasses Trio

Vi serverer følgende middag på denne festaften:

1 stk. med sild, ribbensteg, hjemmelavet medister og æbleskiver,
pris kr. 15,00 - dog kun mod forudbestilling.

Telefon Skovsted 77.

I 1970 fik Trioen en kontrakt i Norge på at spille på Café Uglya i Bergen i hele april måned, men i den kontrakt skulle de være 4 mand, så Verner tog ud på Cimbria, hvor Mads Hove Jeppesen sad og svejsede, og spurgte, om han ville med en måned til Bergen. Han smed straks værktøjet, gik hen til værkføreren og fik fri en måned og tog med.

Til lejligheden kaldte de sig i øvrigt Lasses Inter-sound Kvartet. Det var spændende, men også hårdt, der skulle spilles alle dage undtagen en ugentlig fredag. Der skulle spilles fra 19 til 24 og lørdag var der natklub til kl. 01. Dengang var der ikke noget, der hed natbevilling i Norge, men det gjorde ingenting for senest kl. 20 var alle pladser besat.

I maj 1970 var de hjemme og spillede jobs bl.a. på "Hou Odde".

Lasses Trio på "Håbet" i Aalborg juli 1970: Bjarne Ryming, Clavs ??, Verner Schytte

I juni fik de igen en månedskontrakt i Norge, denne gang i Stavanger og kun som trio, men Poul Erik var stoppet og Lasse var forhindret på grund af militærtjeneste. Kontrakten skulle overholdes så Verner samlede hurtigt et midlertidigt hold, men stadig som Lasses Trio:

Bjarne Ryming	orgel
Claus ??	trommer; sang
Verner Schytte	basguitar; sang

Denne besætning spillede derefter nogle månedsjobs på bl.a. "Håbet" i Aalborg og "La Cabana" i Herning. Fra oktober 1970 var Lasse og Mads med igen, da så det sådan ud:

Lasse Smed	trommer; sang
Verner Skytte	basguitar; sang
Mads Hove Jeppesen	orgel, guitar

Lasses Trio på La Cabana 1970: Verner Schytte, Lars Smed Christensen, Mads Hove Jeppesen

Herefter havde de stort set kun månedsjobs. Foruden Aalborg og Herning, spillede de steder som "Palmehaven" i Haderslev og "Paradiso" i Åbenrå, og igen var det jo ikke kun fredag og lørdag, men hver aften. De var lidt usikre på, hvad de skulle spille. Derhjemme ville folk have langsomme og sjælende numre, mens man i det sønderjyske ville have noget med lidt mere gang i, men de tre fandt hurtigt den rette musik.

I 1971 startede Verner Schytte sit bookingbureau "Musikcenteret" og var derfor nødt til at kvitte disse månedsjobs, så derfor opløstes Lasses Trio. Lasse og Mads fortsatte med en

L

trio og senere som duo først med løse jobs og senere fast på ”Strandgården” i Agger helt frem til 1983. Verner kom med i Atlantic Kvar-tetten, der spillede enkeltjobs, der bedre kunne forenes med arbejdet.

Lolly Pops

Opstod omkring Bedsted i 1961 og den første besætning var:

<i>Birger Christensen</i>	<i>trommer</i>
<i>Poul Jørgen Holm</i>	<i>trompet</i>
<i>Ejvind Larsen</i>	<i>harmonika</i>
<i>Hugo Larsen</i>	<i>guitar</i>

Lolly Pops 1961: Birger Christensen, Poul Jørgen Holm, Ejvind Larsen, Hugo Larsen

Gruppen blev i 1962 udvidet til en kvintet, idet Jens Ove Riis kom med på saxofon.

Ifølge Hugo Larsen var det ikke et pigtrådsorkester, men et orkester der spillede tidens danske og udenlandske hits i dansevenlige udgaver.

Lolly Pops 1964: Hugo Larsen, Ejvind Larsen, Birger Christensen, Bjørn Hansen, Jens Ove Riis

I 1964 udtrådte Poul Jørgen Holm af gruppen for bl.a. sammen med sin senere svoger Erik Thøgersen at starte gruppen The River Ramblers. Han blev erstattet af Bjørn Hansen, der var kommet til Thy fra København med Flemming Jacobsens orkester.

I 1965 gik både Hugo Larsen og Bjørn Hansen ud for at komme med i Okay Kwartetten. Herefter blev gruppen faktisk opløst, men startede igen på en frisk med helt ny besætning, som var:

<i>Poul Henning Poulsen</i>	<i>trommer</i>
<i>Thorkild Sørensen</i>	<i>trompet</i>
<i>Marius Christensen</i>	<i>bas</i>
<i>Tove Nystrup Ravn</i>	<i>sang</i>
<i>Leif Madsen</i>	<i>saxofon</i>

Lollypops 1965: Poul Poulsen, Thorkild Sørensen, Marius Christensen, Tove Nystrup Ravn, Leif Madsen

Allerede i 1966 var der igen udskiftning, idet Marius Christensen ønskede at stoppe. Han blev erstattet med Åge Nilsson.

Åge Nilsson:

”Jeg debuterede den 16. april 1966 på Grand Hotel i Fjerritslev der dengang ejedes af Frits Hansen. Jeg havde købt Marius’ Selmer-bas og forstærker. Når Alle sæderne i min lille Fiat var taget ud, kunne forstærkeren lige akkurat være på tværs i bilen, sådan at jeg sad på forstærkeren og kørte. Senere købte jeg en Fender basguitar for 3100 kr., og da tjente jeg 1500 kr. om måneden, men selv om den nu er godt slidt, har jeg da været budt 25.000 kr. for den.”

De spillede på alle de lokale steder som f.eks. Arup Forsamlingshus og Markedshallen, men også steder som i Fosdalen.

Hother Nørskov, der er far til René og dengang impresario for Thyfonerne, fik ind imellem taget for mange jobs ind. Så kontaktede han Åge, og så tog Lollypops disse jobs. På den måde fik de kontakt til Villy Larsen i Spjald, og det resulterede i, at de fik en del jobs i det område.

Når de skulle ud på disse lange ture, hyrede de vognmand Thorning Lauridsen fra Vestervig. Han blev der så hele aftenen og kunne give en hånd med ved opstillingen.

Var der perioder med få jobs, udsendte Åge visitkort til stakkevis af foreninger, kroer og hoteller, og det gav som regel gevinst.

I 1967 skete der en del udskiftninger, så gruppen så sådan ud:

Åge Nilsson	bas
Bjarne Christensen	rytme
Poul Henning Poulsen	trommer, sang
Elvin Korsgård	orgel

Lollypops 1967: Poul Henning Poulsen, Bjarne Christensen, Elvin Korsgård, Åge Nilsson

I 1968 stoppede gruppen helt. Åge Nilsson kom med i Okay-Kvartetten og Focus. Elvin Korsgård kom senere med i bl.a. The Others.

Manzana

Udsprang af gruppen Mayflowers, et navn man havde fundet uheldigt, da det blev brugt af et andet mere kendt orkester. Esben Olesen som Poul kendte fra FDF, havde netop afløst Steen Jepsen på trommer, og det gav denne besætning:

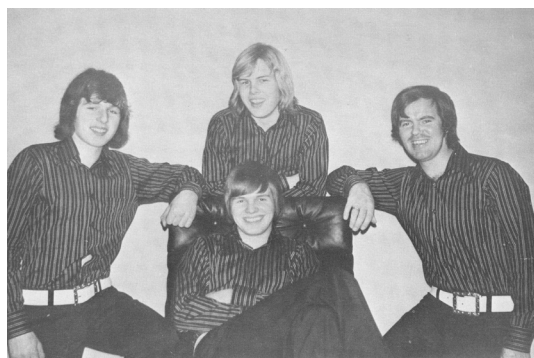
Esben Olesen	trommer
Peter Jensen	bas, kor
Poul Raaby	orgel, synthesizer, kor
Bjarne Ckristensen	guitar, sang

M
A
N
Z
A
N
A

1972: Poul Raaby, Bjarne Christensen, Peter Jensen, Esben Olesen

Poul Raaby:

"Navnet Manzana overtog vi vist nok fra det big-band, som en del FDF'ere spillede i. På et tidspunkt havde vi en ekstra guitarist inde. Bjarne sang og spillede rytmeguitar og ville godt have en singleguitarist med, så det ikke kun var mig, der skulle prøve at lave noget på orgel. Jeg havde godt nok anskaffet mig en rigtig "Moog-synthesizer". Singleguitaristen øvede kun nogle gange og var aldrig med ude at spille."

Manzana 1974: Peter Jensen, Poul Raaby, Chr. Wladimir Laursen. Forrest: Bjarne Christensen

I 1973 skiftede Manzana igen trommeslager, og da gjorde de et mindre kup idet de fik Chr. Wladimir Laursen med.

M

Han havde hidtil spillet i Ole og De Andre. Han var 30 år og de andre kun 18 og 19 år og kunne en masse om, hvordan tingene skulle gøres. Da kom de med i Eugen Taimer Booking og endte med at spille 2-3 gange om ugen primært rundt i Jylland, så det gav gode lommepenge.

Poul Raaby:

"Noget af det største var dengang vi skulle spille non-stop med "Walkers" i Sjørringhallen. Da skulle jeg egentlig have været med gymnasiet i Jugoslavien, men det nedlagde de andre i gruppen forbud mod, da "Walkers" nærmest var verdensberømte dengang. Så snart vi var færdige med at spille, kørte de mig til Hanover midt om natten, så jeg kunne nå de andre fra gymnasiet.

Vi spillede også meget til skolefester på Østre Skole. Jeg ka' huske, at da vi startede med at spille for 1. og 2. klasse, snakkede vi om, hvilke sanglege vi skulle tage. Men de små rollinger råbte: "Vi vil ha' Gasolin", så den fik ikke for lidt. Da vi spillede for de ældste klasser, var de bindegale. Vi skrev autografer, følte os som The Beatles og måtte gå ud ad bagdøren."

Manzaana fik også lov til at spille til 5. juledagsbal på Hotel Aalborg, hvor de også spillede en nytårsaften mod selv at få entréindtægten, der endte med at give 5-10 gange den normale hyre.

Musikken var Top-10 og Dansktoppen. Da de stoppede i 1975, skiltes de som venner, selv om de nok var lidt uenige om musikken.

Matadors

Blev dannet i 1963 i Thisted og de første medlemmer var:

<i>Svend Erik Sørensen</i>	<i>rytmeguitar, sang</i>
<i>Bent Pedersen</i>	<i>trommer</i>
<i>Mads Hove Jeppesen</i>	<i>singleguitar</i>
<i>Jens Chr. Sørensen</i>	<i>basguitar</i>

Matadors var alle fra Thisted og mødtes i Fritidsklubben, desuden havde Mads og Bent gået i skole sammen. De startede ikke som de fleste med klaver, harmonika, trompet osv. De startede hårdt og brutalt med 3 guitarer og trommer og var vel Thistedes første egentlige pigtrådsorkester.

Matadors 1963 på øveloftet på Tingstrupvej: Bagerst: Jens Chr. Sørensen, Mads Hove Jeppesen. Forrest: Bent Pedersen, Svend Erik Sørensen

Svend Erik:

"Navnet var noget, jeg fandt på, fordi min onkel Willy Sørensen i sine unge dage i 40'erne havde spillet i et jazz-orkester i København, der hed Matadoerne. Han fik senere sit eget orkester og indspillede plader med alle de store navne som Gustav Winskler og Peter Sørensen.

Matadors i Thisted Fritidsklub hvor de debuterede i 1963: Svend Erik Sørensen, Mads Hove Jeppesen, Bent Pedersen, Jens Chr. Sørensen

»Pigtrådsmusik«

KAN GODT SPILLES ORDENTLIG

Pigtrådsmusik behøver ikke at være et »rabalderforetagende«, den kan godt spilles ordentligt, mener Svend Erik Sørensen, der leder det lokale pigtrådsorkester i Thisted »The Matadors«, som hveranden lørdag spiller i Thisted Fritidsklub. – De unge vil have noget med rytmer, så de kan danse twist og rock and roll, og det skal der bruges »pigtråd til,« synes de.

Han spillede violin, og han sendte mig endda sin gamle violin, som han mente, jeg skulle lære at spille på og jeg fik da også lært det til husbehov. Senere var de i Thisted til mine bedsteforældres guldbryllup og var da med oppe i vores øvelokale på loftet hos Jens Chr.'s forældre på Tingstrupvej, men han mente vist ikke, det var noget særligt, det vi lavede.”

Mads Hove:

”Vi spillede i starten de fleste lørdage i Fritidsklubben, så vidste forældrene jo, hvor de unge mennesker var, i stedet for at hænge på gadehjørnerne. Stedet var meget godt besøgt også de almindelige aftener, hvor man gik der for at spille billard, kort osv.

Lederen af klubben Knud Nielsen var god til at tage hensyn til de unge og få dem sat i aktivitet, og han tog Matadors ind som husorkester med vore små Dynacord-forstærkere, som vi med stolthed skruede op for. Vi havde ikke modtaget musikundervisning, skulle man have undervisning dengang, var det privat, så det var selvlært.”

I 1963 deltog gruppen i en amatørkonkurrence på Hotel Aalborg. Bagefter skrev englænderen George Cupit, der var bosiddende i Snedsted, bl.a. følgende til avisen:

”Jeg kommer fra Liverpool i England og har både set og hørt The Beatles, da de startede. Jeg hørte også Deres orkester fra Thisted ”The Matadors”, og De må tro mig, når jeg siger, at de er gode, ja jeg vil sige, at ”The Matadors” snart bliver Danmarks bedste poporkester. Det ungdommelige publikum var vilde af begejstring, de ved, hvor godt orkesteret er. Hvorfor bliver folk i Thisted ikke klar over den kendsgerning, at ”The Matadors” kan gøre Thisted kendt, ligesom The Beatles gjorde Liverpool kendt.”

Gruppens popularitet gav sig udslag i både fanklub og forskellige ting med navn som her et slips.

Svend Erik:

”Gustav Winckler var konferencier, og han var lige henne og spørge mig: ”Hvad hedder den akkord?” og sådan noget. Han ville lige prøve, om jeg overhovedet kendte til de ting, men det gjorde jeg.”

Ifølge avisen blev de nr. 4 i konkurrencen. Samme George Cupit blev senere deres chauffør, og da de var begyndt at lytte til og spille Beatles, skaffede han plader og noder fra England.

M

Svend Erik:

"I Matadors var vi på forkant med det her Beatles og så meget, at i Esbjerg kom de andre musikere for at høre, hvad det nu var for noget, men vi blev også ved med den hårde pigtråd og den kombination, tror jeg, var med til, at vi også blev nogle gode musikere senere hen, og da havde vi jo Mads, der var helt suveræn på guitar, og derfor kunne vi holde fast i nogle shadows-melodier."

Senere var de på en større turne rundt til de mange mælkepopper, der var skudt op, bl.a. Esbjerg, Vejle, Herning og Aalborg. Mælkepopperne var lanceret af mejerierne for at få de unge mennesker til at drikke milkshakes i stedet for øl.

Lokalt spillede Matadors næsten overalt, bl.a. Sjørring Vold til deres alkoholfrie søndag eftermiddage og ikke mindst på Restaurant Kystvejen (Makrellen), hvor de i en periode nærmest var husorkester.

I 1964 fandt de ud af at der i København var et gruppe, der hed Matadorerne. Så ville de ikke hedde The Matadors og forkortede det til The Mat's. Svend Erik skulle ind som soldat, og han blev afløst af Randy Nielsen, der også havde gået i skole med Mads.

I 1965 kom Svend Erik tilbage, og så skulle Jens Chr. ind som soldat, og han blev erstattet af Poul Hwass Hansen, som forblev medlem af gruppen.

Rygtet om The Mat's nåede også til Mors og til "æggebakkestudiet" i Nykøbing, så Jack Fridthjof henvendte sig til Svend Erik og sagde, at han var interesseret i at lave en plade med dem. De mødte op i studiet og lavede, som det var almindeligt dengang, pladen i et hug. Det blev beatles-hittet "Hide your love away" med Fats Dominos "I've been around" som b-side.

Senere samme år var de igen i studiet hos Jack, der foreslog Fontella Bass hittet "Rescue me", men på b-siden vendte de tilbage til deres mere rå stil med et nummer af The Who, der hed "It's not true".

Og så satte Jack det helt store reklamefremstød i gang. Han kom til at stå for deres booking, lavede plakater, sendte plader ud til radiostationer og pladeforretninger. Han udsendte en folder, hvor han ikke gav den for lidt, der stod bl.a.:

"Jack Beat Records vil i 1966 præsentere alle tiders orkester The Mat's, som med deres erfarne musikere, fineste udstyr og populære numre, der er indøvet efter noder, er på vej mod toppen. Jacks Beat Records regner med i 1966 at udsende 10 singler og 1 LP med The Mat's, og dette er lidt af en sensation for et dansk orkester".

Det blev dog aldrig til mere end de 2 allerede udsendte singler. Men Jacks reklamefremstød har dog virket, idet Poul Hwass faktisk hørte deres plade spillet på "Radio Luxemburg".

Mat's bevarede tilknytningen til Fritidsklubben, hvor også deres voksende fanklub holdt til. Der blev lavet forskellige "fan-ting" som f.eks. skoleskemaer og slips. Klubben havde lidt samarbejde med biblioteket, idet de havde et lille bogudvalg i klubben, og så blev klubbens leder kontakttet af Biblioteket, der foreslog at rydde den store boghal og her lave en koncert med The Mat's.

Naboklubberne blev inviteret og avisen skrev:

Det tavse bibliotek i Thisted bliver nu larmende pop-tempel

Dog kun for en enkelt aften, hvor omkring 300 unge vil feste i den store boghal

Klubleder Knud Nielsen sagde: ”Gulvet er jeres, slid det bare op”, og avisen skrev bl.a.: ”Stemningen var der fra først til sidst. Piger i lårkorte med håret flagrende ud til alle sider udfoldede sig til den mest larmende musik.”

Helt galt kan det ikke have været, for da biblioteket i 1988 kunne fejre sit 50 års jubilæum, blev de inviteret til at spille igen. De tog opfordringen op, samledes og øvede et par aftner, og så kørte det bare igen og på de samme nu godt brugte instrumenter.

Mat's 1988: Poul Hwass, Mads Hove, Svend Erik Sørensen

Gruppen blev opløst i 1967. Mads og senere også Svend Erik kom med i Thyfonerne. Jens Chr. drev fra 1972 til 2004 Hjardemål Klit Hotel, hvor han dels selv underholdt på keyboard, men også hyrede mange af sine 60'ere idoler, bl.a.: Swinging Blue Jeans, Mungo Jerry, Hermans Hermits og Brian Poole. Jens har også lavet Cd'er med Vagn Nielsen i Vagn & Vagabonderne og solo som ”Sørensens Rideskole”.

Selv om Mads Hove har været med i mange forskellige sammenhænge, har der stort set altid været noget, der hed Mat's. Dels som duo med Hans Ravn og som trio udvidet med Henning Mayann på trommer.

Mats Trio: Mads Hove, Henning Mayann, Hans Ravn

I 1998 genopstod navnet Matadors som kvartet:
Jens Peter Knudsen keyboard, trompet, sang
Hans Ravn guitar, sang
Ib Kærgård trommer
Mads Hove bas, guitar, sang

Matadors 1998: Jens Peter Knudsen, Hans Ravn, Ib Kærgård. Forrest: Mads Hove

I 2001 blev det igen ændret til en trio stadig med Jens Peter Knudsen og Mads Hove men nu med Steen Jeppesen på trommer.

I 2008 er det igen Matadors Duo og nu med Jens Peter Knudsen på guitar, trompet, harmonika og tværfløjte og Jens Kristensen på keyboard.

M

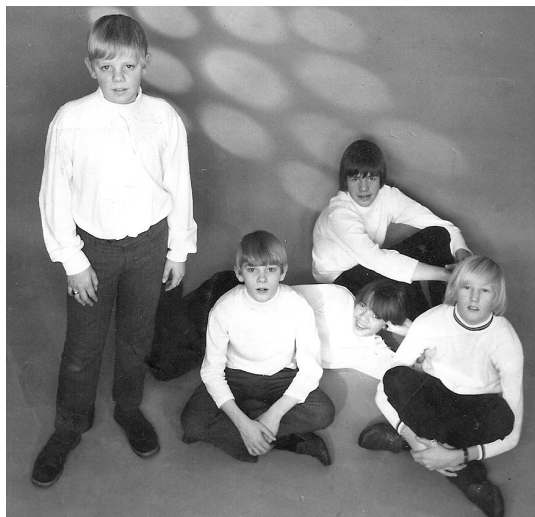
Mayflowers

Blev startet i 1968-69 af en flok drenge fra Thisted og den første besætning var:

<i>Steen Jeppesen</i>	<i>trommer, sang</i>
<i>Henrik Mortensen</i>	<i>orgel</i>
<i>John Damsgård</i>	<i>guitar</i>
<i>Niels Viggo Malle</i>	<i>guitar, sang</i>
<i>Eskil Madsen</i>	<i>bas</i>

Efter at have øvet i nogen tid og inden de kom rigtigt ud at spille, skete allerede de første udskiftninger. Eskild Madsen blev erstattet af Peter Jensen, som senere igen blev erstattet af Martin Søe. Niels Viggo Malle blev erstattet af Bjarne Christensen, og Henrik Mortensen blev afløst af Erik Christensen. Eskild Madsen har senere været en meget brugt lydmand bl.a. til Thy Rock. Den første besætning, der kom ud at spille, var:

<i>Steen Jeppesen</i>	<i>trommer, sang</i>
<i>Erik Christensen</i>	<i>orgel</i>
<i>John Damsgaard</i>	<i>guitar</i>
<i>Bjarne Christensen</i>	<i>guitar, sang</i>
<i>Martin Søe</i>	<i>bas</i>

Forrest: Steen Jeppesen, Erik Christensen, Martin Søe. Bagerst: Bjarne Christensen. Liggende: John Damsgård

Steen Jeppesen:

"John, Bjarne, Martin og jeg selv var 14 år, Erik var den yngste og vist kun 12 år. John og

jeg gik i klasse på Borgerskolen i Thisted, hvor også Bjarne og Erik gik, Martin kendte jeg fra fodbold. Vi vidste, at Bjarne kunne synge og spille guitar, og Erik spillede i Thisted Garden."

Det var deres udgangspunkt, men de fik da stablet både instrumenter og musik på benene og kunne tage rundt i Thy og bl.a. spille til fester i ungdomsklubberne, og så havde de mange gode jobs hos Carl Nøhr i "Hyggeklubben" i Vildsund.

I 1970 stoppede både Martin og John. I stedet fik de Peter Jensen med på bas og var dermed reduceret til kvartet.

I 1971 blev Erik udskiftet med Poul Raaby.

Poul Raaby:

"Jeg havde netop anskaffet mig et "Capri-Duo" orgel som det hed dengang og havde været lidt med i et band, der spillede hård rock. Jeg hoppede lige ud i at tage med ud at spille i Dyrehaven i Vildsund."

1972 blev Steen tilbudt jobbet som trommeslager i det dengang kendte orkester Okay Kvartetten (senere Climax), og han blev erstattet af Esben Olesen. Da havde de fundet ud af, at der var et mere kendt orkester der også hed Mayflowers og valgte derfor at tage navneforandring.

Se videre under Manzana.

Mexicana

Den første spæde start var omkring 1966 i Hanstholm. Der var en del af byens unge, der var interesseret, bl.a. Flemming Hansen, Henning Larsen og Thorbjørn Svendsen, men de første, der fik investeret i instrumenter og faktisk kom ud at spille, var:

<i>Poul Erik Larsen</i>	<i>trommer</i>
<i>Michael Møller</i>	<i>bas</i>
<i>Eydon Simonsen</i>	<i>guitar</i>
<i>Joan Hammer</i>	<i>orgel</i>

Og ret hurtigt derefter kom Michaels storebror René Møller med som sanger. De kendte hinanden fra skolen. På nær en enkelt havde ingen

af dem fået musikundervisning og kunne faktisk ikke spille.

Mexicana 1967: Eydon Simonsen, Poul Erik Larsen, René Møller, Michael Møller. Forrest: Joan Hammer.

Poul Erik Larsen:

"Det nærmeste jeg havde været en musikforretning, var da min far bestilte et harmonikakatalog, fordi han mente, at sådan én skulle jeg spille på. Da jeg var i Holstebro hos Alfred Christensen for at købe mit trommesæt, havde jeg aldrig før slået på sådan nogen, men vi lærte det på den hårde måde og øvede dels i Hanstholm Hallen og dels i Møllers VVS-værksted, inden vi vovede sig ud foran publikum."

I 1967 dannede Mexicana sammen med vodbinder Jan Sørensen (Saxø) klubben Thy Pop Centrum, hvis formål skulle være at arrangere 12-13 pop-baller om året. Deres første arrangement skulle være non-stop bal sammen med The Others, så skulle de jo ikke nå at lære så mange numre.

De anmodede sognerådet om at leje Hanstholm Hallen billigt og om tilladelse til ølsalg. Her hjalp det nok lidt, at Joans far sad i sognerådet, for de fik lov at låne hallen gratis, mod at de selv sørgede for oprydning og rengøring, derimod fik de afslag om ølsalg.

Politiet mødte op til pop-bal

Thy Pop Centrums første arrangement i Hanstholm-hallen var i farezonen, men blev dog gennemført

Stort pop og nonstop-bal

afholdes i Hanstholm Hallen lørdag den
22. ds. kl. 20,00

Musik : »»THE OTHERS OG MEXICANA«

☆ GO-GO PIGEN JOAN ☆

Medlemskort fås hos Jan Sørensen, Fresiavænget 14, tlf. 633
og skal være afhentet senest tre dage før.

★ THY POPCENTRUM ★

Alle formaliteterne var alligevel ikke i orden, for politiet mødte talstærkt op. Men da politiet havde konstateret, at alle de 120 fremmødte var i besiddelse af gyldigt medlemskort, fik de dog lov at gennemføre popballet.

Michael Møller:

"Vi var jo selvfølgelig ikke helt kloge nok. Vi var jo ikke klar over alt det der med tilladelser og bevillinger. Så i stedet for at politiet sagde: "Hør her kære venner, I skal gøre sådan og sådan", så kom de og tværede os i stedet for at hjælpe os. De unge rendte da ikke rundt og lavede numre så længe."

Deres første optræden uden for Hanstholm var på Grand Hotel i Fjerritslev. Det var kommet i stand gennem Joans daværende kæreste Jens Arne Mikkelsen, der var med i den lokale idrætsforening. Musikstilen var nu lagt fast som tidens dansktophit krydret med en del Elvis, det sidste til tider med dansk tekst af René og deres kendingsmelodier blev "Vi ses igen" eller et nummer af Herb Alpert.

THYBOEN

MEDLEMSBLAD FOR HJEMSTAVNSFORENINGEN FOR
THY OG HANHERRED

Nr. 1

Januar 1969

28. Årgang

STORT NYTÅRSBAL

lørdag den 18. januar 1969, festsalen, Romersgade 22, kl. 20 til ?????
Musik: „MEXICANA“

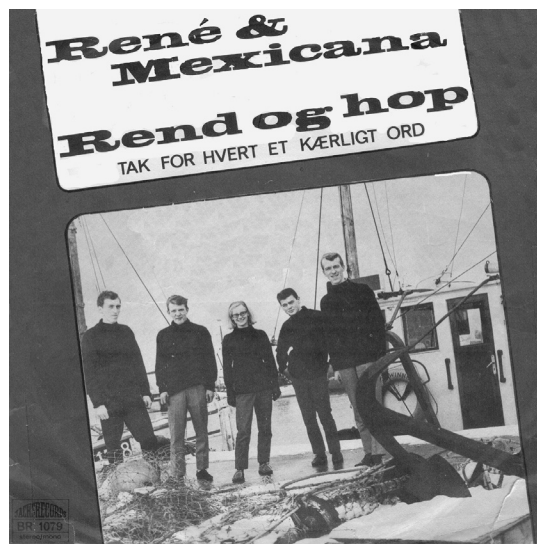
Bliv nu ikke forskrækket, Mexicana lyder jo nok lidt hen efter at det skulle være popmusik, men det er ikke tilfældet, orkestret består af 5 unge mennesker fra Hanstholm, og de spiller alt, så der er noget for både ældre og unge og dem midt imellem.

Det bliver altså et frisk pust fra Vesterhavet!
Mød talrigt op og tag venner og bekendte med.
Billetterpriserne er IKKE forhøjede trods det store orkester.
Venlig hilsen Bestyrelsen

Poul Erik Larsen, Solveig Steensgaard, René Møller. Forrest: Eydon Simonsen, Michael Møller.

Senere i 1967 blev Joan Hammer erstattet af Solveig Steensgaard på orgel, og hun blev samtidig annonceret som sangerinde.

I 1968 kom de, som flere andre Thy-grupper før dem, i forbindelse med Jack Fridthjof i Nykøbing, og det blev i første omgang til en demoplade med numrene ”Hos mor derhjemme”, ”Spillemands-visen” og ”Den gamle gartner”. Senere i 1968 blev der, med god hjælp af studiemusikere, lavet singlen BR1079.

I løbet af 1968 begyndte Mexicana at bevæge sig rundt til de forskellige spillesteder i Thy. Et af stederne var Strandhotellet i Thisted. Nogle thyboer, der var flyttet til København, var her på ferie og var til bal den aften og de var meget begejstrede for musikken.

Michael Møller:

”På Strandhotellet blev vi hyret til at spille i København i Thyboforeningen i januar 1969, og jeg ka’ sige dig, at vi ku’ svæve hjem, nu var vi bare store, for vi havde været helt i København at spille, så ku’ vi ikke nå længere, så ku’ alle bonderøvene bare komme an.”

Det blev til en gentagelse igen i marts og senere til adskillige jobs i Thyboforeningen. Men der var jo også et transportproblem på sådan en tur. I starten havde de lånt Ewald Møllers åbne varebil og så transporteret udstyret under en presenning, men det havde jo ikke været sagen til København og slet ikke i januar måned.

Heldigvis havde Møller, måske også lidt for deres skyld, købt en lukket Morris varebil, med den og en personbil gjorde de turene til hovedstaden.

Der begyndte at ske en lang række udskiftninger, så stor at der blev annonceret i avisen.

Rytmeguitarist

soges til »Mexicana«. Henvendelse til Hjulmagervej 9, Hanstholm. Telf. 579.

I 1969 fik de lov at indrette et kælderlokale under ungdomsklubben på Molevej til øvelokale, og da blev guitaristen Eydon Simonsen erstattet af Martin Lund.

I 1970 blev Martin Lund erstattet af Reinar, der også håndterede saxofon, og han blev igen efter kort tid afløst af Poul Erik Nørgård.

Samme år blev bassisten Michael Møller erstattet af Mogens Vad, og organisten Solveig Steensgaard blev erstattet af James Bianco, der tidligere havde været med til at starte gruppen POJO. Der begyndte at komme godt gang i spilleriet på steder som Sjørring Vold, Hotel Phønix, og ikke mindst Mørup Mølle Kro hvor de blev lige så begejstret modtaget som i Thyboforeningen i København, og så var de nærmest husorkester på Klitmøller Kro.

Poul Erik Larsen:

"Min far Marinus accepterede, at det blev trommer i stedet for harmonika, og han var ofte til stede på kroen, når vi spillede. Den eneste betingelse var, at uanset hvad vi var ved at spille, når han viste sig i døren, så skulle vi spille "den med tyrolerhatten", den ville han bare høre, men så kom der da også straks en omgang til musikken."

I 1971 skete der igen udskiftninger, og de havde ændret navnet til René & Mexicana, og da så besætningen sådan ud:

Mogens Vad	bas
Poul Erik Larsen	trommer
Niels Drejer	orgel
Jørgen Boll Skovbo	guitar
René Møller	sang

Mexicana 1972: Mogens Vad, Poul Erik Larsen, Niels Drejer, Jørgen Skovbo, René Møller

I løbet af 1972 var der igen udskiftninger. Poul Erik Larsen overlod trommestikkerne til Alex Madsen, og orgelet blev overladt til Ole Mygind. I 1973 fik de præsenteret et nummer skrevet af malermester Hans Rugård Poulsen

fra Ræhr. Han kaldte den "Hanstholmvalsen", som de straks tog til sig og som fulgte dem og senere René og stadig gør det. Den bliver sunget og spillet ved næsten enhver sammenkomst i området næsten som en slags nationalsang.

Nu var de kommet "i stald" hos W. Dornhoff's Musikbureau i Glyngøre og i 1974 blev de enige om at udsende en plade på Werner Dornhoff's pladeselskab WEDO-records. Det blev dog et kassettebånd (RJMC 301) med 12 numre. Naurligvis Hanstholmvalsen, desuden bl.a. "Skovsødrømme" også af Rugård Poulsen, "Elisabeth" af René Møller og "Rock around the clock", "En nat med dig" og "Jeg har redt mit hår" med dansk tekst af René Møller.

Omkring 1980 stoppede Mexicana, og René fandt sammen med en gruppe der hed Fair Flight som så samtidig ændrede navn til René og Mexicana og bestod af:

René Møller	sang
Peter Pedersen	orgel
Finn Madsen	trommer
Niels Chr. Andersen	guitar
"Furbo"???	Bas

Med denne besætning kørte det frem til 1983, hvor Mexicana stoppede helt.

Herefter har René med stort held haft en solokarriere, dels som visesanger og dels, som de fleste nok kender ham, med sit Elvis-show. Det har bragt ham over det meste af landet og resulteret i flere CD-udgivelser.

M

Midnight

Startede tilbage omkring 1975 under navnet Stars og bestod da af:

Lars Larsen	sang
Jens Gadeberg	bas
Per Ringgård	guitar
Ole Bjerregård	orgel

Efter nogen tid blev der lidt uoverensstemmelser mellem Per Ringgård og resten af gruppen, så kom i stedet Finn Borre Andersen med på guitar. Efter kort tid overtog han orgel-spillet, og Erik Gramstrup kom med på guitar.

Omkring 1978 skiftede de navn til Midnight, og da var de:

Lars Larsen	sang
Jens Gadeberg	bas
Finn Borre Andersen	orgel
Erik Gramstrup	guitar
Flemming Frostholt	trommer

Flemming var ikke med så længe. Han forsøgte sig hovedkulds til et skoleband og spillede til på Thyholm, og det tog al hans tid. I stedet kom der en trommeslager med fra Nykøbing Mors, der hed Ole Bækhøj.

I 1979 kom Jørgen Bådsgård med på bas i stedet for Jens Gadeberg, og Ib Kærgård kom med på trommer.

Midnight 1972: Erik Gramstrup, Ib Kærgård, Finn Borre Andersen, Lars Larsen

Ib Kærgård:

"Vi spillede tidens musik, alt muligt både dansk og engelsksproget. Det var jo tiden med de store halballer. F.eks. i Hurup var der mellem 1000 og 1100 mennesker hver gang. Der var her i Sydthy bl.a. Møllekroen i Hurup, 3 steder i Agger, Morup Mølle, ja op til 6 steder samtidig med fulde huse. Vi spillede over det meste af Jylland, bl.a. "Dancing Palace" i Viborg, Låsby Kro og "Romantica" i Herning, men også enkelte gange på Fyn.

En vinter gik vores gamle Hanomag i stå nede midt i Jylland og vi sad flere timer i 10-15° frost. Vi fik ringet efter Falck fra en gård, men blev kørt til stationen og kom med toget ved 5-tiden om morgenen."

På bas var der flere udskiftninger. I 1980 blev det Jess Stæhr, der boede i Snedsted, og da begyndte der rigtig at komme gang i det. Han var en meget dygtig bassist, men han måtte for ofte melde afbud, fordi han skulle spille med store navne som Kim Larsen, Bifrost og Lone Kellerman, så han blev i 1981 erstattet af bassisten Per Bredahl.

I 1982 stoppede både Lars Larsen og Per Bredahl, og Thylands Avis skrev en artikel med overskriften "Midnight har fået ny besætning", og den så sådan ud:

Finn Borre Andersen	orgel
Erik Gramstrup	guitar
Jan Juhl	bas
Ib Kærgård	trommer
Dorit Mikkelsen	sang

Midnight 1982: Bagerst: Ib Kærgård, Erik Gramstrup. Forrest: Finn Borre Andersen, Dorit Mikkelsen, Jan Juhl

Finn Borre Andersen:

"Og så var det først det virkelig begyndte at forandre sig. Vi lavede det helt store skift da, Dorit kom med. Da begyndte vi at spille "tøse-drenge-musik", da ændrede det sig virkelig, vi fik simpelthen så meget at lave."

Til "Thylands Avis" fortalte Finn i august 1982:

"Det er trange tider for dansebands. I de senere år er antallet af dansesteder reduceret. Mens mange bands sukker efter jobs, kan Midnight notere 100 jobs i kalenderen om året, eller 2 gange om ugen.

Men vi glæder os til at holde rigtig premiere med det nye band. Når vi skal spille til byfesten i Hurup, er alt klart, og i løbet af efteråret regner vi med at indspille vores første plade."

Det med pladeindspilningen blev desværre ikke til noget.

I 1983 stoppede Dorit Mikkelsen og hun blev erstattet af Helle Andersen. I 1984 stoppede Erik Gramstrup og Ib Kærgård. Erik flyttede til Nordjylland og kom med i gruppen Domino. Ib begyndte at spille en del duo-jobs med Jens Peter Knudsen, var med Gerhard Mark et par måneder i Norge og spillede i ni måneder med Keld og The Donkeys og kom i 1998 med i Matadors.

Finn Borre Andersen:

"- og så stoppede vi simpelthen Midnight, og jeg begyndte at spille i Peanuts. Da manglede de en keyboardmand, men det gik ikke så godt, så vi blev enige om at lave Peanuts om til Midnight igen."

Og det blev med følgende besætning:

Jørgen Nørgård	trommer
Leif Pinholt	guitar
Finn Borre Andersen	keyboard
Helle Andersen	sang
Jan Juhl	bas

Jan Juhl blev senere udskiftet med John Christiansen, og i længden var det upraktisk med Jørgen, der boede i Tilst ved Århus. I stedet kom en dygtig trommeslager med fra Aalborg, der hed Rune Eriksen, men det gik desværre

ikke, så han blev erstattet af Ib Berndtsen. Han var med, til gruppen stoppede i 1994.

Finn Borre Andersen:

"I 1992 og de to følgende år indspillede vi numre og indsendte dem til Grand Prix, uden at komme med.

Da begyndte markedet at ændre sig, der var ikke alle de der baller. Der var kun de der weekendsteder i Sønderjylland fredag-lørdag til kl. halv fem. Så begyndte vi i stedet at spille til store firmafester, men det var der jo ikke så meget af. Vi havde to med fra Aalborg, og vi havde 2 busser, og der var simpelthen så mange udgifter ved det. Så begyndte Leif og jeg at spille ved siden af som Midnight Duo, og det har vi gjort siden, og det går virkelig godt. Det g'r flere muligheder også til private fester."

Midnight Duo 2006: Leif Pinholt, Finn Borre Andersen

Musikministeriet

Efter krav fra pladeselskabet "Metronome" kunne man ikke indspille plader hos dem og samtidig hedde Ole og De Andre. De ville jo gerne have kontrakten, så de gik med til at finde et nyt navn.

Det nye navn skulle være noget, der kunne laves en masse PR på. De lagde hovederne i blød, og pludselig kom Ole i tanke om, at det skulle hedde "Musikministeriet", for det var det eneste ministerium, vi ikke havde.

Navneændringen skete i 1977, og overgangen gav umiddelbart ingen udskiftninger.

M

Musikministeriet, Departement for Dansk Country-Rock bestod af:

<i>Ole Lindskov</i>	<i>sang- og moralminister</i>
<i>René Nørskov</i>	<i>sax- og fløjteminister</i>
<i>Elvin Korsgård</i>	<i>pianominister</i>
<i>Hans Ravn</i>	<i>rytme- og singleminister</i>
<i>Niels Just Poulsen</i>	<i>basminister</i>
<i>Steen Jeppesen</i>	<i>slagtøjsminister</i>

Steen Jeppesen, Niels (Charlie) Just, Hans Ravn, Ole Lindskov, Elvin Korsgård, René

Der blev lavet pressefotos i høj hat og smoking. De var inde på Christiansborg for at blive fotograferet og blev da også smidt ud derfra, og de for land og rige rundt for at blive fotograferet.

For at markere det var gruppen utrolig aktiv i disse måneder. Selv om de i forvejen rådede over et stort lysanlæg, anskaffede de sig et kæmpeanlæg på hele 15000 watt.

I september 1977 drog de ud på en omfattende landsturne med start i "Daddy's Dance Hall" i København og omfattede det meste af landet. Det inkluderede den 18. sept. endnu en optræden på Ole Olsens Vojens Speedway Center for hele 30.000 mennesker. Ungdomsbladet "Vi Unge" skrev en længere artikel om begivenheden og udskrev endda en konkurrence, hvor man skulle gætte, hvad orkesteret havde heddet før. Valgmulighederne var: Ole & De Andre, Bjørn & Okay, Rødhætte & Ulven, og der var udloddet 250 singler med Musikministeriet.

Ole Lindskov:

"Det kostede en formue for Metronome, men det var vi naturligvis glade for, for det var en

Elvin Korsgård, Ole Lindskov, Niels (Charlie) Just Poulsen, René Nørskov, Hans Ravn. Forrest: Steen Jeppesen

stor oplevelse og vi fik da også indspillet den her plade, det var i foråret 1977. Vi var først derovre i en uge, og vi boede på de dyreste hoteller, så de små drenge fra Jylland, de morede sig."

De skulle finde en stil, som Metronome var med på, og de skulle prøve noget nyt. På det tidspunkt var der ingen, der havde forsøgt sig med at lave country-rock på dansk, og det var de alle vilde med, så sådan blev det. Ole skrev alle teksterne, og melodierne lånte de fra de store navne fra USA, bl.a. The Eagles. Desværre må man nok sige, at de var lidt forud for tiden, for den blev ikke særlig populær, men Metronome var sikker på, at den nok skulle blive det på et tidspunkt.

Charlie Just og Ole Lindskov fra Musikministeriet, en ny show- og countrygruppe.

DET RENE ABE-GAS

Musikministeriet var altid fulde af skøre indslag med fantasifulde kostumer.

Straks efter var de klar til at begynde produktionen af den næste, for de ville simpelthen lave en serie, indtil gruppen var slået igennem, uanset hvad det kostede. Der kom det ud af det, at Musikministeriet fik utroligt travlt, og pladeselskabet forlangte meget af dem.

På et tidspunkt måtte Ole have fri fra arbejde hver anden dag for at flyve til København til pressemøder osv. Og de måtte tage rundt på en temmelig opslidende turné, og de kom til at spille mere, end nogen af dem havde lyst til, og i løbet af 1977 var et par stykker i gruppen kørt træt.

Da Ole i foråret 1978 var færdig med at skive tekster til den 2. LP, havde det slidt så meget på dem, at de måtte opløse det egentlige Musikministerium og danne et nyt.

Ole Lindskov:

"Men jeg havde lyst til at fortsætte, bagefter kan man så spekulere på, om det var rigtigt at gøre det, men der var flere grunde til at gøre det. Nu var navnet slået fast, og vi havde masser af jobs til store penge, og jeg håbede nok på, at vi kunne køre videre på den kontrakt vi havde med Metronome om at lave en plade mere, men det ku' vi ikke gøre så hurtigt, så det gled ud i sandet."

Besætningen, som kom med i Musikministeriet II, var:

Hans Ravn	single
Ole Mygind	keyboard
Alex Degn	trommer
Per Bredahl	bas
Ole Lindskov	sang

Per Bredahl havde spillet prof. i "Four Dances". René, Elvin og Charlie var holdt op, så de mange nye gjorde, at repertoireet igen blev anderledes. Der kom ikke flere plader, og selv Ole var blevet træt af engagementerne, som de havde set ud i mange år hver eneste fredag-lørdag. Han følte, at der skulle ske noget andet, så i 1980 opgav de navnet Musikministeriet II og den musik det havde stået for.

Derfor dannedes Power Pub Tumulterband med samme besætning som før, men med en helt anderledes stil.

Okay

Startede egentlig i midten af 50'erne som Den Røde Trio og bestod af:

Emil Larsen	kontrabas, guitar
Tage Jensen	trommer, saxofon og sang
Søren Lillethorup	orgel

I 1959 skulle Emil Larsen ind som soldat og orkesteret stod så og manglede en trommeslager. Robert Christensen kom med, han havde tidligere spillet til gammel dans med Thomas Hansen. Men Emil kunne jo ikke holde sig væk, når han var hjemme på orlov, så han stod og kikkede Robert over skuldrene. Han fik så at vide, at han da godt kunne være med, hvis han kom med et instrument. Han kunne spille på alt muligt, så det var ikke noget problem, han mødte op den næste lørdag med en kontrabas, og så var de pludselig fire og skulle have et nyt navn.

Robert Christensen:

"Navnet opstod ved lidt af en tilfældighed. Vi var ude at købe nye røde jakker, og på inderlommen stod navnet "OKAY" og dermed var Okay-kvartetten dannet."

Navneskiftet blev annonceret i avisens 2. april 1960 og så var de klar til at indtage dansestederne.

Saa er vi her igen!

Paa tålrige opfordringer er »DEN RØDE TRIO«
genoprettet, endda i udvidet form og under nyt
navn som

»OKAY-KVARTETTEN«

Vi anbefaler os med 4 MANDS ORKESTER.
OKAY-KVARTETTEN, telf. Snedsted 192.

Robert Christensen:

"Vi var ikke specielt gode til at spille, men vi var gode til at underholde, og der var altid stuvende fuldt. Vores repertoire var mest dansemusik og tidens danske hits, men vi kunne da også spille en "Totur til Vejle". Dengang var der jo mange flere steder, hvor man kunne opleve levende musik. Der var ikke så stor kon-

O

kurrence fra diskoteker og TV, og folk havde bedre tid, så vi vidste år for år, hvor vi skulle spille næste lørdag.”

Okay Kvartetten 1960: Robert Christensen, Emil Larsen, Tage Jensen, Søren Lillethorup

Søren Lillethorup, der var frisør fra Snedsted, havde startet frisørsalon i Støvring og var flyttet dertil. Da han syntes det var for langt at køre, gik han ud af gruppen og havde startet sit eget orkester i 1961, og derefter så Okay sådan ud:

<i>Robert Christensen</i>	<i>trommer</i>
<i>Konrad Hove</i>	<i>guitar</i>
<i>Emil Larsen</i>	<i>saxofon, harmonika, kontrabas, sang</i>
<i>Tage Jensen</i>	<i>vibrafon, guitar, kontra- bas</i>

Robert har altid arbejdet på Thisted Bryghus, Emil var mejerist, og Tage var tømrer, men blev senere indehaver af restaurant Marina.

I de næste år var der flere udskiftninger, og i 1965 blev der annonceret i avisen efter musikere til orkesteret. Bjørn Hansen var kommet til Thy fra København med Flemming Jacobsens Orkester. Her mødte han Gerda, der havde sin egen frisørsalon i Hurup, så han blev hængende.

Han havde egentlig besluttet at droppe musikken, da han var kommet i lære som typograf (en uddannelse han faktisk fuldførte i 1970), men blev overtalt til at spille i 6 måneder i den lokale gruppe The Lollypops, hvor han mødte Hugo Larsen, og de kom begge med i

Okay, som så var:

<i>Bjørn Hansen</i>	<i>bas, sang</i>
<i>Robert Christensen</i>	<i>trommer</i>
<i>Hugo Larsen</i>	<i>guitar, sang</i>
<i>Anders Sørensen</i>	<i>harmonika, melodica</i>

Okay 1965: Øverst: Bjørn Hansen, Anders Sørensen, Hugo Larsen. Nederst: Robert Christensen

I de næste år gik det fremad for gruppen og de red med på den danske bølge, som Keld & The Donkeys havde startet med ”Ved landsbyens gadekær”. De foreslog ejeren af Hotel Phønix, at de skulle noget de kunne kalde ”enkebal” om onsdagen, men han mente ikke de var rigtig kloge, da det i forvejen kneb med at fylde lokalerne fredag og lørdag.

De fik ham overtalt til at lægge lokale til, mod at han solgte bjerne, hvis de så selv stod for resten og fik entreen fra dem, der nu måtte komme. Det blev så stor en succes, at efter 2 onsdage meddelte værten, at han nok skulle stå for det hele, og den succes fortsatte jo flere årtier fremover og blev kendt over hele landet.

Så opstod ønsket om at indspille plader, så de kunne komme i jukebokse og i radioen, så Bjørn satte sig i forbindelse med Johnny Reimar under et dyrskue i Thisted, hvor de begge optrådte, men Johnny var ikke interesseret. Godt nok var de meget populære i det lokale, men at lancere et dansksyngende danseorkester i København (dansktoppen var ikke opfundet endnu) var helt umuligt, det var svært nok med jyske beatgrupper.

Men heldigvis havde Jack Fridthjof sit æggebakkestudie, så i 1967 drog de med ovennævnte besætning til Nykøbing Mors og indspillede:

1. single 1967: Anders Sørensen, Bjørn Hansen, Robert Christensen. Forrest: Hugo Larsen

I 1968 var dansktoppen startet, og selv om det slet ikke var hans stil, lavede Jack Fridthjof yderligere 2 singler med Okay. Det var "Ønskebrønden"/"Visne roser" (den udkom faktisk en gang til hvor "Ønskebrønden" havde fået både ny tekst og melodi, men med samme plade-nummer), og så var det "Jeg kommer hjem/ Du og jeg". "Ønskebrønden" blev et, efter lokale forhold, meget stort hit, og den vendte op og ned på alting, nu var de mere kendte.

De fik flere jobs, kom længere omkring og fik da også mere for det. Nu var Johnny Reimar og hans selskab "Polydor" pludselig meget interesseret, så gruppen rejste til København.

Det blev til 2 singler i 1968, først en genud-givelse af "Du og jeg", men nu med "Min tante fra Thy" som B-side, dernæst "Tro, håb og kærlighed" / "Det var dig der stjal mit hjerte, Maria", men nu skulle det foregå på Johnny Reimar/Polydors betingelser, så musikken var stort set lavet, så der kun manglede Bjørn Hansen's sang, dog fortæller Robert Christensen, at han da fik lov at slå på en tamburin.

Derefter gik der helt kludder i det, flere følte sig snydt, og gruppen blev sprængt. Der opstod 2 nye grupper, og en hård kamp om retten til navnet Okay begyndte med sagførere og erstatningskrav.

Jack Fridthjof:

"I 1968 var dansktoppen kommet og Johnny Reimar lavede sit livs kup med mig. Jeg havde ingen egentlig kontrakt med Okay, men følte mig alligevel snydt, da Johnny Reimar og Polydor lavede en kontrakt med orkesteret under navnet Bjørn og Okay, så var det jo ikke det samme orkester. Jeg var vist lidt naiv, men jeg har da været på talefod med Reimar siden, og mit selskab havde nok ikke kunnet administrere hits af den størrelse."

Bjørn Hansen:

"Vi havde nu aldrig noget, der lignede en skriftlig kontrakt med Jack. Tværtimod betalte vi 1200 kr. for vores første single. Det var ikke hans stil, men da pladen solgte godt, så betalte han de næste udgivelser og var vist ganske tilfreds."

Robert Christensen:

"Det var lavet så fornemt, at musikken var lavet, da vi kom til København. Vi havde ingen indfly-delse på det, det var kun Bjørn, der skulle synge, så var der ikke så meget ved det længere.

Bjørn startede med 3 nye mand, og jeg startede igen med 3 nye mand, og kampen om navnet startede, og ingen af os ville give sig. Bjørn troede jo, at Okay var hans navn og jeg troede det var mit, for det havde jeg sagførerpapirer på. Så for at Bjørn ikke skulle miste penge på det, kaldte han det så Bjørn og OK, men så havde jeg jo været så frisk at skrive under på en kontrakt med Johnny Reimar, at jeg var med på, at vi lavede plader på hans betingelser, så hvis jeg nægtede at lade Bjørn bruge navnet Okay, ville det koste mig mange tusinde kroner."

Robert Christensen dannede i 1968 en ny gruppe med navnet Okay, den bestod fra starten af:

Anders Sørensen	orgel
Per Andersen	guitar
Åge Nilsson	bas
Robert Christensen	trommer

I 1971 blev organisten Anders Sørensen erstattet af Bjarne Ryming.

O

Okay 1968: Åge Nelson, Per Andersen, Robert Christensen, Anders Sørensen

I 1972-73 skete der en del ændringer. I 1972 var Robert kørt træt i al balladen, så han overlod trommestikkerne til Steen Jeppesen. I 1973 kom Knud Erik Pedersen med på orgel, Hans Ravn kom med i stedet for Åge Nilsson, og samtidig skiftede Per Andersen instrument, så det blev:

Per Andersen	bas
Steen Jeppesen	trommer
Knud Erik Pedersen	orgel
Hans Ravn	guitar

Okay Kvartetten på Phønix 1973: Knud Erik Pedersen, Hans Ravn, Per Andersen, Steen Jeppesen.

I 1975 blev de tilbudt en pladekontrakt, og for ikke at skabe mere forvirring blev de enige om at skifte navn til Climax.

(Se videre under Climax)

I 1968 dannede Bjørn Hansen en gruppe der, mens sagen kørte, kaldte sig Bjørn og OK og den bestod fra starten af:

Bjørn Hansen	bas, sang
Ove Faarbæk	orgel
Poul Jørgensen	trommer
Hugo Larsen	guitar

En hilsen fra Bjørn & O.K.

Bagerst: Ove Faarbæk, Poul Jørgensen. Forrest: Bjørn Hansen, Hugo Larsen

Der har kun været ganske få udskiftninger i gruppen gennem årene. På orgel blev Ove Faarbæk i 1969 erstattet af Bjarne Ryming, og han blev i 1970 erstattet af Jørgen West, i 1971 af Egon Holm og i 1972 af Svend Aage Studsgaard. I 1970 blev trommeslageren Poul Jørgensen erstattet af Benny Jensen og i 1978 blev guitaristen Hugo Larsen erstattet af Erik Madsen, så siden 1978 har gruppen set sådan ud:

Bjørn Hansen	sang, bas
Svend Aage Studsgaard	keyboard
Benny Jensen	trommer
Erik Madsen	guitar

De lagde ud i 1969 med singlen ”Man skal krybe før man kan gå”/”Den gule fly-

BJØRN & OKAY

1982: Erik Madsen, Bjørn Hansen, Benny Jensen, Svend Åge Studsgaard

ver”, begge disse numre har fulgt dem siden. Samme år LP-debuterede de med albummet ”Pigen og hårbåndet”, siden er det blevet til ikke mindre end ca. 60 albums.

Pressemeddelelse:

”Bjørn og Okay har efter alle disse år og hundredvis af koncerter, gjort sig til et af Danmarks mest sammenspillede orkestre, med deres uforfalskede varme håndspillede dansemusik. I både Danmarks Radio/TV og lokalradioerne er Bjørn og Okay stadig de mest spillede, de er således i storform og stadig klar til at invadere landets spillesteder og give publikum ”smæk for skillingen” med et repertoire af både lidt ældre og nye ting, tilsat en ordentlig portion glæde og energi”

På trods af den store popularitet er det først i de seneste år, de har fået en fanklub. Den hedder naturligvis ”Den gule flyver” og tæller over 600 medlemmer. En stor del af dem møder trofast op uanset hvor de spiller. Og de kommer overalt i landet, og de har regnet ud, at de på landevejen i alt har tilbagelagt noget der svarer til 16 gange rundt om jorden.

Ole & De Andre

Navnet opstod egentlig ved, at de ikke kunne finde på et navn, alt skulle jo begynde med The, The Beatles osv. De syntes alle de gode navne var brugt, og da de ikke så godt kunne hedde The Graveyards (kirkegårdene), som de

egentlig startede med, det mente de var lidt for dystert, så blev de enige om, at så var de jo de andre, og så blev det til The Others.

Orkesteret blev dannet i 1965 af:

Lars Smed Christensen trommer

Verner Schytte bas

Kaj Steenstrup Jensen single

Leo Emil Jensen rytme

Ole Lindskov Knudsen guitar, sang

The Others Sjørring Vold 1965: Bagerst: Ole Lindskov Knudsen, Leo Emil Jensen, Lars Smed Christensen, Verner Schytte. Forrest: Kaj Steenstrup Jensen.

Som for flere andre lokale orkestre var det i Fritidsklubben i Thisted, det startede, og efterhånden dukkede der en hel del popklubber op rundt omkring og steder som Sjørring Fritidsklub og Sjørring Vold med deres søndag eftermiddags baller fra kl. 15-20, hvor entréen kun var 5 kr.

I starten var det meget småt med udstyr, det var jo kun en flok drenge, og ingen af dem tjente penge, så første gang de var ude at spille, var deres udstyr en båndoptager med indbygget forstærker.

Verner Schytte havde som den eneste forinden været med i noget man kunne kalde en gruppe. Året før i 1964 havde han sammen med en flok konfirmander dannet gruppen The Exitings. Da han rigtig blev involveret i det, havde han en

O

Selmer basforstærker, som det hele, sang, guitar og bas blev kørt igennem.

Ole Lindskov:

"Da vi ikke var så gamle, skulle vi jo også have hjælp for at komme ud til spillestederne. I starten var det Lasses far, der kørte for os. Han havde jo en vognmandsforretning i Sennels, så der var god plads bag i den store lastbil til "det enorme udstyr".

Senere da vores honorar sneg sig op på de her 4-500 kr. pr. job til deling, havde vi råd til at få vores egen vognmand med, det blev vognmand Bach fra Nors, og det så jo helt prof. Ud, selv om der ikke stod orkesternavn på bilen."

Efter starten i Thy bredte det sig rundt omkring til bl.a. Skørping og Aalborg. Det var jo egentlig fritidsklubberne, der havde noget, man kunne kalde udvekslingsbatter, så kom der så også orkestre udefra hertil. The Others begyndte også at spille på kroer, hoteller og forsamlingshuse, hvor de turde have pigtrådsmusik, for det var jo pigtråd, de spillede.

Og det var ikke alle steder, de var med på det fra starten, men nogen havde set den nye bølge. Publikum kneb det til gengæld ikke med, der var næsten fuldt hus alle steder, hvor de kom, selv om der dengang var væsentligt flere spillesteder for levende musik.

The Others 1967: Bagerst: Leo Emil Jensen, Mads Hove Jeppesen. Forrest: Lars Smed Christensen, Kaj Steenstrup Jensen, Verner Schytte, Ole Lindskov Knudsen

I 1967 skete der igen lidt rokeringer og udskiftninger, så der blev en mand mere. De fik fat i singleguitaristen Mads Hove Jeppesen (ex. Mats), Kaj skulle spille rytme, og Leo skulle spille orgel, da han i maj kom tilbage fra et ophold i København. Da så det sådan ud:

Lasse Smed	trommer
Verner Schytte	basguitar
Kaj Steenstrup Jensen	rytmeguitar
Mads Hove Jeppesen	singleguitar
Leo Emil Jensen	orgel
Ole Lindskov	sang

Den 4. marts 1967 deltog de også i en orkesterkonkurrence i Vildsund, som de i øvrigt vandt. De spillede mest Animals-, Who- og Stonesmelodier og en del selvkompositioner. De var husorkester i Thisted Fritidsklub, og de spillede fast hver 4. søndag på Sjørring Vold til popbal, og deres udstyr stod dem efterhånden i 45.000 kr.

POPBAL - Sjørring Vold

Søndag den 11. december fra kl. 15-20. Entré 5,00 kr. - Musik:

»The Others«

I 1968 udgik Lasse Smed og Verner Schytte, de kom i stedet med i The River Ramblers.

Ole Lindskov:

"Efter en tid opstod ønsket om at nå længere ud omkring via radio og plader, men det var vanskeligt dengang, for de store pladeselskaber lå på Sjælland, men for The Others kom det helt af sig selv. En fredag aften i sommeren 1969, hvor vi spillede i hallen i Nykøbing, kom en særdeles levende fyr, fægtende med arme og ben, så man næsten skulle tro at han havde fjedre under skosålerne, og præsenterede sig som Jack Fridthjof, og han havde et fint lille visitkort, hvor der stod "Jacks Beat Records". Vi havde hørt om ham, idet et af vore forbilleder "The Mats", jo havde indspillet 2 plader hos ham, så vi var ellevilde da han dukkede op og ville have os til at lave noget."

Han var begejstret og sagde: "I spiller skide

godt, I skal lave en plade med det samme.”

Ole: ”Fint, hvornår ud i fremtiden tror du, at det kan blive?” Jack: ”Det ka' blive i morgen formiddag kl. 10.”

Det blev de selvfølgelig lidt chokerede over, for ligefrem at stå og spille fredag aften til bal og så skulle lave en plade lørdag formiddag uden overhovedet at vide, hvad man skal lave, det var noget af en udfordring. Men der var jo ikke noget at gøre, manden var jo vild i varmen, så de skulle snakke om, hvad de skulle lave på den her plade. Det skulle være en singleplade, og Ole havde lige fået en ny plade med The Bee Gees, som han var stor fan af. De havde mange af deres numre på deres program, så de snupede et nummer fra den nye LP som hed ”Marly purt drive” og de skrev teksten af så godt de kunne. Det var jo ikke alle ordene, de lige kunne høre og få med, og det var heller ikke alle akkorderne, de sådan lige kunne finde, men de tog derover, og der blev en plade ud af det.

Der i 1969 var der allerede sket en del udskiftninger, Ole havde gemt guitaren væk og koncentreret sig om sangen. Ved pladeindspilningen ser det sådan ud:

Kaj Steenstrup Jensen single
Niels Just Poulsen bas
Chr. Vladimir Lauersen trommer
Ole Lindskov Knudsen sang

De fortsatte med pigtråden, men kort tid efter

pladeindspilningen havde de aftalt at lave endnu en plade og så var det jo sådan, at i 1968 havde en vis herre ved navn Jørn Hjørtning startet noget op der hed Dansktoppen på radioens P3. Det var jo før, der var noget der hed lokalradioer, og det viste sig hurtigt, at alt, hvad der kom med der, det var der penge i og skabte en lynhurtig vej til succes, ja måske den eneste vej.

Der var mange pigtrådsbands, der begyndte at synge ”dansktopmusik”, og The Others var én af dem, der lagde stilen om og spille dansktop- og dansemusik og skiftede så navn til Ole & De Andre. I 1970 gik de igen i studiet hos Jack Fridthjof i Nykøbing M. Det blev en single med en ny indspilning af en melodi der hedder ”Det gamle træ i skoven”.

Ole Lindskov:

”Men så var det ligesom ved at gå lidt i ståovre hos Jack, jeg tror han flyttede til Århus. Han forsvandt i hvert fald ud af vores horisont, jeg tror ikke, hans far havde råd til mere.”

Vi er nu nået til 1971, de havde fået blod på tanden og fået rimelig succes med dansemusik og der var ved at komme godt gang i arrangementerne. Der var dog sket en enkelt udskiftning. Kaj Steenstrup Jensen havde ikke mere lyst til at fare rundt hver weekend, og der skulle også sidde en del penge i udstyr. I stedet fik de Ove Kanstrup med, én af Thy's skrappeste singleguitarister. Han kom hovedkulds ind i det, blev kontaktet onsdag d. 6. januar og skulle med ud at spille allerede lørdag d. 9.

Chr. Lauersen havde lige været på ferie i Tunesien og der fået et arrangement i hus.

Thisted-orkester på Tunesien-tur

Mandag den 8. marts flyver Thisted-orkestret »Ole og de Andre« til den Nordafrikanske stat Tunesien på en otte dages introduktionstur. Orkestret skal optræde på hotellet »Scanes Place« i byen Scanes, der ikke ligger langt fra den historiske by Karthago. Hotellet vil være kendt af flere danske turister, idet Simon Spies installerer en del af sine Afrika-farere her.

O

Succesen skulle der følges op på, så de skrev til Palle Juhl Jensen i Nibe, der havde et lille studie. Ja lille og lille, det var det rene luksus ved siden af Jack Beat Resords, det var helt professionelt med 2 Revox båndoptagere. Han svarede hurtigt tilbage, at det syntes han var helt fint, han ville gerne lave noget med dem.

Han havde da også hørt om dem på kroerne i området, da de var ret populære omkring Aalborg, så der var ikke så mange dikkedarer. De kunne gå i gang med det samme, men han syntes de skulle lave noget originalt, altså hvis de selv kunne komponere en melodi.

Det kunne de ikke rigtigt på det tidspunkt, men så kendte de jo Mads Hove Jeppesen, og han gik og puslede lidt med nogle kompositioner derhjemme. Han kom ud til Ole en dag med guitaren under armen og sagde: *"Jeg har lavet en melodi der hedder "Du er min drøm", den skal du lige høre"*. Ole hørte den, og de blev enige om, at lave den. Den tog de så til Nibe og indspillede.

Det var så også den anden melodi de sendte til "Dansktoppen", men fik heller ikke noget ud af det. Det var jo sådan at Jørn Hjorting var en særdeles enerådig herre og han sorterede altså med hård hånd i hvad der skulle præsenteres. Der sad ganske vist en jury og stemte på dem der blev præsenteret, men at blive præsenteret var en visdom.

Det lod de sig ikke kue af og det gjorde Palle Juhl og hans pladeselskab "Quali-Sound" heller ikke. Han havde sat sig for at de skulle have noget på "Dansktoppen", koste hvad det ville, så de gik straks i gang med at lave endnu en plade og det var igen med både tekst og melodi af Mads Hove Jeppesen, den hed "Evig solskin" og for at få lidt pep på den, fik de fat i René Nørskov, en meget dygtig saxofonist.

Han blev senere kendt i utallige sammenhænge i Thy og kan i øvrigt spille på næsten alt, der kan blæses i. Senere kom han fast med i orkesteret. Vi skriver nu 1973 og der skete flere udskiftninger og udvidelser. så orkesteret så sådan ud:

<i>Ove Kanstrup</i>	<i>single</i>
<i>Charlie Just Poulsen</i>	<i>bas</i>
<i>Elvin Korsgård</i>	<i>orgel</i>
<i>Alex Degn</i>	<i>trommer</i>
<i>Ole Lindskov</i>	<i>sang</i>

Ole og De Andre 1975: Ove Kanstrup, Elvin Korsgård, René Nørskov, Ole Lindskov, Alex Degn, Niels (Charlie) Just Poulsen.

"Evig solskin" blev også sendt til test på "Dansktoppen" og kasseret. Nu ville de da egentlig gerne vide hvorfor, så en journalist, der havde fulgte dem i nogle år og syntes, det var sjovt, det de lavede, skrev til Jørn Hjorting. Hvorfor kunne Ole og De Andre ikke blive præsenteret på "Dansktoppen", når så mange andre kunne, som på det tidspunkt ikke lavede bedre indspilninger end dem? De fik faktisk det svar tilbage, at det gav sig selv, for de kunne ikke synge rigsdansk, og det var simpelthen en betingelse for at komme med.

Ole Lindskov:

"Da vi modtog brevet, begyndte jeg at lære mig selv at synge rigsdansk. Det lød forfærdeligt, og jeg opgav det igen og sagde, så kan det også være lige meget, nu prøver vi altså, om det ikke lykkes på et tidspunkt på almindelig vis."

I 1974 tog de så igen til Palle Juhl i Nibe, denne gang med et nummer med lidt mere knald på. Det hed "Jeg savner sol og sommer" med dansk tekst af Peter Spar. For at få noget med en lidt større orkesterbesætning medvirkede et svensk studieband, og nu begyndte de da at blive spillet på DR's P3, dog stadig ikke på dansktoppen, men der var da en åbning nu.

Som en føler indspillede de et kassettebånd, der kom til at hedde "En aften med Ole og De Andre", produceret af Lars Stryg fra Royal Strings, indspillet en hyggelig søndag eftermiddag og i ét hug, som var det en liveindspilning. Den dannede vel egentlig grundlag for den 1. LP, som de så straks lavede hos Palle Juhl. Herefter

Ole & de andre

2001

En aften med...
Ole & de andre

ter blev René Nørskov fast medlem af gruppen.

Ole Lindskov:

"Så skete der det, at da den kom på markedet, ku' Jørn Hjorting faktisk bruge én af melodierne derfra til sin dansktop, og det var "Lille Kitty", en melodi af "Walkers", som jeg skrev dansk tekst til. Det var faktisk en af de første tekster, jeg skrev selv. Det var egentlig den, der åbnede det hele for os, og den første uge efter at den var blevet præsenteret, røg den direkte ind på en 4. plads, så jeg blev besat af "Se & Hør" og alle de andre blade, det var vældig sjovt."

Så begyndte der også rigtigt at komme gang engagementerne, og der kom bud efter dem alle vegne fra. De var i København at spille flere gange, de var med i "Se & Hørs Miss solskins Show" og til Speedway VM i Vojens, hvor de nærmest blev husorkester.

VESTJYSK FRITIDSCENTER - ULFBORG

LØRDAG DEN 6. JULI 1974

BONNIE ST. CLAIRE

med orkesteret **UNIT GLORIA**

OG

OLE OG DE ANDRE

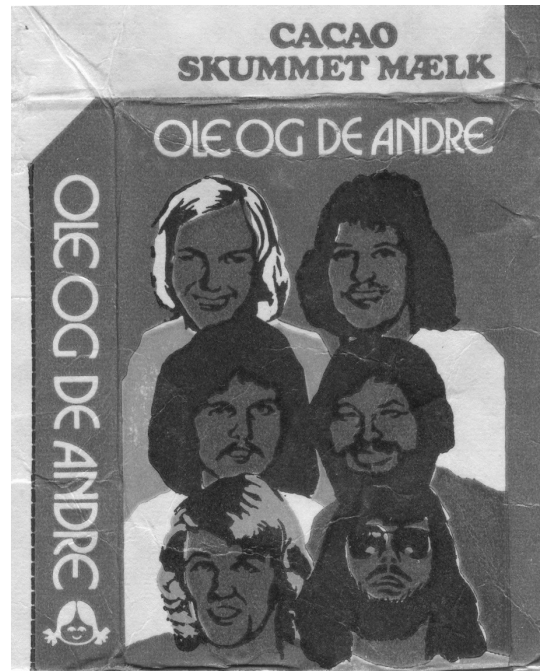
+ den amerikanske sanger **JO BOSTON**

25,00 kr.

Ulfborg By's Gymnastikforening

De var også på nogle dejlige, store landsturné som support for bl.a. Bonnie St. Claire og Rubettes.

Det var nok deres stærkeste periode. Ved et arrangement i Tinghallen i Viborg optrådte en sanger fra Jamaica, der hed Joe Boston, men han var utilfreds med sit band, så tilbød Ole og De Andre at forsøge sig, og det var han så tilfreds med, at det blev til en turné med ham som også omfattede "Kystvejen" i Thisted. De blev også tilbudt en turné med Peter Belli, som de desværre måtte takke nej til.

Deres popularitet viste sig også ved, at de fik deres egen kakaomælk.

Ole & De Andre var ude at spille hver fredag-lørdag, og der begyndte rigtig at være penge i det, men det krævede også, at der blev investeret mange penge i bedre udstyr. De var et af de første bands i Jylland, der fik et rigtigt PA-anlæg til flere 100-tusinde kroner købt hos Alfred Christensen, samt et stort lysanlæg specielt fremstillet hos Skandinavisk Teaterteknik.

En anden vigtig ting er påklædningen, men det kom de forholdsvis let om ved, idet Oles kone, der er skrædder, syede en masse flotte jakkesæt til dem. Nogle i fantasifulde farver, andre mere

O

råtduseende som de så skiftede til i pauserne.

Den første LP solgte godt, og Palle Juhl, der nu kaldte sig Country Palle, kunne konstatere, at det her kunne lade sig gøre, så de gik i gang med endnu en LP, der udkom i 1975. Den kom til at hedde ”Hva’ behar”, og den blev noget anderledes end den første, for nu var ”Shubidua” pludselig dukket op, og de havde fået kæmpesucces med deres danske undersættelser af rockmusik.

Ole Lindskov:

”Vi havde netop spillet nonstop med dem på Sjælland, så den form ville vi også prøve med nogle tekster; jeg gik og bryggede sammen og jeg begyndte også at komponere nogle melodier. Det blev et rock-sammensurium, som ikke blev den helt store succes.”

I April 1976 blev der igen udskiftninger. I stedet for Ove Kanstrup og Alex Degn indtrådte Hans Ravn og Steen Jeppesen, begge fra Climax.

Hans Ravn, Ole Lindskov, Charlie Just Poulsen, Ole Olsen, René Nørskov, Steen Jeppesen, Elvin Korsgård.

Med den besætning spillede de den 19. sept. 1976 på et stopfyldt Speedway Center i Vojens.

Ole Lindskov:

”Der var fuldt drøn på, vi havde det så skægt, og der var fuldt booket op, men vi prøvede dog ikke at leve af det. Da vi alle havde vores gode jobs og havde sat os på faste huslejer, turde vi ikke”.

I 1977 skete der det at deres manager, Søren Højbjerg Booking i Esbjerg, havde taget kontakt

til pladeselskabet Metronome i København. Da Ole & De Andre havde nogle rimelige salgstal fra de første plader, var de til et møde derovre, og de sagde god for at lave en LP, men der var altså lige en ting, de godt lige ville snakke med dem om.

De høje herrer sad der rundt om bordet og vidste ikke rigtigt, hvem af dem der skulle sige det.

Ole Lindskov:

”Der var noget, de skulle ud med, og vi var meget spændte på, hvad det var. Da de endelig fik det fremstammet, var det noget med, at de altså ikke syntes, der var noget der kunne hedde Ole og De Andre. Det var da et mærkeligt navn, det ku’ man kun hedde, hvis man kom helt ude fra det yderste Vestjylland.”

Det var et problem, for nu havde gruppen oparbejdet en ret stor succes på balstederne, men de ville jo også godt holde fast i den der pladekontrakt. Metronome havde jo penge og magt, og de havde givet dem grønt lys på den måde, at koste hvad det ville, skulle de nok få noget ud af dem. De havde hele deres store apparat, og det var så spændende, at gruppen sagde: *”OK, så må vi skippe Ole og De Andre og finde på et nyt navn”.*

For det forløb: Se under Musikministeriet.

Orango Tango

Selv efter både Ole & De Andre, Musikministeriet og Power Pub Tomulterband var Ole trods alt ikke helt brændt ud endnu, så i slutningen af 1980 prøvede han endnu engang at stable noget sammen. De fik fat i Ole Myginds lillebror Søren, han ville gerne prøve at spille trommer, noget han absolut ingen erfaring havde med. Så var der en gut fra Thisted, der hed Jørgen Bådsgård (tidligere Midnight), han ville godt spille bas. Så kom besætningen til at se sådan ud:

Hans Ravn	rytme
Niels Just Poulsen	single
Ole Mygind	keyboard
Jørgen Bådsgård	bas
Søren Mygind	trommer
Ole Lindskov	sang

Der blev arbejdet ihærdigt på at få gruppen spillet sammen.

Ole Lindskov:

"Problemet var, at vi havde en ubrudt række af jobs, så jeg kunne ikke tillade mig at lave et break. Vi var nødt til at sige, vi fortsætter arrangementerne fra Power Pub Tomulterband, de er nødt til at løbe videre, vi skal ud at spille næste lørdag, hvad gør vi?"

De øvede og øvede, men de kunne godt se, at det her går galt, for de kunne simpelthen ikke spille sammen, det lød forfærdeligt, men en uge er jo heller ikke lang tid til at sammenspile et nyt band, så fredag aften blev der holdt rådslagning. Mygind-familien har altid haft en rimelig portion humor, så Ole Mygind sagde: "Det er lige meget, vi tager ud og spiller, og så tager vi en masse sjovt tøj og nogle papnæser med, så laver vi noget skægt, så folk tror, det skal lyde som det gør."

Det gjorde de så. De skulle spille på en tandlægehøjskole i Århus, hvor de fandt en masse tandlæge-dragter. Med det og det medbragte hjemmefra lavede de 4 timers skæg og ballade, og folk syntes, det var alle tiders.

Deres varemærke blev en kæmpebanan med lynlås, hvor der kom en nøgen dame ud af, skrællet af en abe.

De investerede mange tusinde kroner i ma-

sker, røgmaskiner og lysefekte, fik bl.a. syet 5 komplette orangutang dragter. Ole Mygind spillede på alt fra kaffemaskiner til vandslanger.

De arbejdede med en plade og inspireret af filmen "ET" skrev de en sang, der hed "ET phone home". Den indspillede de efteråret 1983 i "PUK-studiet" i Randers, den blev dog aldrig udsendt.

De spillede bl.a. fast en gang om måneden i 2 år på Tropicana i Århus med 800-1000 gæster, det var uhyre sjovt, men folk forventede mere og mere, og efter 3 år havde de ikke flere vittigheder og ting, der var mere åndsvagt, så de blev nødt til at stoppe.

Ole Lindskov:

"Så skete det, jeg aldrig havde troet ville ske, jeg blev dødtæt af at tage ud at spille og regnede med aldrig at skulle ud at spille igen, og for første gang i 20 år kunne jeg sidde stille en fredag og lørdag og se TV. Vi sluttede i julen 1983 med at spille i Svendborg hallen".

I julen 1988 var Ole Lindskov og Hans Ravn med til at starte Royal Danish Country Band.

Peanuts

Historien om Peanuts starter helt tilbage i begyndelsen af 1960'erne med blokfløjter og guitarer på Koldby skole. Forstærkeranlægget bestod da af en ombygget radio, der gav elektriske stød, når man skulle tænde den, og højtalerne var monteret i papkasser, man havde fået hos den lokale møbelhandler. Senere fik de fat i flere instrumenter, og omkring 1965 havde de dannet et rigtigt band, som de kaldte Black Ghosts, og besætningen var fra starten:

Thorkil Bang	sang
Jørgen Alstrup	bas
Robert Pejtersen	guitar
Phillip Bjerregård	trommer
Knud Erik Pedersen	orgel

Øvelokalet var værkstedet på Esso-tanken i Koldby hos Anna og Jens Pejtersen. De fandt hurtigt ud af, at hvis de skulle ud omkring at spille, lå navnet Black Ghosts for tæt på de

P

dengang landskendte Rocking Ghosts, så der skulle findes på et nyt navn. Flere navne blev vendt bl.a. "Jordnødderne" og endda "Radiserne", men valget faldt på Peanuts.

Black Ghosts/Peanuts 1965: Knud Erik Pedersen, Robert Pejtersen, Thorkil Bang, Jørgen Alstrup, Phillip Bjerregaard

Så var de klar til at drage ud og indtage spillestederne, men der var bare den hage ved det, at ingen af dem var gamle nok til at køre bil, så de allierede sig med vognmand Silliam Jensen i Hørdum.

For at der skulle komme rigtig gang i det, inviterede Anna Pejtersen en impresario fra Ringkøbing til at kigge forbi Esso-tanken. Men inden han skulle ud i værkstedet for at høre drengenes musik, fik Anna Pejtersen ham "lokket" ind i sit køkken til smørrebrød, øl og snaps. Efter et sådant traktement krævede det kun et kort kig ud i værkstedet og så var den bookingaftale i hus.

Så gik det rundt i det meste af Jylland på kroer og hoteller i haller og til byfester, men de havde dog nogle faste lokale "baser" som Dyrehaven i Vilsund hos Carl Nøhr, Fæggesund

Færgetro og Hotel Phønix. Som en sjov ting kan nævnes, at de spillede præludeum og postludeum ved en ungdomsgudstjeneste den 31. marts 1971 i Hørdum Kirke. Et besøg i Thyboforeningen i København blev det også til.

Der har gennem tiden været en del udskiftninger i gruppen og en del rokeringer på instrumenteringen, men i det følgende er personer, instrumenter og årstal gengivet så nøjagtigt, som det har kunnet spores.

Den oprindelige besætning holdt sig uændret til 1972 da Knud Erik Pedersen kom med i Okay-Kvartetten, og Robert Pejtersen skulle på tolderskole i København. De fortsatte som kvartet, Jan Elgård kom med som ny guitarist, Thorkil Bang fortsatte med at synge for, men overtog samtidig basguitaren fra Jørgen Alstrup, der så skiftede til orgel. I 1973 blev Phillip Bjerregård udskiftet med Jørgen Nørgård, det giver følgende besætning:

<i>Thorkil Bang</i>	<i>sang, basguitar</i>
<i>Jørgen Alstrup</i>	<i>orgel</i>
<i>Jan Elgård</i>	<i>guitar</i>
<i>Jørgen Nørgård</i>	<i>trommer</i>

Peanuts 1973 Jørgen Nørgård, Jan Elgård, Thorkil Bang, Jørgen Alstrup

Før sommerferien i 1974 blev gruppen opløst, da Jan Elgård gik ud, og Jørgen Alstrup skulle ind som soldat. I sommerferien 1974 begyndte Jørgen Nørgård, Leif Pinholt og Børge Pedersen at øve sammen på Hørdum station. Så kom Thorkil og senere også Jørgen og sagde, at de da ikke kunne begynde uden dem.

Så de nye Peanuts så sådan efter sommerferien 1974:

Jørgen Nørgård	trommer
Leif Pinholt	guitar
Børge Pedersen	bas
Thorkil Bang	sang
Jørgen Alstrup	orgel

Peanuts 1975: Bagerst: Jørgen Alstrup, Leif Pinholt. Forrest: Jørgen Nørgård, Børge Pedersen, Thorkil Bang

Den første optræden med de nye Peanuts efter sommerferien i 1974 var på Flyvestation Aalborg. I 1976 tegnede de en såkaldt solokontrakt med Verner Schyttes ret nye "Musikcenteret", og af gamle annoncer kan man se, at de kom over det meste af Jylland og så fine steder som "Tropicana" og "La cabana". Lokalt spillede de meget på Morup Mølle Kro, Møllekroen i Hurup og på Hotel Phønix i Thisted. Man udvidede repertoiret, så det også passede til de store halballer, der var in dengang. Deres musikstil var dansevenlig musik, som de selv kaldte "hyggerock".

Peanuts var en af de grupper, der klarede sig godt i konkurrence med diskotekerne. Thorkil Bang:

"Skal man tage kampen op med diskotekerne, må man køre på kontakten til publikum, for

den kan pladerne ikke give. De har ingen udstråling. Man skal heller ikke være bange for at spille det, folk beder om. Vi morer os også, selv når vi f.eks. på opfordring spiller "Ensom dame 40 år"

M.S.S.

(møj stur spettacolo)

i Laden, på
Morup Mølle Kro
- hvor

Penutser

giver opvisning i trommehindegymnasuk
onsdag den 18. maj kl. 21 - 01

»LADEN« på Morup Mølle Kro
- stedet hvor ungdommen mødes!

Leif Pinholt:

"Det vigtigste er at arbejde for en ordentlig stemning, hvor folk morer sig og har det godt. Det er vigtigere end perfekt udstyr."

Så meldte sig ønsket om at indspille plader og de kontaktede Klaus Strand Holm fra Klaus & Servants, og de fik tid i hans studie Key-Sound i Præstø den 26/27 marts 1978. Det blev til singlen "Rock 'n' roll hed musikken/ Jeg kommer tidligt Jeanette", for den nette sum af 4000 kr., men så fik de da også råbåndet med sig hjem.

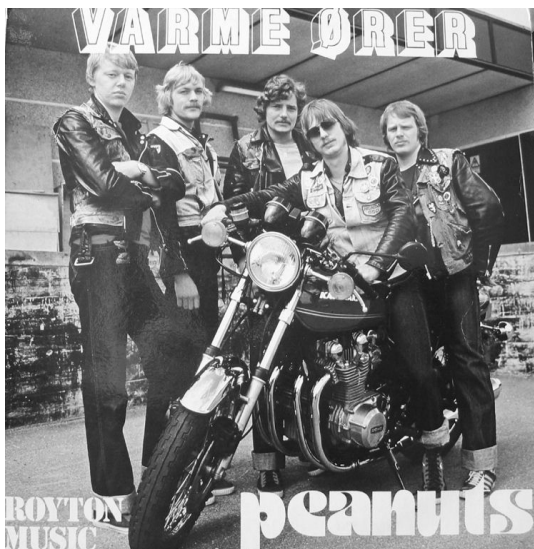
P

Den udkom dog ikke før sidst på sommeren i 1978, da de først skulle finde nogen, der ville udgive den. Det blev selskabet RECA, og den blev endda præsenteret tre gange på DR i "Dansktoppen".

Efterfølgende skete der igen udskiftninger i gruppen. Børge Pedersen blev afløst af Finn Birger Christensen, og Robert Pejtersen blev afløst af Flemming Pedersen.

Så mente de, at det var på tide med endnu en plade, så stadig mærkede af nytårsaften drog de den 1. jan. 1979 kl.12,00 af sted mod Præstø, men selv om "Olga", deres Mercedes 406 turbus, var i topform, ville vejret det anderledes, så det tog 26 timer, inkl. en overnatning i Odense, at nå frem til det sydsjællandske. Efter 2 dage i studiet var singlen "Rock 'n' roll party/Elske og slås" i kassen med tekst og musik af Gregers Schmidt og Viggo Happel, og igen stod de selv for produktionen. Deres trængsler med transporten var ikke ovre endnu, idet de måtte tilbringe 10 timer på færgen, der på grund af tekniske problemer ikke kunne komme til land.

De havde dog ikke helt mistet modet på at køre til Præstø, så om sommeren 1978 drog de derover igen, denne gang for at lave numre til deres debut-LP. Besætningen var her som også på den anden single følgende:

Leif Pinholt (single), Finn Birger Christensen (bas), Flemming Pedersen (keyboard), Thorkil Bang (sang), Jørgen Nørgård (trommer).

LP'en "Varme ører" og bestod af ene danske ting, 12 numre, hvoraf de 4 var numrene fra singlerne. Den blev af fagfolk kaldt "noget helt nyt og spændende inden for dansk musikliv". Der gik da heller ikke mere end to dage, før selskabet ROYTON henvendte sig og der blev skrevet kontrakt om udgivelsen, der fandt sted ca. 1 okt. 1979.

Pladen blev spillet en del i radioen, og det gav dem ekstra mange engagementer. De besluttede at smede mens jernet er varmt, så om sommeren 1980 tog de igen til studiet i Præstø. Det blev til LP'en "Rock i min gyngestol", med 13 numre, igen udelukkende danske sange, men denne gang lidt "hjemmelavet", idet Kurt Gaardsdal, der var kommet med på keyboard i stedet for Flemming Pedersen, havde skrevet tekst til 3 af melodierne. LP'en udkom på mærket QUEEN i februar 1981.

I juli 1981 udtræder Thorkil Bang af gruppen og optrådte herefter solo og sanger i Boose Band. Ca. samtidig bliver Kurt Gaardsdal udskiftet med Gerhard Mark på keyboard.

Peanuts 1981: Øverst: Gerhard Mark, Leif Pinholt. Nederst: Jørgen Nørgård, Thorkil Bang, Finn Birger Christensen.

Gerhard Mark bliver igen i 1982 erstattet af Finn Borre Andersen, og i løbet af 1982 stoppede gruppen helt. Gerhard Mark spillede derefter i en del år som solist både i Danmark og i Norge og var senere med til at starte gruppen "Tonight". Finn Borre Andersen og Leif Pinholt kom med i det genopståede Midnight.

I forbindelse med at Thorkil flyttede tilbage

til Thy, genopstod Peanuts i 2003 med henblik på at optræde ca. 1 gang om året. Besætningen er Thorkil Bang, Leif Pinholt, Finn Birger Christensen, Robert Pejtersen og Jørgen Nørgaard. Det har indtil nu resulteret i 2 x optræden til Thy Træf, musikertræf ved Koldby Byfest, en privatfest i Agger, en firma-julefrokost i Aalborg samt en foreningsfest i Hurup Hallen.

POJO

Blev dannet i 1965 af:

<i>Per Andersen</i>	<i>bas, sang</i>
<i>Ove Kanstrup</i>	<i>guitar, sang</i>
<i>James Bianco</i>	<i>orgel, sang</i>
<i>Ole Kvist</i>	<i>trommer, sang</i>

Navnet blev til ved simpelthen at sætte deres forbogstaver sammen.

Ove nåede ikke at være med så længe, idet han, som bager, flyttede til Frederikssund i 1967. Gruppen fortsatte som trio, indtil Per i 1968 kom med i Robert Christensens Okay.

POJO 1968: Øverst: Mogens Vestergård, Per Bredahl. Nederst: Ole Kvist, Ejvind Schuster

Ole Kvist finder en ny besætning og fortsætter med navnet POJO:

<i>Ole Kvist</i>	<i>trommer og sang</i>
<i>Per Bredal</i>	<i>bas</i>
<i>Ejvind Schuster</i>	<i>orgel</i>
<i>Mogens Vestergård</i>	<i>rytmeguitar</i>

I 1969 kommer René Nørskov fra det opløste Thyfonerne. Han kommer med på saxofon og gruppen fortsætter som kvintet til 1971, hvor gruppen opløses. Ole Kvist, Per Bredal og René Nørskov vil leve af musikken og danner sammen med Christian Therkildsen gruppen Four Danes.

Power Pub Tumulteband

Startet i 1980 med uændret besætning fra det såkaldte Musikministeriet II:

<i>Hans Ravn</i>	<i>single</i>
<i>Ole Mygind</i>	<i>keyboard</i>
<i>Alex Degn</i>	<i>trommer</i>
<i>Per Bredahl</i>	<i>bas</i>
<i>Ole Lindskov</i>	<i>sang</i>

Stilen ændredes til noget helt andet, det man dengang kaldte gymnasierock. Orkesteret forlod balstederne og spillede i stedet på masser af skoler og gymnasier, og det gjorde, at repertoiret blev noget helt andet, nemlig hård rock og blues.

Navnet ”Power Pub Tomulterband” var lidt specielt. Power fordi der var drøn på, Pub fordi der kunne de godt tænke sig at være og Tomulterband pga. alt det der var sket. Det blev et velspillende band, hvor de gik meget op i at spille svære melodier. Gruppen blev udvidet med en utrolig dygtig guitarist, der hed Charlie Poulsen (ikke at forveksle med Niels (Charlie) Just Poulsen) fra Nykøbing, han og Hans Ravn supplerede hinanden fantastisk godt.

De ville også prøve med endnu en plade, så de besøgte ”Stuk-Ranch”, som Palle Juhl’s nye selskab hed, en stor 4-længet gård med et af Danmarks største studier.

Ole havde skrevet en tekst til et Fleetwood Mac hit, hvor teksten handlede meget om de krisetider, der også var dengang, den kom til at hedde

R

”Fuld stop”. LP’en blev produceret af Niels P, men kom aldrig ud.

Det kørte for fuld tryk indtil slutningen af 1980, da gik Per Bredahl og Alex Degn ud, de var kørt træet af gymnasierne og den intense indøvning af nye numre. Se endvidere under Orango-Tango.

River Ramblers, The

Udsprung af gruppen The Lollipops, hvor bl.a. Hugo Larsen og Poul Jørgen Holm var med. En aften, de spillede i Boddum Forsamlingshus, var Erik Thøgersen, der havde fået sin musikuddannelse i FDF i Nykøbing Mors, blandt gæsterne, og han fik lov at komme op på scenen og spille med i et nummer.

Senere kom Hugo og Poul Jørgen hen til VW-forhandler Knud Poulsen i Hurup, hvor Erik arbejdede. De spurgte, om det var ham, der havde været oppe på scenen og give et nummer. Det måtte Erik jo indrømme, at det var, så de spurgte om han kunne tænke sig at være med i gruppen, og det kunne han da i hvert fald. Han var så med her i kort tid, inden han og Poul Jørgen Holm i 1964 stiftede The River Ramblers, der bestod af:

<i>Tom Vinge Koustrup</i>	<i>trommer</i>
<i>Jens Jørgen Kristensen</i>	<i>piano, orgel</i>
<i>Niels Skov Christensen</i>	<i>guitar</i>
<i>Poul Jørgen Holm</i>	<i>trompet</i>
<i>Erik Thøgersen</i>	<i>basun</i>

The River Ramblers 1964

Repertoiret var swingagtigt og jazzificeret uden dog at være jazz, og der var også lidt latin amerikansk over det.

I 1965 kom Niels Skov Christensen med i The Hot Mixers, og han blev erstattet af Karsten Kristensen. Med den besætning kørte de indtil efteråret 1967, så skulle der lidt ændring til i instrumenteringen, og man søgte gennem annoncering efter en bassist. Valget faldt på Verner Schytte fra Sennels, og kan kom med i stedet for pianisten Jens Jørgen Kristensen. Der skulle også en ny trommeslager til i stedet for Tom V. Koustrup, og det blev såmænd også en fra Sennels, nemlig Lasse Smed. Da kom det til at se sådan ud:

<i>Lasse Smed</i>	<i>trommer</i>
<i>Verner Schytte</i>	<i>basguitar</i>
<i>Karsten Kristensen</i>	<i>guitar</i>
<i>Poul Jørgen Holm</i>	<i>trompet</i>
<i>Erik Thøgersen</i>	<i>basun</i>

River Ramblers 1968: Øverst: Karsten Kristensen. I midten: Verner Schytte, Lars Smed Christensen, Poul Jørgen Holm. Forrest: Erik Thøgersen

Der var gennem årene meget få udskiftninger, hvilket resulterede i, at de kom til at kende hinanden så godt, at hvis man skulle en tone op eller ned, forstod man det mindste vink med guitaren.

Øvelokalet var hjemme hos Erik Thøgersen, og lokalet blev stående, som det var, fuld af instrumenter, så det altid var klar til besøg af musikalske venner.

Erik mente, at deres repertoire var lidt forud for sin tid, de spillede bl.a. en del Roger Whittaker, Sven Ingvars, Rocking Ghosts og Herb Alpert. Det gjorde, at de kunne komme ud for, at publikum simpelt hen ikke forstod den musik, de spillede.

F.eks. spillede de en gang i Klitmøller, og fiskerne forstod overhovedet ikke den form for musik. De ville høre noget helt andet og nu var orkesteret nok ikke så rutineret, så de forsøgte at efterkomme fiskernes ønsker, men det gik slet ikke, så der var piften og tilråb. I pausen diskuterede man så, hvad der kunne gøres, og én mente, at der nok skulle noget mere sang på, og det gjorde man så, men så gik det helt i "fisk", så der lærte de at holde sig til det kendte repertoire.

POP-BAL

Paa opfordring afholdes **pop-bal søndag den 18. ds.** paa Hvidbjerg Kro fra kl. 15—20. Musikken leveres af:

THE RIVER RAMBLES

Medlemskort skal bestilles 3 dage før til tlf. Hvidbjerg 101.

THE RIVER RAMBLES Arrangør:
Tlf. Hurup 463 HVIDBJERG IDRÆTSFORENING
N. B. Biografen spiller kl. 21,00: PIRATENS SORTE SKÆG.

Erik Thøgersen:

"En anden skæg episode er om Lasse Smed, der var en meget omhyggelig trommeslager og meget god til at holde takten, men en aften begyndte Lasse at tabe farten på trommestikkerne. Det blev langsommere og langsommere, og vi så på hverandre: "Hvad i alverden er der i vejen". Så til sidst gik han helt i stå, vi så over på ham, og han stirrede bare stift frem for sig og sagde: "Har i set!". Og så kunne vi godt se, at der midt på dansegulvet stod en aldeles henrivende pige og han udbrød: "Er hun ikke dejlig?"

River Ramblers har aldrig haft en impresario, de har altid selv sørget for at skaffe de arrangementer, de skulle have ved hjælp af foldere og plakater, og noget må det da have virket, for

bl.a. spillede de 1½ år udelukkende forskellige steder på Mors.

Erik har fortalt, at de hurtigt lærte et fif, når de var ude at spille. Det var sådan, at de forskellige orkestre rundt om i forsamlingshusene konkurrerede om det samme publikum, så når der var pause, tog de unge af sted for at finde et nyt sted, hvor der måske var mere gang i den. Men så gjorde River Ramblers det, at de simpelt hen ingen pause holdt før kl. 1, og når de unge kikkede indenfor, så var der jo gang i den, uanset hvornår de kom. Når så klokken blev 1, så var det ligesom for sent at tage andre steder hen, og så blev de til det sluttede.

Deres lysanlæg har også en lidt speciel historie. Pengene var små, så det var noget Erik havde opfundet v.h.a. en grammofonmotor, hvor han satte en stor skive på med forskellige, farvede glas og så en kraftig projektor til at give de skiftende farver ned over orkesteret.

Det mest specielle opgave var, da de skulle spille sammen med Solvej Asmussen, datter af Svend Asmussen. Hun skulle på turné med noget operettemusik, og hendes mor spurgte så The River Ramblers, om de kunne tænke sig at spille til. Det svarede de ja til, uden egentlig at vide, hvad de gik ind til.

Aviscitat: Kalven ser ud til at have det mægtigt rart i selskab med sangerinden Solveig Asmussen og "The River Ramblers". Fra venstre Erik Thøgersen, Verner Schytte, Solveig Asmussen, Poul Jørgen Holm, Lasse Smed og Karsten Christensen

Der opstod selvfølgelig også problemer, f.eks. måtte Verner Skytte, der ikke kunne spille efter noder, have nogle store papskilte med forskellige tegn på, for at fortælle, om det

R

var valsetakt, tango, eller hvad det nu var, de skulle spille næst efter. Hendes mor syntes, det gik helt godt, og hun mente også, hendes datter var helt fantastisk så hun fik sendt roser op på scenen både til datteren og musikerne efter hvert show.

★ Fest ★ Stemning ★ Humør ★

THE RIVER RAMBLERS

(5 mands danseorkester)

og den kendte professionelle operettesangerinde

Solveig Asmussen

spiller og underholder

★ Fest ★ Stemning ★ Humør ★

Den værste oplevelse var en vinter, hvor de havde spillet i Skyum, og det satte i med en frygtelig snestorm, og bilen satte sig uhjælpelig fast i sneen. Så blev en af gruppens medlemmer udstyret med tæpper, jakker, og hvad de ellers havde. Pakket ind i det blev han sendt af sted for at kæmpe sig frem til telefoncentralen i Koldby, hvor han skulle få fat i noget hjælp. Hjælpen så de ikke noget til.

På et tidspunkt ud på natten var der ikke mere benzin på bilen og dermed heller ikke mere varme, men så de kunne ikke blive siddende der resten af natten. De måtte så af sted og i små sko og habitter sled de sig gennem snestormen, indtil de endelig så et hus, hvor der var lys. Det viste sig at være Koldby Brugs, hvor uddeleren Preben Madsen tilfældigvis var ved at ordne noget regnskab midt om natten; men han tog godt imod dem. De fik varm mad, varmt bad og en varm seng at sove i, og de fik et godt solidt morgenmåltid inden de af uddeleren blev kørt til Hørdum. De havde lånt nogle kitler, så der var en del folk i Hørdum, der un-

drede sig over hvad, det var for en flok læger, der kom spadserende gennem Hørdum by.

Erik fortæller at den bedste oplevelse var, når de spillede på Gandrup Kro (de spillede i øvrigt over hele Nordjylland). Her havde de lavet en helt speciel scene til dem, og der var også lidt med chaufføren, Chr. Nielsen fra Bedsted. Normalt var han bare iført striktrøje, men når de skulle spille på Gandrup Kro, var han iført både habit og slips. Mens de spillede, gik han rundt blandt publikum som en anden baron, og så var der altid fuld gang i den fra første tone, til de sluttede ved 2-tiden.

GANDRUP KRO **STORTBAL** I AFTEN KL. 20
MUSIK:
The River Ramblers
Orkestret mange har oplevet - og endnu flere taler om - nu er chancen der igen - og det sker på GANDRUP KRO.
★
GANDRUP SPORTSKLUB

Om påklædningen kan i øvrigt nævnes, at de i starten brugte blå blazere og grå benklæder. Senere gik de over til røde habitter og sorte butterfly syet af Ole Torp i Hurup. Verner og Lasse udtrådte af gruppen i 1969, hvor de startede Lasses Trio.

I 1990 var de genforenet hos Verner Schytte, og alle var de iført de gamle, røde habitter, selv om de fleste ikke kunne knappes.

Gruppen blev opløst i 1971. Fra 1971 til 1973 spillede Erik Thøgersen orgel sammen med den oprindelige trommeslager Tom Vinge Koustrup i duoen Tom & Erik, de spillede i øvrigt til René Nørskovs bryllup. I 1975 var Erik Thøgersen med til at danne gruppen Klør 5.

Rytme Mixers

Stifteren og den eneste gennemgående musiker, Allan Høyer, støder vi på i avisen første gang i 1956 ved en HK-fest, hvor der bl.a. stod: "solotrompetisten Alan Høyer viste sine evner med et par numre, som vakte stort bifald." Han var også med i Polyfons gramfonkonkurrence

på Hotel Aalborg, hvor han nåede semifinalen.

Senere som menig 326938 var han med til at danne et orkester på Flyvestation Aalborg. Han

Flyvestation Aalborg 1956: Den lange i midten, med trompet, er Allan Høyer

begyndte også at undervise ved at køre rundt sin på Vespa Scooter til skoler hvor han samlede hold til at lære trompet- og guitar-spil. En del lokale musikere fra bl.a. The Basemen har fået undervisning af Allan Høyer.

Det er vanskeligt at fastslå helt nøjagtigt hvornår og hvem der har været med. Der var hele tiden én, der fik en kæreste og ikke måtte spille mere, eller én der skulle være soldat eller studere. I det efterfølgende optræder 17 forskellige musikere, men der har sikkert været flere.

Det begyndte i sidste halvdel af halvtresserne med et løst sammensat orkester, der ifølge Alan Højer ikke rigtigt fik noget navn.

Forløber for Rytme Mixers på Klitmøller Kro ca. 1958: Knud Nørgård (bas, vibrafon, trommer), Allan Høyer (bas, trompet), Ernst Ryming (guitar, sang), Svend Sørensen (harmonika), Erik Vigsø (guitar).

Senere dannedes ”Den Gule Trio”, der spillede på Klitmøller Kro om vinteren og i forskellige forsamlingshuse om sommeren.

Den Gule Trio 1958: Allan Høyer, Richard Nielsen, Knud Nørgård

I 1959 begyndte det at tage form, da dannedes Rytme Mixers Trio med:

<i>Svend Sørensen</i>	<i>harmonika</i>
<i>Allan Høyer</i>	<i>trompet</i>
<i>Ernst Ryming</i>	<i>guitar</i>

Rytme Mixers Trio på Klitmøller Kro 1959: Svend Sørensen, Allan Høyer, Ernst Ryming

I 1961 gik Svend Sørensen ud og samtidig udvidede man til Rytme Mixers Kvarteret med:

<i>Knud Nørgård</i>	<i>vibrafon, bas, trommer</i>
<i>Allan Høyer</i>	<i>bas, trompet</i>
<i>Ernst Ryming</i>	<i>guitar, sang</i>
<i>Niels Kristian Jensen</i>	<i>harmonika, basun</i>

R

Rytme Mixers Kvartet 1961: Knud Nørgård, Allan Højer, Ernst Ryming, Niels Kristian Jensen

I 1962 blev Knud Nørgård erstattet af Johannes Kjølner og senere af Svend Nielsen på trommer. Svend Nielsen havde indtil da, sammen med Svend Madsbøl, Tage Østergård og Mads Jørgen Holm, havde haft sit eget orkester. Ernst Ryming blev afløst af Leif Thomsen, så sammensætningen var:

Svend Nielsen	trommer
Leif Thomsen	guitar
Allan Høyer	trompet, bas, guitar
Niels Kristian Jensen	harmonika, bas

Senere i 1962 blev det udvidet til en kvintet, idet Erik Torp kom med på saxofon og basguitar.

Rytme Mixers 1962: Leif Thomsen, Svend Nielsen, Erik Torp, Alan Høyer, Niels Kristian Jensen

Af avisudklip kan man se, at der rigtigt var gang i den i de år. De spillede op til 4 dage

om ugen, og de optrådte med kendte navne som Melody Mixers, Nat Russell, Elga Olga, Grethe Sønck og Blue Boys, foruden at de også spillede nonstop med mange af de andre lokale orkestre. De stod selv for booking og stod også selv for en del af ballerne.

Allan Høyer:

"Dengang købte Niels Kristian en blå folkevognsbuss, som vi brugte, når vi skulle ud at spille. Han, Leif Thomsen og jeg var en uge af sted i den omkring Silkeborg som gårdmusikanter. Der skulle vi have et såkaldt markedspas hos politimesteren. I hvert nyt område skulle den lokale landbetjent se passet, inden vi gik i gang, for at konstatere, at vi ikke var eftersøgt for nogen forbrydelse.

Så spillede vi i baggårdene, og folk kastede mønter ned til os indpakket i papir. Niels Kristian og Leif sov i bilen, men der kunne jeg ikke være, så jeg, store mand, sov i min "lille" Fiat 600. - Vi stillede bilerne lidt uden for byerne og kom så gående med fuld musik som "vandrede gårdmusikanter", det var utroligt skægt. Og når vi kom til et alderdomshjem, var de helt vilde, de her gamle mennesker hang ud ad vinduerne."

Fransk aften...

Sennels Forsamlingshus

lørdag d. 1. april (påskelørdag)

Salen er
pyntet som
et fransk
gadebillede

Musik:
**Le Montmartre
Rytme Mixers Band**

KOM OG OPLEV PARIS I SENNELS

Rytme Mixers var altid med på ideen, hvis der skulle laves en temafest, som f.eks. i Sennels Forsamlingshus, så blev navnet justeret lidt til lejligheden. Var det fransk aften, hed de "Le Montmartre Rytme Mixers Band. Var det en cowboyaften, hed de "The Western Rytme Mixers, og de var også med på twist-bølgen, da den nåede de danske kyster.

I 1963 skete der igen en udskiftning, idet Leif Thomsen og Svend Nielsen gik ud, derefter så det sådan ud:

Allan Høyer	trompet, guitar
Tage "Tex" Langballe	guitar
Leon Odgård	trommer
Niels Kristian Jensen	harmonika, orgel
Erik Torp	saxofon, basguitar

Rytme Mixers 1965 hos Tex i J. P. Jacobsens-gade: Bagerst: Allan Høyer, Niels Chr. Jensen, Erik Torp. Forrest: Leon Odgård, Tage "Tex" Langballe

Allan Høyer:

"Jeg kan huske, vi spillede meget på Sjørring Vold. Når der var pause, skulle vi have kaffe og sådan noget, så var vi dybt nede i kælderen, og så kom Søndergård og gav os en bajer, og det måtte jo ikke forefindes, så vi måtte ikke sige det til nogen, og så skulle vi skynde os op at spille igen, for det var svært at styre folk, når der ikke var musik; i pauserne kom de op at slås, så vi skulle helst spille så meget som muligt."

I 1967 skete den største samtidige udskiftning. Det kunne man læse om i avisen:

TRE UD OG TRE IND I „RYTHME MIXERS”

Poporkestret »Rythme Mixers«, der har hjemme i Thisted, har efterhånden eksisteret i ti år. Orkestret skifter nu så godt som hele besætningen ud, og det vil også gå over til at blive professionelt.

De tre, der holder op er: Niels Chr. Jensen, Tage Langballe og Leon Odgaard, alle Thisted, og den eneste, som fortsætter af den gamle besætning er Allan Høyer, som i sin tid var med til at starte orkestret. De tre ny besætningsmedlemmer er: Poul Sørensen, Bruno Haastrup og Ove Faarbæk, alle Aalborg.

Niels Kristian Jensen dannede, sammen med Tage "Tex" Langballe og Bent Pedersen, orkesteret N. K. Trio

Derefter bestod Rytme Mixere af:

Allan Høyer	trompet, guitar
Poul Sørensen	guitar, bas
Bruno Haastrup	trommer
Ove Faarbæk	keyboard, sang

Der var ifølge Allan Højer ingen stridigheder bag udskiftningen. Det skyldes kun, at de mente, det efterhånden tog for meget af deres tid, og de ønskede ikke at blive professionelle, som det var gruppens mening. Det skulle også være muligt, da ordrebogen for resten af året og det meste af 1968 var tegnet fuld.

I de næste par år spillede de stadig over det meste af landet og med kendte navne som Birgit Lystager, Savage Rose og endda sel-

S

veste statsminister J. O. Krag. I 1968 havde Svend Asmussens datter Solveig turneret med let operettemusik, bl. a. en del sammen

Rytme Mixers 1967: Bruno Haastrup, Allan Høyer, Ove Faarbæk. Forrest: Poul Sørensen

med The River Ramblers. Denne turné blev afsluttet med 2 optrædener på Hotel Phønix i Thisted sammen med Rytme Mixers.

I 1967 spillede de hver fredag på Phønix. De ville godt have en aften mere med, så de opfandt noget, de kaldte "Kavaleraften" torsdag fra 21 til 01, men det blev ikke den helt store succes.

Senere tog Bjørn & OK ideen op, flyttede det til onsdag og kaldte det "enkebal", og som de fleste ved, var det en kæmpesucces i flere årtier.

I 1969 blev den sidste udgave af orkesteret dannet. Poul Sørensen blev erstattet af Jens Villadsen, og Ove Faarbæk kom med i Bjørn & OK. I stedet for ham var både Per Folke og Erik Gam til prøve, og de var så gode at de begge kom med. Så den sidste besætning var:

Allan Høyer	trompet, guitar
Erik Gam	trompet, orgel
Per Folke	basguitar
Bruno Haastrup	trommer
Jens Villadsen	guitar

Allan Høyer:

"Vi spillede alle mulige steder fra ungdomsklubber til alderdomshjem. Det var jo i den der Herb Alpert og James Last tid med blæseinstrumenter, og vi gjorde meget ud af at have et alsidigt repertoire, vi spillede alt fra vals og jazz og til Beatles.

Det der med Erik Gam og Per Folke, det var altså et godt orkester. Vi sluttede i 1971, Per Folke skulle på musikkonservatoriet, så gik det i opløsning, så var der ikke noget, der hed det mere."

Off. dans på Hotel Phønix

NU SKER DET HELT STORE PÅ HOTEL PHØNIX
med

»RYTHME-MIXERS«

Fra og med i aften samt hver torsdag fremover fra kl. 20.30
til kl. 1.00:

»KAVALERAFTEN«

Blandt de »Kavalere«, som kommer inden kl. 10.00 trækkes
der lod om

1 stk. gavekort på en »Angli« skjorte fra Herremagasinet
Monopol, Thisted. (Værdi ca. 50,00 kr.).

Desuden kommer alle damer ind for HALV BILLET-PRIS til
kl. 22.00.

KOM OG VÆR MED FRA STARTEN.

NB.: Ingen dans fredag i denne uge.

OFF. DANS PINSELØRDAG

fra kl. 20.30 til kl. 1.00. Husk bordbestilling i god tid på telf. 863.

Kvartetten

»RYTHME-MIXERS«

Schou's Orkester

Blev startet så langt tilbage, at ingen husker præcist hvornår, men antageligt i 1954-55 omkring Hvidbjerg på Thyholm og hed egentlig i starten Wiboe's Orkester og bestod af:

Robert Wiboe	piano
Holger Schou	harmonika
Børge Møller	violin

De fandt hurtigt ud af, at de ville udvide orkesteret og søgte efter en trommeslager.

Schou's Orkester på Ashøje 1961: Karl Egon Jensen, Preben Foged, Ib Früstück, René Nørskov, Jens Riis, Jørgen Andersen

Karl Egon Jensen:

"Schou ringer til mig, han havde hørt, at jeg havde noget med trommer at gøre, om jeg kunne tænke mig at komme med dem. 1. gang var på Agger Badehotel 5. juledag. Pianisten Robert Wiboe sagde til mig, da vi var på vej til Agger: "Nu vil det vise sig, om vi kan bruge dig, og om du kan bruge os, hvis vi harmonerer sammen, kan du regne med at være fast med her."

Jeg tænkte, at nu gjaldt det om at vise det, du kan, for de havde en del at bestille. Da vi var færdige sagde Wiboe: "Hva'så, er du tilfreds?" Jeg sagde: "Jeg kan jo ikke være andet." Wiboe: "Det er vi også", og så var det i orden."

Omkring 1956 sker der en større udskiftning i orkesteret. Børge Møller bliver erstattet af Jens Chr. Riis, Robert Wiboe udgår og bliver erstattet af Inger Andersen. Holger Schou overtager orkesteret, som så bliver til Schous Orkester.

I 1957 rejser Inger Andersen fra egnen for at gå på højskole og starter i 1958 på Musikonservatoriet i Århus, og hendes bror Jørgen Andersen overtager, efter endt militærtjeneste, pladsen ved pianoet. Jørgen Andersen hav-

de inden sin militærtid spillet i en trio med August Høe Knudsen og dennes søn Bent. Sammensætningen i Schou's Orkester fra 1958:

<i>Holger Schou</i>	<i>harmonika</i>
<i>Jørgen Andersen</i>	<i>piano</i>
<i>Karl Egon Jensen</i>	<i>trommer</i>
<i>Jens Chr. Riis</i>	<i>kontrabas, trompet</i>

Jørgen Andersen:

"Musikken var dansktop og alle de evergreens, der havde overlevet, og en masse folkedans. Alt hvad der hed bal dengang, begyndte med en "fynbo", ellers kunne vi godt pakke sammen og køre hjem. "Trekantet sløjfe" var meget populær og "2-tur". Min far spillede også til dans, og næsten kun turdanse, og dem fik jeg lært."

Orkesteret spillede overalt i Thy og på Mors og rigtig meget på Morup Mølle Kro og ikke mindst pavillonen på Ashøje, hvor det dog kun var om sommeren, da der ikke var indlagt varme.

Holger Schou, Jørgen Andersen og Karl Egon Jensen er de faste medlemmer. Fjerdemanden er lidt skiftende, bl.a. er Richard Nielsen i en periode med på guitar.

S

Omkring 1960 stopper Holger Schou, men orkesteret får lov til fortsat at bruge samme navn. Antallet af medlemmer varierede også lidt. I 1961 var man helt oppe på 6 mand:

<i>Karl Egon Jensen</i>	<i>trommer</i>
<i>Preben Foged</i>	<i>saxofon</i>
<i>Ib Früstück</i>	<i>guitar</i>
<i>René Nørskov</i>	<i>saxofon</i>
<i>Jens Chr. Riis</i>	<i>kontrabas</i>
<i>Jørgen Andersen</i>	<i>piano</i>

Orkesteret fortsatte til 1963. Herefter kommer René Nørskov bl.a. med i Thyfonerne og Jørgen Andersen og Karl Egon Jensen fortsætter i duoen ”Jørgen og Jensen”. De spiller sammen indtil 1971, hvorefter Jørgen Andersen i en lang årrække spiller sammen med en søn.

Sound 73

Erik Sørensen

Dorit Mikkelsen

Knud Erik Nielsen

Jesper Krumhardt

Det hele begyndte med, at Erik Sørensen fik et orgel, og han kom i kontakt med Dorit Mikkelsen. De begyndte så småt at spille og synge lidt sammen derhjemme, og Dorits instrument var noget så eksotisk som en jævningryster med ris. Hurtigt kom de i kontakt med Knud Erik Nielsen på guitar og Jesper Krumhardt på bas, alle fra Vestervig.

Hurtigt fik de Jeppe fra Gettrup med på trommer. Blev som navnet antyder stiftet i 1973. Sidst på året blev trommerne dog overtaget af Ib Kærgård, så besætninger så sådan ud:

<i>Dorit Mikkelsen</i>	<i>sang</i>
<i>Erik Sørensen</i>	<i>keyboard</i>
<i>Knud Erik Nielsen</i>	<i>guitar</i>
<i>Jesper Krumhardt</i>	<i>bas</i>
<i>Ib Kærgård</i>	<i>trommer</i>

De startede i Vestervig Fritidsklub, hvor de også havde øvelokale. I starten var musik anlægget beskedent. Eriks røde keyboard spillede gennem guitarforstærkeren, og sanganlægget var en B&O radio. Allerede sidst i 1973 blev der investeret i bedre anlæg. Der blev købt et Carlsbro sanganlæg med ikke mindre end 5 indgange og på 100 W samt to Eccolite højtalere, for man ville jo gerne have det sidste nye, så langt som pengene rakte.

Jesper Krumhardt:

”Erik og jeg gik på gymnasiet sammen i Thisted og kørte sammen i bus fra Vestervig, og da var vi da tit lige omkring Musikcenteret for lige at tjekke de nye ting.”

Ifølge Dorit spillede de meget musik af ”Tøsedrengene”, og deres lokale idoler var ”Ole & De Andre”.

Ib Kærgård:

”Da jeg startede i Sound 73, var jeg 14 år. I starten boede vi i Vilsund, og min far kørte, når vi skulle øve eller ud at spille. Senere flyttede vi til Hurup, og jeg fik knallert, så gik det nemmere.

Det var jo stort for mig at komme med ud at spille, også at jeg fik lov at komme med ud på gymnasiet og høre Gnags.

Jesper spillede musik på gymnasiets musikli-

nie, og så manglede de en trommeslager og det var til jazz-musik. Så ville han have mig med, og vi kom til at spille til gymnasiefest det meste af natten, og det gik vældig godt. Jeg havde aldrig været ude at spille før, selv om jeg vel fik trommer som 12-årig.

Det var mit første orkester, og hvis vi ser tilbage på det, var det en fantastisk tid, da havde vi fans. Det, vi spillede, var for de unge, men vel nok ikke pigtråd.”

De spillede meget på Turistgården i Agger (dengang kaldet ”æ farm”), og selv dengang kom de en del omkring og spillede også uden for Thy, bl.a. en del i Skive og Salling. Det sidste år havde Erik fået kørekort, og de fik en Ford Transit, hvor alle 5 sad foran.

Ib Kærgård:

”Og vi skulle være i fagforening for at spille gennem Musikcenteret, så det kom jeg allerede som 14-årig. Verner skaffede os 10 jobs i Skive, så vi kunne få betalt vores sanganlæg. Vi fik vel 1800 kr. pr. job til deling.”

Der var ikke meget udskiftning i gruppen. Dog blev Ib Kærgård i 1976 udskiftet med Ole Kvist. Gruppen stoppede helt i 1978.

Ib spillede fra 1976-79 sammen med Kuno Frost fast hver aften i 4 timer hele sommeren underholdningsmusik for spisegæster på Hotel Hanstholm, noget som Kuno i øvrigt fortsatte med i 12-14 år med forskellige trommeslagere, bl.a. Torben Andersen.

Sound 73 til musikfestival i Sjørringhallen 1978: Jesper Krumhardt, Ole Kvist, Knud Erik Nielsen, Dorit Mikkelsen, Erik Sørensen.

I 1979 kom Ib med i Midnight, og her kom også Dorit med i 1982. Jesper begyndte at læse musik i Aalborg.

Jesper Krumhardt:

”Da jeg begyndte at læse musik i Aalborg, spillede jeg først med ”Wipe Out” i 5 år, derefter en del år med ”Freedom” fra Brønderslev. Den tidligere forsanger fra ”Wipe Out” var nu kommet med i gruppen ”Magic” fra Frederikshavn, og de ville gerne have mig med, men jeg trak det ud, indtil jeg en lørdag nat gik ene og pakkede vores grej ned, fordi én havde fået for meget at drikke og en anden havde fundet en pige, og jeg havde en meget sur halinspektør efter mig.

Da ville skæbnen, at de søndag morgen igen ringede fra ”Magic”, og nu var jeg moden. Men der var en hage ved det. De havde allerede en bassist, så jeg skulle spille keyboard. Så allerede søndag eftermiddag flyttede jeg til Frederikshavn og skulle lære deres 45 numre og allerede med ud at spille om fredagen, men det gik da nogenlunde.

Sound 73 har da skabt grobund for, at jeg har interesseret mig for lyd. Jeg spillede og lavede lyd i ”Magic”, senere lavede jeg lyd for gruppen ”Bulls Eye” og har levet af lyd lige siden. Efter en TV mæssig lyd opvækst gennem 8 år på Nordisk Film, har jeg nu et professionelt erhverv som lydmand på TV-3 sporten.”

Spoons, The

Opstod i Thisted omkring 1963 med udgangspunkt i Thisted Fritidsklub. Det bestod af:

Ole Preen trommer
 Carl Esben Bagger sang
 Niels Just Poulsen bas
 Ove Kanstrup singleguitar
 Per Andersen rytmeguitar (12-strengt)

The Spoons 1963: Carl Esben Bagger, Per Andersen og lidt af Ove Kanstrup

Ole Preen

I hvert fald Carl Esben Bagger havde ikke musikaliteten fra fremmede, idet hans far Axel gennem mange år havde spillet til stumfilmene i Palæ Teateret. Når de unge var samlet skete det at de fik ham til at spille og man mestrede endda både Beatles og Animals.

De spillede en del i Thisted Ungdomsklub, men når de skulle længere omkring, måtte de i starten lade sig transportere i, hvad der lige var til rådighed. Engang foregik det i en grisebil med åbent lad, det varede et stykke tid, før griselugten forsvandt fra udstyret. Senere fik de en spillebus, der blev kaldt "Slambert".

I 1965 deltog de i en amatørkonkurrence i forbindelse med byfesten i Thisted.

I avisen kunne man bl.a. læse:

Pigtråd og klassisk

Der var ni deltagende hold i amatørkonkurrencen på Hotel Aalborg i Thisted

Der var rav i den lørdag aften på Hotel Aalborg, da semifinalerne i amatørkonkurrencen i forbindelse med byfesten skulle afvikles. Et ungdommeligt publikum fyldte i dagens anledning salen.

Der var tilmeldt 9 hold, der repræsenterede næsten alle musikens afskygninger, og spillede lige fra pigtråd til klassisk. The Spoons kom på scenen på rigtig pigtrådsmaner og vakte jubel hos det unge publikum, da de lukkede op for strømmen. Pigtrådsorkestret består af fem unge mennesker, der alle gik til opgaven med smittende humor. Carl Esben Bagger er sanger og leder af orkestret, Ove Kanstrup spiller single-guitar, Per Andersen rytme, Niels Poulsen bas og Per Preen slog trommer på livet løs. The Spoons lagde ud med Beach Boy-melodien »Barbara Ann« og »Sleep little Girl«.

Konferencier Erik Farmann kunne kåre aftenens vindere, The Spoons, der gik videre til finalen sammen med bl.a. en kun 12-årig Hans Ravn.

Per Andersen:

"Jeg kan huske de par år, vi havde det sjovt med det, så sagde Carl Esben til mig engang:

"Jeg kan ikke forstå, du står og slår på sådan en rytmeguitar, du skal da spille bas". Det benægtede jeg, men han fik ret. Det kom jeg til og har gjort det lige siden."

Gruppen blev opløst i 1965, hvor Ove Kanstrup og Per Andersen er med til at danne gruppen POJO.

Stjernekvartetten

Blev dannet i 1962 af en blandet flok fra Thy og Hannæs:

<i>Anders Christoffersen</i>	<i>trommer</i>
<i>Lisbeth Nielsen</i>	<i>guitar, sang</i>
<i>Kaj Jacobsen</i>	<i>harmonika</i>
<i>Jens Skårup</i>	<i>saxofon, violin</i>

Stjernekvartetten 1962: Anders Christoffersen, Lisbeth Nielsen, Kaj Jacobsen, Jens Skårup

Desuden deltog Jens Skårups dengang kun 11-årige søn Karl enkelte gange, han var allerede dengang ret ferm til at spille trompet.

Anders Christoffersen:

"Vi øvede for det meste rundt omkring ved de forskellige. En gang, medens jeg var i Kjellstrup, kørte jeg hjem til Lønnerup og lånte deres traktor. Med den store kasse med trommer kørte jeg til Vesløs skole, hvor vi så øvede, og så samme vej tilbage igen. Og jeg kan huske, at lige præcis den aften var de andre ikke særlig oplagte, så jeg fik ikke så meget ud af mine anstrengelser.

Vi spillede datidens slagere, kan man sige, og vi spillede mest lokalt på steder som Buldbjerg-hjemmet, Frøstrup og Østerild Kro, men

da også lidt længere væk som Vang Forsamlingshus, Fosdalen, Vorupør Badehotel og Thisted Sejlklub. Det var som regel Kaj's far, der kørte med os rundt til spillestederne."

Anders Christoffersen var med sidste gang den 27. dec. 1964, hvorefter gruppen ifølge Kaj Jacobsen blev opløst. Kaj var ved enkelte lejligheder med som afløser i Lasses Trio.

Anders kom fra sommeren 1965 fast med i Hot Mixers.

Thyfonerne

Dannet i 1962 i fritidsklubben i Vestervig, de bestod i starten af:

<i>Lars Raadal</i>	<i>sang og rytmeguitar</i>
<i>Steen Nielsen</i>	<i>rytmeguitar</i>
<i>Karl Nielsen</i>	<i>trompet</i>
<i>Ole Korsgård</i>	<i>saxofon, harmonika</i>
<i>John Steffensen</i>	<i>trommer</i>

Karl Nielsen var kun med i starten i fritidsklubben og udgik senere i 1962

Hvad skulle orkesteret så hedde? Når et af forbillederne var Johnny & The Hurricanes (Orkanerne), var det måske nærliggende, at blive i det meteorologiske og samtidig fortælle, hvor man kommer fra.

Lars Raadal:

"Vi var inde på, at det kunne hedde "Rabald", men det var for slagfærdig. Det skulle have noget med Thy at gøre, og det skulle være frisk, så foreslog lederen af klubben, Jørgen Grønkjær, navnet Thyfonerne og det blev vedtaget. Vi spillede ½ år kun i klubben, men blev så enige om at komme ud og prøve kræfter i forsamlingshusene.

Der var jo Rytme Mixers og Okay, og de kunne jo tjene en masse penge, så mente vi, at det ku'vi også. Første sted, vi skulle spille var i Flade Forsamlingshus. Der var selvfølgelig nerver på, men det gik vældig godt."

Der blev øvet i Vestervig hos manufakturhandler Vagn Nielsen (Steen og Karl's far) under gode forhold mellem alle tøjstativerne.

HOTEL »HURUP« - HOTEL »HURUP« - HOTEL »HURUP« - HOTEL »HURUP«

thyfonerne

(KENDT OVER HELE NORDJYLLAND)

spiller op til

off. **3-KRONERS-BAL** paa Hotel Hurup
D. 6. DECEMBER (juleudstillingssøndagen) KL. 20-1.

Bordbestilling, tlf. Hurup 484.

Har De smagt vor gode
oksekedsuppe?

Husk vor lækre smørre-
brød!

Thyfoner kvintet 1964: Bagerst: Erik Vittrup, Lars Rådahl. I midten: René Nørskov, Ole Korsgård. Forrest: Steen Nielsen.

Lars Raadal:

"Men 2 rytmeguitarer duede ikke i længden, så Steen gik med til at købe en basguitar. Der var ingen, der gavde, lært hvordan man skulle "slå en bas", men vi fandt ud af at han kunne slå en boggie-woggie hele tiden, så måtte han få det til at passe på bedste måde, så det gik."

De havde altid rimeligt godt udstyr. I starten havde de en Gretch forstærker til 3 guitarer og mikrofoner, men hjemmelavede kabinetter med 3 højtalere. Højtalerne sprang for øvrigt i luften en aften, da det blev sat direkte i et lysstik, så resten af den aften var de lidt hæmmede. I 1966 var det kommet til at gå så godt, at de kunne investere hele 68.000 kr. i udstyr hos Aage Jensens Musikhus.

I 1963 blev trommeslageren John Steffensen udskiftet med Erik "Nulle" Vittrup

I 1964 blev det igen udvidet til en kvintet med René Nørskov, der trods sin unge alder allerede havde en lang karriere bag sig. Han havde købt en saxofon for sine konfirmationspenge og fik da sit første job som "morgenmusiker".

I 1961 kom han med i Scous Orkester, og i begyndelsen af 1963 kom han med i det halvprofessionelle Latiner Kvartetten, det var Svend Krog (hammondorgel og klaver), Thyge Diensen, senere kendt fra radio og TV (bas), Poul Jørgensen, tidligere Okay (trommer) og René Nørskov (sax). De spillede til bal overalt i Nordvestjylland og havde også flere længere arrangementer i Norge.

Senere i 1964 udgår Ole Korsgård og i slutningen af året gik Steen Nielsen ud, og så stod de og manglede en basist.

Erik "Nulle" Vittrup:

"Dem jeg tidligere havde spillet med, havde ikke lyst til at køre så langt, men så kendte jeg Jørn Bundgård Andersen på Tingstrupvej. Ham kørte jeg ud til og sagde, at hvis du vil med i orkesteret, så er det nu, men det koster en del til instrumenter osv. Han var 3 år yngre end os, men han sagde, det er i orden Nulle, jeg ta'r med, men hvordan skaffer jeg pengene. Det snakkede jeg så med hans far om, og sådan blev det."

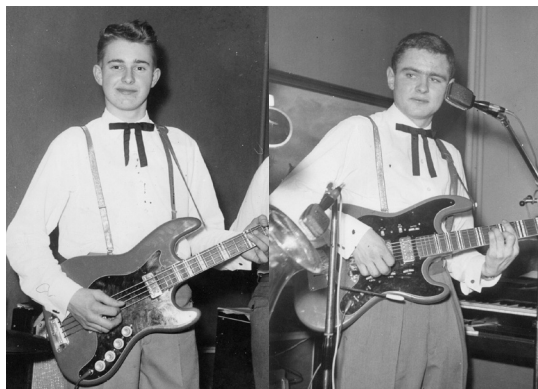
Jørn Bundgård Andersen:

"Det var overvældende at komme med, det var jo nogle garvede gutter. Jeg husker tydeligt første gang, vi øvede, det var hos Lars. Lars lagde hårdt ud med: "Jeg vil lige vise dig vores stil", det var med nummeret "Bee bop a lula" og så var jeg bare solgt. Jeg kunne 5½ akkord på rytmeguitar, og så sagde de at jeg skulle spille bas. Min tommelfinger tog faktisk skade af det, men jeg kom efter det og blev kastet ud i det allerede i weekenden, hvor vi skulle spille i

Ashøje Pavillonen. Jeg protesterede og sagde, at jeg kun kunne 2 numre, men Lars sagde, at det også var nok."

Efter disse udskiftninger så gruppen i 1965 sådan ud:

Lars Raadal	sang og rytmeguitar
Jørn B. Andersen	basguitar
Erik "Nulle" Vittrup	trommer
René Nørskov	saxofon

Jørn B. Andersen Lars Rådahl

Erik "Nulle" Vittrup René Nørskov

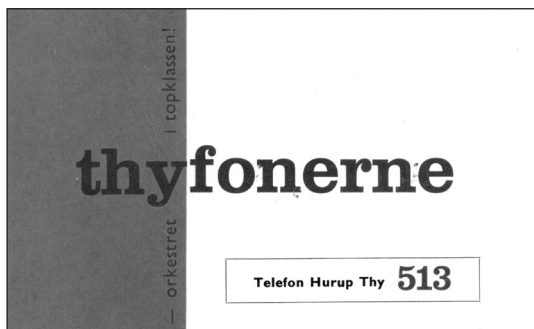
Da kom der rigtig gang i det. Var der få spillejobs, var de aldrig rådvilde

René Nørskov:

"Vi tog selv et initiativ, vi havde jo ikke ret meget at spille. På det tidspunkt var Ole Korsgårds far formand i Vestervig Idrætsforening, så vi skulle selvfølgelig spille til bal der og på Ashøje, der var samlingsstedet dengang. Men det var jo ikke så tit, så vi blev enige om, at vi

var nødt til at gøre lidt for at få flere jobs.

Jeg var lige kommet i lære som typograf på Thylands Avis, så efter fyraften fik jeg lavet nogle små fankort, dem udsendte vi til alle idrætsforeninger i Nordjylland. Vi fik 1 arrangement i Hallund Forsamlingshus ud af 100 kort, men det var med stor succes, så derfra bredte det sig som ringe i vandet."

Så var der kommet så meget gang i det, at det blev nødvendigt med én til at styre datoer og jobs for gruppen, og det blev René's far.

Hother Nørskov:

"Så kom de en dag og spurgte, om jeg ville modtage bestillinger, hvis de betalte oprettelsen af en telefon, så vi fik tlf. nr. 513. Den blev flittigt benyttet, f.eks. i 1966 var der kun 4 ledige lørdage og det var fra Hallund og Dronninglund til Sønderjylland, Klinkeby, Rødby og Rødding.

Så kom vi i tanker om, at vi skulle lave noget vi kaldte pop-bal på Hotel Hurup sammen med ejeren Anders Møller, det gik udmærket. Det var alkoholfrit, så forældrene kunne trygt sende deres børn af sted. Det var søndag fra 15 til 20, og det kostede 3 kr. i entré, som blev delt med ejeren. Der var som regel 3-400 unge hver gang, og de kom langvejs fra.

Vi var de første, der startede med det, men når noget går godt, er der også andre, der vil være med, så efterhånden var der pop-bal både her og der hver og hver anden søndag, så gik fidusen lidt af det, så vi stoppede igen."

I 1965 opstod ønsket om at få lavet nogle optagelser af deres musik og måske en plade.

Svend Erik forsøger at lære Nulle nogle guitarakkorder.

René Nørskov:

"Vi kunne godt tænke os at få noget optaget på bånd, men båndoptagere var jo ikke hvermandseje, men vi havde hørt, at der var et studie på Mors hos én der hed Jack Fridthjof. Vi spurgte, om ikke han ku' bruge os, vi mente jo, vi var så fantastisk gode, at det måtte han absolut kunne.

Jack spurgte, om vi selv havde skrevet noget. Det havde vi godt nok ikke, men vi skulle finde på noget, som andre ikke lavede, så han spillede nogle jungletrommer for os, men det mente vi ikke vi kunne bruge, vi havde jo næsten aldrig været uden for Sydthy, men så fandt vi på at lave en gammel melodi "Blue moon", lidt om i stilen med noget mol og mellemspil."

Den kom til at hedde "Desert walk" og kom med på en LP med en lang række ukendte grupper på BRLP 2001, hvor overskuddet skulle gå til børnehjælpsorganisationen FAO.

Derefter lavede de nogle prøveindspilninger på bånd, som de fik med hjem. De lavede også en prøveplade, en direkte skåret lakplade, som Jack kunne lave i studiet. Den indeholdt bl.a. "Dina" og findes altså kun i 1 eksemplar.

Deres stil og instrumentering var ikke som de andre, de var mest til musik, der svingede lidt, men de var også med på det nye. Under et besøg i København i 1967 hørte de Scarlets og Melvis på "Star Club". Den nye dans var jo "Shake", så det skulle de have med til Thy. Det tog et nummer med hjem, de vidste ikke hvad det hed, så de kaldte det bare "Melvis shake". Men i 1967 skete der også

andre ting, der skulle ændre stilen og lyden.

René Nørskov:

"I 1967 ændredes lyden. Lars Raadahl gik ud, men vi vidste, at der i Thisted gik en af de bedste guitarister, der ku' drives op, nemlig Mads Hove Jeppesen, og han kunne spille som Hank B. Marvin, Chet Atkins og alle de store kanoner, og han havde sagt ja til at være med. Da Lars gik ud, manglede vi en sanger, men vi vidste også, at der i Thisted gik én, der sagde spar to til det hele, nemlig én som Mads havde spillet sammen med i Mats, nemlig Svend Erik Sørensen."

Svend Erik Sørensen:

"Ja, men de andre ku' også en masse, og jeg må sige, at da jeg blev spurgt, var jeg lidt skeptisk. Jeg plejede jo at synge lidt mere vild musik, men jeg blev virkelig positiv overrasket, for det var et fantastisk orkester. Jeg lærte en masse og blev mere alsidig i min musiksmag."

Så i 1967 så gruppen sådan ud:

Mads Hove Jeppesen	singleguitar
Jørn B. Andersen	basguitar
Svend Erik Sørensen	sang
René Nørskov	saxofon
Erik "Nulle" Vittrup	trommer

René Nørskov:

"Vi udviklede den flerstemmige sang bl.a.

Thyfonerne 1968: Erik Vittrup, Mads Hove Jeppesen, René Nørskov, Svend Erik Sørensen, Jørn B. Andersen.

i numre som "This Boy" og "Connonfields", sidstnævnte spillede vi, længe før Creedence hittede med den i Danmark, det var vi ret stolte af."

De havde faktisk 2 kendingsmelodier, dels spillede de en forrygende udgave af "When the saints", hvor gruppens medlemmer blev præsenteret, og så sluttede de altid af med de uforglemmelige ord: "Mine damer og herrer, med vores kendingsmelodi "Mack the knife" siger vi, Thyfonerne godnat og tak for i aften og kom godt hjem. Vi håber at vi har moret dem, de har i hvert fald moret os."

Gruppen blev opløst i 1969, men var samlet i 1987 til et godt gammeldags asfaltbal i Hurup.

Tigers, The

Gruppen The Tigers blev dannet i 1960-61 og som flere andre orkestre opstod den omkring Thisted Fritidsklub på Kirkegårdsvej 11. Lederne Knud Nielsen og Andreas Pedersen gjorde et stort stykke arbejde for de unge mennesker med bordtennis, hvor de vist endda fik en danmarksmester, med skuespil og ikke mindst musik. Selv om Svend Erik dengang var meget genert og helst ville stå med ryggen til publikum, når

The Tigers 1961: Erik "Nulle" Vittrup, Svend Erik "Svensker" Sørensen, Tage "Tex" Langballe

Musikken leveres af
»The Tigers«
Thisted - Telefon 643

han spillede, havde han dog indøvet nogle numre, bl.a. et nummer med Fabian, der hed Tiger. Det skulle så være derfra, de fik navnet.

The Tigers bestod først af:

Tage Langballe	rytmeguitar og sang
Svend Erik Sørensen	singleguitar
Erik Vittrup	trommer

Senere blev orkesteret udvidet med Hugo på saxofon

The Tigers 1962: Erik Vittrup, Svend Erik Sørensen, Tage Langballe, Hugo ??

Deres musik var især inspireret af Cliff og The Shadows. De havde udmærkede instrumenter, men i begyndelsen havde de kun en lille hjemmebygget forstærker, der ikke var helt lovligt afskærmet, så en aften havde den nær taget livet af Tage. Når de skulle ud at spille, skulle der jo være stil over det, så de spenderede en for dem større formue i jakkesæt hos Sørensens Herremagasin.

Svend Erik:

"Det var lidt pigtrådsagtig, men også lidt almindelig dansemusik. Jeg skulle forestille at spille lidt singleguitar, det var jeg ikke særlig god til, men synge var jeg god nok til, så det gik jo."

V

Orkesteret eksisterede kun i et par år. På et tidspunkt i 1962 var Fritidsklubben med til at arrangere et stort såkaldt alliancestævne på Hotel Aalborg, hvor klubbens husorkester The Tigers skulle spille. På trods af ovennævnte beskedne anlæg må der have været godt gang i den, for i avisen stod:

"Særlig begejstring var der for orkestrene, når de spillede de moderne rytmer med en kraft så stor, at Hotel Aalborg rystede i sin grundvold."

Blandt tilhørerne var bl.a. Mads Hove Jeppesen, Jens Chr. Sørensen og Bent Pedersen, der også spillede musik i fritidsklubben og puslede med at danne et orkester. De ville gerne have Svend Erik med i det, der blev til The Matadors (Mats).

The Tigers 1962: Erik Vittrup, Svend Erik Sørensen, Tage Langballe, Hugo ??

Efter opløsningen kom Tex med i Rytme Mixers, Svend Erik kom som sagt med i The Matadors og Nulle kom med i Thyfonerne.

I 2005 genopstod navnet Tigers, der består af:

Tage "Tex" Langballe guitar og sang
Søren Ladegård bas
Michael Bertelsen guitar

I 2006 arbejdede de på at lave og udgive en CD, som dog endnu ikke blev færdig, men endnu ikke opgivet. De optræder lejlighedsvis på kroer og til private fester, naturligvis i tigersribede skjorter.

Veston Boys

Startet helt tilbage omkring 1960 af en flok 15-16 årige drenge og de fik tæppefirmaet Veston til at sponsorere nogle visitkort mod at de reklamerede på bagsiden. Så kom ideen til navnet på gruppen, der bestod af:

Knud Jørgen Gregersen guitar, bas, sang
Erland Blaabjerg vibrafon, harmonika
Jens Dahl harmonika
Orla Cederholm saxofon, trompet

Jens og Erland havde forinden spillet lidt sammen bl.a. en aften i Thisted Roklub, hvor betalingen var en pakke smør, som desværre smeltede i lommen, mens de spillede.

Erland Blaabjerg:

"Som 12-årig spillede jeg mundharpe og kunne døgnets melodier. Jeg ønskede mig varmt en harmonika, og en skønne dag kom far hjem med en sæk hvori der var et "skrummel" af en harmonika, "Granesso" hed en. Den var så utæt i bælgene, at der skulle trækkes dobbelt så mange gange som normalt for at få en lyd ud af den.

Jeg fik undervisning hos Poul Jensen, der boede på Vestre Kirkegårdsvej i Thisted. Jeg kom i lære som tømrer/snedker hos K. E. Nørgård, der var musiker og spillede til bal, og det synes jeg var meget spændende."

Veston Boys på Klitmøller Kro: Knud Jørgen Gregersen, Erland Blåbjerg, Jens Dahl, Orla Cederholm

Veston Boys spillede en del på Klitmøller

Kro foruden i de fleste lokale forsamlingshuse. Hverken instrumenteringen eller interessen var til pigtråd, så musikken var tidens danske slagere.

I 1963 skiftede de navn til Dahls Kvartet

Yankies, The

Bestod af:

<i>Chr. Lauersen</i>	<i>singleguitar</i>
<i>Kurt Nielsen</i>	<i>rytmeguitar</i>
<i>Jørgen Søe</i>	<i>bas</i>
<i>Ove Kanstrup</i>	<i>trommer</i>

De startede ca. 1961 samtidig med Matadors i Thisted Ungdomsklub på Kirkegårdsvej. De øvede for det meste i Chr. Lauersens forældres kælder. Foruden at spille i klubben spillede de også i naboklubber og i rokklubben. Ove havde lært at slå på tromme i FDF-orkesteret, men han er jo mest kendt som en dygtig guitarist.

Gruppen stoppede i 1963. Ove kom med i The Spoons, og Chr. Lauersen kom senere med i The Exitings. Det var ham, der indførte, at når de var ude at spille, skulle de altid have en eller anden souvenir med hjem, det varierede fra en træsko til øltøndeender og barstole.

Zona

Gruppen blev startet i 1973 og var:

<i>Birthe Thorup</i>	<i>sang</i>
<i>Chr. Lyhne Andersen</i>	<i>basguitar</i>
<i>Albert Dragsbæk</i>	<i>orgel, sang</i>
<i>Bjarne Jensen</i>	<i>trommer</i>
<i>Erling Sørensen</i>	<i>guitar</i>

Albert Dragsbæk:

"Inden jeg startede på alt det her, spillede jeg harmonika hos Tinne Bunk på "Ritz" og også over-for hos Elly Hyldested på "Torvecafeen". Jeg havde 14 dage hvert sted, og der var musik hver af-ten. Så kom der én, der hed Bjarne Jensen og mente, at vi skulle spille sammen. Han havde spillet lidt trommer sammen med Birthe Thorup fra Klitmøller og Chr. Lyhne Andersen, og så startede vi, og senere kom så Erling med."

Hvorfor ikke ta' på TURISTGAARDEN

BAL

Torsdag kl. 20-1:
Fredag kl. 20-1:
Lørdag kl. 20-1:
Søndag kl. 20-1:

ZONA-
KVARTETTEN

Abningstider:

Torsdag 18-1.
Fredag 19-1.
Lørdag 10-1.
Søndag 10-1.

SØNDAG

inviter mutter ud!

Vi serverer en lækker hummersuppe, stegte ål, spis, hvad De vil, og dessert, is med frugter for

29,50

TILBUD: Lørdag-søndag kl. 10-12: 2 stk. sildemad, 1 varm frikadelle, 3 øre.

Bordbestilling på tlf. 94 15 58.

På den tid spillede Sound 73 meget på Turistgården i Agger. Der lagde Zona billet ind og fik så 4 dage om ugen torsdag til søndag. Han, der havde stedet, sagde: "Jeg ska' s'gu' lære dem at danse vals søndag kl. 12", for om søndagen startede de til middag, og så kom Sound 73 og tog over om aftenen.

Birthe Thorup, Erling Sørensen, Chr. Lyhne Andersen, Albert Dragsbæk. Forrest: Bjarne Jensen

De spillede meget i Sydthy, i Agger, Vester-
vig og så på Iruplund, hvor de om torsdagen
forsøgte sig med enkebal.

DET ER PIGERNES AFTEN
VED
ENKEBALLET
torsdag den 25. juli kl. 20,30
Musik: **ZONA - kvintetten**
Entre kr. 5,00
Damerne bydes velkommen med en gratis drink

Desuden lavede de en afstikker til Teatersalen
på Hotel Aalborg, hvor de ville genoplive Pal-
mehaven. Det var om tirsdagen, men der kom
ikke rigtig nogen, så det kørte ikke så længe.

Det er i aften de 25 første Damer får 1½ fl.
lillig hvidvin foræret inden kl. 22.30 på
Aalborg Entre 5 kr.

ZONA
kvartetten underholder hele aftenen på
HOTEL AALBORG Entre 5 kr.

Albert Dragsbæk:

*"Vi spillede mest dansktop og tidens slage-
re, men spillede alt muligt. Vi var selvlærte og
lærte det på den hårde måde. Vi blev smidt ud i
det, for der var jo brug for os. Vi snakkede bare
sammen så-dan en 4-5 stykker og røg så ud at
spille, men kunne faktisk ikke, og det lød så
forfærdelig i starten. Men når du så sidder og
spiller 4-6 timer hver dag, så kommer det jo."*

I 1975 havde de spillet så meget, at de var
kørt træet i det. Albert fortsatte dog trioen Felix.

Index

A

Alstrup Jørgen 20, 23, 63
Andersen Arne 23
Andersen Arne Kiel 13
Andersen Bjarne 61
Andersen Chr. Lyhne 85
Andersen Erik 20
Andersen Finn Borre 50, 66
Andersen Helle 51
Andersen Inger 75
Andersen Jens 13, 21
Andersen Jørgen 75
Andersen Jørn Bundgård 80
Andersen Niels Chr. 49
Andersen Palle 18
Andersen Per 15, 20, 22, 24, 55, 67, 78
Andersen Torben 7, 19, 23, 34

B

Bagger Carl Esben 78
Bang Thorkil 63
Berndsen Ib 51
Bertelsen Michael 84
Bianco James 48, 67
Bjerre Jens 17
Bjerregård Ole 50
Bjerregård Phillip 63
Bjerregård Preben 11
Bjerregård Poul Erik 20
Blåbjerg Erland 18, 84
Boesen Espen 6
Bovbjerg Flemming 10
Bredahl Per 8, 24, 50, 53, 67
Bundgård Bent 27
Bunk Finn 19, 22
Bækhoj Ole 9, 50
Bådsgård Jørgen 50, 62

C

Cederholm Orla 18, 84
Christensen Birger 10, 40
Christensen Bjarne 41
Christensen Erik 46
Christensen Finn Birger 17, 23, 66
Christensen Holger 19, 28
Christensen Lars Smed 38, 57, 68

Christensen Marius 40
Christensen Niels Skov 33, 68
Christensen Robert 53
Christensen Svend 7
Christensen Svend Dahl 10
Christensen Peder 17
Christiansen John 51
Christoffersen Anders 33, 78
Christoffersen Peter 8, 17

D

Dahl Jens 18, 84
Damsgård John 46
Degn Alex 10, 21, 53, 60, 67
Diensen Thyge 80
Dragsbæk Albert 21, 22, 85
Drejer Niels 49

E

Elgård Jan 64
Enggård Jens Chr. 25
Eriksen Rune 51

F

Fink Salmon 10
Foged Preben 76
Folke Per 24, 74
Frost Kuno 18, 34
Frostholm Flemming 50
Früstück Ib 76
Faarbæk Ove 56, 73

G

Gadeberg Jens 50
Gadeberg Ole 30
Gam Erik 25, 74
Gramstrup Erik 50
Gregersen Knud Jørgen 18, 84
Græsborg Dorthe 10
Grønkjær Leif 17
Gaardsdahl Kurt 66

H

Hammer Joan 46
Hansen Bjørn 40, 54
Hansen Johnny 6

Hansen Poul Hwass 30, 44
Henriksen Knud Harald 22
Holm Egon 56
Holm Mads Jørgen 72
Holm Poul Jørgen 40, 68
Hove Konrad 54
Hughes David 6
Hvelplund Knud Erik 25
Høyer Allan 71
Haaning Vagn Åge 22
Haastrup Bruno 73

I
Iversen Peter 6

J
Jacobsen Kaj 78
Jensen Arne 25
Jensen Arne Hundahl 6
Jensen Benny 56
Jensen Bjarne 85
Jensen Elin 17, 36
Jensen Jens Erik 7, 34
Jensen Kaj Steenstrup 57
Jensen Karl Egon 75
Jensen Knud Børge 35
Jensen Leo Emil 57
Jensen Niels Kristian 71
Jensen Jens Peter 41, 46
Jensen Poul Sasser 10
Jensen Tage 53
Jeppesen Gerhard 11
Jeppesen Mads Hove 39, 42, 58, 82
Jeppesen Steen 4, 15, 21, 24, 45, 46, 52, 85
Juhl Jan 50
Jørgensen Helge 21
Jørgensen Poul 56, 80
Jørgensen Simon 10

K
Kanstrup Ove 4, 15, 19, 23, 60, 67, 78, 85
Kjøller Johannes 72
Kloster Søren 12
Knudsen Jens Peter 45
Knudsen Ole Lindskov 52, 57, 62, 67
Kofoed Bent Ole 36
Kold Solvejg 17, 36
Kongensgård Benny 35
Korsgård Elvin 41, 52, 60

Korsgård Ole 79
Koustrup Tom Vinge 68
Kristensen Jens 45
Kristensen Jens Jørgen 68
Kristensen Karsten 68
Krog Svend 80
Krumhardt Jesper 76
Kvist Ole 4, 15, 24, 67, 77
Kærgård Ib 18, 50, 76

L
Ladegård Søren 84
Langballe Tage 73, 84
Larsen Ejvind 40
Larsen Emil 53
Larsen Holger M. 7
Larsen Hugo 40, 54
Larsen Lars 50
Larsen Poul Erik (Polle) 38
Larsen Poul Erik 46
Larsen Åge 30
Laursen Christian W. 21, 41, 59, 85
Leebeck Kim 12
Lillethorup Søren 53
Lund Martin 48
Løystrup Niels Chr. 17

M
Madsbøl Svend 72
Madsen Alex 49
Madsen Erik 56
Madsen Eskil 46
Madsen Finn 49
Madsen Leif 40
Madsen Lone 23
Malle Niels Viggo 46
Maertens Gunnar 13
Mark Gerhard 7, 66
Mathiasen Kaj 29
Mayann Henning 45
Melchiorsen Anders 35
Melchiorsen Sten 35
Mikkelsen Dorit 50, 76
Morsing Arne 12, 23
Mortensen Henrik 46
Mygind Ole 16, 49, 53, 62, 67
Mygind Søren 62
Mølbæk Hans 29
Mølgård Peter 25, 33

Møller Børge 74
Møller Hanne 20
Møller Leif 13
Møller Michael 46
Møller René 46
Møller Solveig 48

N

Nielsen Jørgen Nebe 30
Nielsen Karl 79
Nielsen Knud Erik 76
Nielsen Kurt 85
Nielsen Lisbeth 78
Nielsen Niels 12
Nielsen Randy 44
Nielsen Richard 30, 71, 75
Nielsen Rigo Briand 6
Nielsen Steen 79
Nielsen Svend 72
Nielsen Tage 11
Nilsson Peter 23
Nilsson Åge 23, 40, 55
Nissen Mogens 72
Nørgård Jørgen 51, 64
Nørgård Knud 71
Nørgård Poul Erik 48
Nørskov René 4, 15, 24, 52, 76, 80

O

Odgård Leon 73
Olesen Esben 41, 46
Ottesen Jens 12, 23
Ottesen Kaj 12
Overgård Henry 7

P

Pedersen Bent 42
Pedersen Børge 64
Pedersen Flemming 66
Pedersen Erik 10
Pedersen Hans Christian 11, 36
Pedersen John 19
Pedersen Knud Erik 6, 15, 56, 63
Pedersen Lisbeth 19, 36
Pedersen Peder 13
Pedersen Peter 49
Pedersen Søren 28
Pedersen Tage 21
Pejtersen Robert 23, 63

Pinholt Leif 51, 64
Poulsen Jørgen 12
Poulsen Niels Just 52, 59, 62, 78
Poulsen Poul Henning 40
Poulsen Svend 11
Povlsen Jan 8
Preen Ole 78

R

Rasmussen Erling 25
Ravn Hans 10, 15, 45, 52, 56, 62, 67, 78
Ravn Tove Nystrup 40
Riis Jens Chr. 75
Riis Jens Ove 40, 75
Ringgård Per 50
Roest Erling 25
Ryming Bjarne 8, 20, 27, 39, 55
Ryming Ernst 71
Raaby Poul 41
Raadal Lars 79

S

Saustrup Jørgen 21
Schou Holger 74
Schuster Ejvind 18, 67
Schytte Verner 7, 21, 38, 57, 68
Sekkelund Karlo 13, 21, 37
Serup Bent Ole 36
Simonsen Eydon 46
Skovbo Jørgen Boll 49
Skårup Jens 78
Smærup Jan 25
Steffensen John 79
Strandgårds Søren 36
Studsgaard Svend Åge 56
Stæhr Jess 50
Søe Jørgen 85
Søe Martin 46
Sørensen Anders 4, 36, 55
Sørensen Erik 76
Sørensen Erling 85
Sørensen Jens Chr. 42
Sørensen Jens Lindby 36
Sørensen Poul 25, 73
Sørensen Svend 71
Sørensen Svend Erik 42, 82, 83
Sørensen Thorkild 40

T

Therkildsen Christian 24
Thomsen Leif 72
Thorhauge Bertha 19
Thorup Anton 36
Thorup Birthe 85
Thorup Solvejg 17, 36
Thøgersen Erik 35, 68
Torp Erik 19, 29, 72
Touborg Kaj 30

V

Vad Mogens 48
Vestergård Mogens 67
Vigsø Erik 71
Villadsen Jens 16, 18, 74
Vittrup Erik 80, 83

W

West Jørgen 56
Wiboe Robert 74

Y

Yde Jens 11, 36
Yde Niels 14

Ø

Østergård Jes 34
Østergård Tage 72